

PÕHISEADUSE ASSAMBLEE

KAHEKÜMNE KUUES ISTUNG

14.veebruar 1992

Juhataja (T.Anton): Lugupeetud kolleegid, kell on 11.01. Põhiseaduse Assamblee alustab oma istungit. Palun kõigepealt läbi viia kohaloleku kontroll. Kohal on pooled assambleeliikmed. Täna kella kümnest toimus assamblee juhatuse istung ja me arutasime neid küsimusi, mis seonduvad tänase tööpäeva ja võimalik, et homse tööpäeva organiseerimisega. Juhatusel on teile järgmine ettepanek. Me alustaksime täna tööd apellatsioonide läbiarutamisest ja otsuse vastuvõtmisest selles küsimuses. Tuletan meelde, et nädal aega tagasi esitasid viis meie kolleegi: Adams, Arjukese, Erm, Niitsoo ja Pärnaste mõnede küsimuste kohta oma ettepanekud. Neist osa me jõudsime läbi vaadata. Läbi vaatamata jäid kaks põhimõttelist küsimust. Üks neist puudutab §-i 50 ja teine §-i 110. Pärast nende küsimuste läbiarutamist ja otsustamist teeb juhatus ettepaneku anda ettekandeks sõna redaktsioonitoimkonna esimehele Liia Hännile. Redaktsioonitoimkonna töö tulemusena, mille aluseks olid ka mõned uued ettepanekud ekspertidelt, tuleks meil hääletada mõningaid alternatiive. Meie ees on ka põhiseaduse uus redaktsioon ja me loodame, et pr. Hänni annab meile täpse ülevaate sellest, mispoolest see uus redaktsioon erineb nädal aega tagasi meie poolt uuritud redaktsioonist.

Juhatusel on ettepanek täna jõuda sinnamaani, et me alustaksime sõnavõtte, mis on ettevalmistuseks lõpphääletusele. Lõpphääletuseks peaks eelnõu koguma 31 häält, kui eelnõu nii palju häáli ei kogum pole võimalik seda Ülemnõukogule üle anda ja Assamblee on oma tööde ja tegemistega kimpus.

Juhatuse istungil üksmeelne seisukoht, et meil tuleks eraldi käsitleda niinimetatud 16.peatükki ja juhatus real põhjustel, aga neist edaspidi, teeb ettepaneku kaaluda võimalusi 16.peatüki formeerimiseks iseseisvaks aktiks. Sellel peaks küll olema täpselt sama tee, nagu on põhiseaduse eelnõul ja ka rahva ette peaksid need minema kõrvuti.

See on ülevaade juhatuses täna hommikul toimunud istungist ja juhatus teeb ettepaneku alustada täna tööd selle programmi järgi, nagu ma teile ette kandsin. Nii-siis, esiteks need apellatsioonid, mis jäid nädal aega tagasi läbi arutamata. Teiseks redaktsioonitoimkonna esimehe pr. Liia Hänni ettekanne ja sellele järgnevalt mõnede täiendavate alternatiivide läbiarutamine. Siis küsimus sellest, kas me saame minna vastu lõpphääletusele ja pidada oma sõnavõttud enne seda lõpphääletust ja viimane päevakorrapunkt, mis meil tuleks läbida, niinimetatud 16.peatükk.

Palun, lugupeetud kolleegid, kas te soostute töötama selle skeemi järgi, mida pakub teile juhatus? Kas on vajalik hääletada? Ehk ei ole vaja? 16.peatüki toimikond palub, enne kui me alustame sisulist tööd, tuletada kõigile meelde, et me leppisime ju kokku 16.peatüki kohta teha parandusettepanekuid, teie märkused tuleks esitada härra Kalle Jürgensonile. Seda on võimalik veel täna kõigil teha. Niisiis, teie apellatsioonid, ettepanekud, märkused 16.peatüki kohta, palun esitada härra Jürgensonile. Jätkame teemaga, mida alustasime nädal tagasi, nimelt apellatsiooni viielt kolleegilt: Adamsilt, Arjukeselt, Ermilt, Niitsoolt ja Pärnastelt. Esimene probleemidering on §-d 50, 51, 52, kus üheks põhiküsimuseks on mõiste "vähemusrahvus" või "rahvusvähemus". Juhatus pakub kõigepealt sõna härra Jüri Adamsile, palun.

J. Adams: Head kolleegid, ei oleks tahtnud muidugi teie ja kõigi meie aega kulutada sellele teemale veel kord, seda enam, et ükskord seda asja on arutatud. Kui nüüd üldisemalt vaadelda, milles on probleem, siis minul on tunne, et siin on tegemist tüüpprobleemiga, mis meil on praegu Eestis, nimelt kahe juriidilise ja, üldisemalt, mõtlemiskultuuri konfliktiga. Üks, mis põhineb Eesti kultuuri ennesõjaaegsetel saavutustel, see, mis püsis läbi meie kõigi vastupanuaastate ja paguluses, ja teine kultuur, mida me võiksime nimetada siis nõukogude kollaboratsionistlikuks kultuuriks. Selle kultuuri esindajad on saanud oma hariduse põhiliselt nõukogude õppeasutustes koos vastava segadusega, mis on tekkinud sõnades ja mõistetes. Ma loodan, et härra Kaalep jõuab siia, ta lubas esitada ülevaate. Ei ole

fikseeritud mitte üheski eesti keele sõnaraamatus sõna "rahvusvähemus". Seda ei ole ei õigekeelsuse sõnaraamatus, ei üheski meie entsüklopeedias. Härra Kaalep pidi tooma need tõendused, mul ei ole neid praegu käes kahjuks, ma saabusin just momendil laevalt. Nüüd sõna "vähemusrahvus". See on kindel mõiste, juriidiline termin, mis läheb läbi kogu Eesti aja seadusandluse. Oli olemas vähemusrahvuste kultuurautonoomia seadus, oli olemas sellele täiendavaks rahvusesse kuulumise seadus, ja kui me jääme selle juurde, siis sisuliselt tähendab see teatud etnose ringi Eestimaal, keda riik tunnustab vähemusrahvustena. Need on olnud meil traditsiooniliselt ajaloolised, meie maal elanud etnosed. Nendel on enamasti olnud ka oma kindel asumisala, enamasti piirirajoonides. Sellest oli küll erandeid ilma kindla asualata, näiteks vähemusrahvused sakslased ja juudid. Nüüd sõna "rahvusvähemus". Ma saan aru, kust see tuleb, see on barbarism, nagu keeleteadlased ütlevad, see on toortõlge meid ümbritsevast indoeuroopa keeltest. See on nii vene keeles, see on nii inglise keeles. Ma ütleksin, et eriti vene hariduse mõjul kasvanud inimestel on see täiesti loomulik. Samal ajal ma mõtlen jubedusega sellele, kuidas mõni kuu tagasi meie kolleeg härra Leisson siit samast puldist esitas meile seda rassistlikku teooriat, mida meile kogu nõukogude aeg sisse kasvatati, et on olemas rahvused, rahvad, rahvusrühmad, vist ka veel rahvakillud. Ma väga tahaks, et selline mõtlemisviis Eestis sureks lõplikult välja, sellepärast et see on olnud meile idaimperialismi ajuloputuse üks põhiline tööriist. Ma olen kuluaarides pidanud pealt kuulama vaidlusi, kus inimesed on püüdnud anda sõnale "rahvusvähemus" mingit sisu. On küllalt fantastilisi asju esile toodud, ma ei ole üheski neis vestlustes märganud, et oleks jõutud samale tulemusele, enamasti on tulemused olnud erinevad. Terve mõistuse analüüsiga jõutakse seisukohale, et eestlased Tallinnas ilmselt on rahvusvähemus. Võib-olla selle termini pooldajad suudavad siiski põhjendada oma seisukohta. Minu arvates, kui me jätame "rahvusvähemuse" sisse, in kaks võimalust. Kui me jätame selle niisama, siis me satume tegelikult terve Eesti hariduse või Eesti kultuuriga rahva naeru alla. Teine võimalus on, kui väga nõutakse, et see tõesti sisse

jääks, siis ma usun, et me peaksime pühendama eraldi päeva või nädala või kuu, palju me jõuame, selleks et defineerida, mida võiks sõna "rahvusvähemus" hakata tulevikus eesti keeles tähendama, täpselt ja juuriidiliselt. Jah, see oleks muidugi äärmiselt huvitav ja uus mõisteloome, aga kas seda on vaja? Minu poolt kõik. Täna.

Juhataja: Aitäh, härra Adams. Järgmisena pakub juhatus sõna proua Liia Hännile ja pärast ehk on võimalik meil kuulata ära ekspertarvamus, keele eksperdi arvamus. Sõna on redaktsiooni-toimkonna esimehel proua Liia Hännil.

L.Hänni: Lugupeetud kolleegid! Kas kasutada terminit "vähermusrahvus" või "rahvusvähemus", seda oleme tõepoolest siin saalis juba ka enne arutanud ja kuna küsimus tuli uuesti päevakorda, siis püüdis redaktsioonitoimkond jõuda arusaamisele, kas tegemist on ainult redaktsioonilist laadi ettepanekuga või need kaks erinevat terminit erinevad ka sisuliselt. Meie eelnõu oli vahepeal keelelises ekspertiisis Keele ja Kirjanduse Instituudis. Mul on hea meel tervitada siin saalis härra Enn Saarit, kes kindlasti ütleb ka oma arvamus, kuid me jõudsime järeldusele, et antud juhul on tegemist siiski ainult redaktsioonilist laadi ettepanekuga, terminid "vähemusrahvus" ja "rahvusvähemus" ei oma praegu selget sisulist erinevust, tegemist on pigem eesti keeles huvitava nähtusega, kus püütakse keeleliste sünonüümidele anda erinevat sisu. Ma loodan, et härra Enn Saari annab siin ehk põhjalikuma ülevaate sellest, et tõepoolest on tegemist pigem maitse- kui sisulise küsimusega. Aitäh.

Juhataja: Suur tänu. Juhatus palub ko91mandana sõna võtta eksperdina härra Enn Saaril. Me palume teid kõnepulti ja ühtlasi tuletame meelde, et meie reglemendi järgi saab kõnepuldist sõna kuni seitsmeks minutiks. Palun, härra Saari, keeleekspert.

E.Saari: Eesti keele inimese kõrvale ja silmale on siin tegemist väga tuntud tüüpi probleemiga. Probleem on selles, kuidas vältida sellist kogude, selliste kehamite, nagu on Ülemnõukogu, Riigikogu või Põhiseaduse Assamblee, aja kulutamist. Muidugi, ma saan aru, et osale siinviibivatele kõrvadele on jutt

tühi, sest ma olen õppinud Tartu Riiklikus Ülikoolis, seega olen kollaboratsioonist. Aga ma paneksin sellele vastukaaluks fakti, et ma olen sündinud vaba Eesti kodanikuna. Keeleliselt on siin tegemist kahe sünonüümiga, millest üks, nimelt vähemusrahvus, sobib kasutada minu teada kõikvõimalikes kontekstides, kuna rahvusvähemus kõikidesse kontekstidesse hästi ei taha sobida. Minu kui sündinud Eesti kodaniku vaade sellele asjale on niisugune, et põhiseaduses peab küll palju muutma, kuid seda ei tarvitse muuta, kui selleks ei ole põhjust. Ja kui endises põhiseaduses on vähemusrahvustest juttu, pealegi kui seda saab kasutada vabalt kõikides kontekstides, siis võiks see jääda ka nii edaspidi. Rahvusvähemus ei ole mingil juhul eesti keele viga ega mingil juhul sõna, mis vajab eraldi defineerimist. Tõsi, vähemusrahvusi ehk rahvusvähemust on kolme liiki. Kuid nagu ma olen kuulnud, on tahetud nendele kahele sõnale omistada eritähendusi, kuid see jääb ebaselgeks küll senise eesti keele tarvituse pinnal. Ma praegu lihtsalt improviseeriksin termineid. Palun aru saada, et lihtsalt improvideerin, need on ju sisevähemusrahvused, nagu näiteks pretoonid Prantsusmaal, või sorbid Saksamaal, siis on välisvähemusrahvused, nagu näiteks rootslased Soomes, kelle põhiasula on väljaspool Soomet. Nagu venelased Eestis, kelle põhiasula on väljaspool Eestit. Ja muud vähemusrahvused, keda Eestis esindavad kõige tüüpilisemad mustlased, tegelikult aga ka juudid, niivõrd kui nad ei tunne end Iisraeli kodanikena, eks ole.

Ma lihtsalt nn. nostalgilistel põhjustel isiklikult näeksin heameelega, kui põhiseaduse teksti tekiks see sõna vähemusrahvus, kuid keele asjatundjana ma ei saa sünonüümse rahvusvähemuse vastu samuti midagi ütlelda, need on nõlemad kõlblikud sõnad. Ja keeles on väga palju selliseid juhtumeid, kus ei ole ühte ainuõiget ja kus just selletõttu kipub minema asjatuteks vaidlusteks, niisiis juhtudel, kus võib olla kõige õigem visata kulli ja kirja.

Juhataja: Suur tänu, hr. Saari. Kulli ja kirja soovivad visata vähemalt kolm kolleegi. Kui on vähegi võimalik, siis võib-olla poisisaks sellest, kui selles küsimuses, mis keeleeksperdi arvates on maitse küsimus, võtaksid kõnepuldist sõna veel hr.

Runnel, pr. Lauristin ja hr. Leisson. Palun, kas soostute sellega? Esimesena saab kõnepuldist sõna hr. Runnel. Palun.

H.Runnel: Austatud juhataja, lugupeetud kolleegid! Mul on hea meel, et siia saali tuli keeleekspert, kellega mul on olnud õnn koos töötada aastaid tagasi, vabariiklikus õigekeelsuskomisjonis ja tema jutust ma tahaksin alla kriipsutada seda, et oleks otstarbekam toetuda traditsioonile, mis meil olnud. Eelnevates põhiseadustes oli kasutusel termin "vähemusrahvus". Siin on neid ka nimetatud peaaegu võrdseteks sünonüümideks. Neid hinnates tuleb siiski halvemaks lugeda terminit "rahvusvähemus", sest see on oma semantilise välja poolest väga kindlalt seotud nõukogude impeeriumiga, kus rahvuspoliitikal oli oma teatud kindel alus, riigi riigi rahvuspoliitikal oli kindel suund ja see suund oli, et kõik rahvad peavad sulama ühtseks nõukogude rahvaks ehk nõukogude rahvuseks. Ja kui on tegemist ühtse rahvusega, ühtse nõukogude rahvusega, siis selle piires kõik etnosed on selle ühtse nõukogude rahvuse vähemused, mingid alaosad. Aga kui asja parlamentaarsemalt ja mitte imperialistlikult, nii nagu on Eesti Vabariik ennast juba vanasti konstitueerinud, siis on loomulik, et rahvusi või etnoseid käsitletakse võrdsemalt ja selleks sobib paremini ikkagi see vana, eelmistes põhiseadustes olnud termin "vähemusrahvused". Täna tähelepanu eest!

Juhataja: Täna. Pr. Lauristin.

M.Lauristin: Ma tahaksin avaldada ka oma seisukohta selle semantilise välja kohta, kuhu kuulub antud paragrahv. Kas selle välja koordinaadid võtta ajateljel või võtta praeguse, kaasaja ruumiteljel, Euroopa teljel. Ja just äsja Euroopa Nõukogu võttis vastu oma otsuse rahvusvähemuste kohta. Küsimus on selles, mis on põhisõna. Kaasaja rahvusvahelises pruugis räägitakse rahvusvähemustest, soolistest vähemustest, poliitilistest vähemustest, rahvus on üks, vähemusi määrav omadus. Ja see vähemuste probleem on praegu rahvusvahelises õiguses, Euroopa Nõukogus, kõigis rahvusvahelistes organisatsioonides üks väga põletav probleem ja ma arvan, et kui me vaatame oma põhiseadust selles kaasaegses kontekstis, siis rahvusvähemus on kindlasti mitte nõukogulik ja mitte imperialistlik, vaid ta on just nimelt

selline käsitus, mis vastab kaasaja, ütleme siis rahvusvahelisele või euroopalikule lähenemisele ja teine moment veel, mida eelistavad imperialistid ehk vähemusrahvust või rahvusvähemust repressseerivad jõud. Mul on olnud praktiline kogemus sellest. Kui me pidasime läbirääkimisi tookord veel Nõukogude Liidu delegatsiooniga, siis nad väga surusid selle peale, et panna sisse vähemusrahvused. Just nimelt mitte rahvusvähemused, vaid nimelt vähemusrahvused, sest siis oli võimalik viia seda rahvust enesemääramise alla ja tõlgendada Eestis elavaid muulasi kui eraldi rahvust, vähemuses olevat rahvust, kellel on kõik vastavad õigused. Ja see oli tookord, ma ütleks, väga tõsise võitluse objekt, seesama keeleline küsimus, kas rahvusvähemus või vähemusrahvus. Moskva surus peale vähemusrahvust ja meie surusime peale rahvusvähemust just selletõttu, et siis siin olid need poliitilised kontekstid täiesti erinevad ja just nimelt vastupidised sellele, mida minu lugupeetud kolleegid praegu püüdsid näidata.

Nii et nähtavasti me peaksime võtma arvesse nii idakui läänepoolset konteksti praeguses "aeg ruumis". Aitäh.

Juhataja: Suur tänu, pr.Lauristin. Hr. Leisson, palun kõnepulti.

E.Leisson: Austatud hr. juhataja, kallid kolleegid! Ära kuulanud nüüd need vastakad seisukohad, ma ei teagi, kas tasub üldse seda teksti hakata üle rääkima. Hr. Adamsi jaoks on Leisson barbar, idaimperialismi salasepitseja jne. Sest mina tõin selle sõna siia saali ja ma tõin ta siia spetsiaalselt, sest ma olen selle küsimusega tegelenud enam kui 20 aastat ja mul on sellealane haridus, nii et ma eristan väga täpselt, mis on rahvakild, mis on vähemusrahvus ja mis on rahvusvähemus. Ja ainukene põhjus seda kõnet pidada on vast see, et aeg ei seisa paigal. Aeg muutub ja muutub ka keel. Marju Lauristin näitas väga täpselt kätte selle ohu, millele ma olen kogu aeg viidanud. Tasub vaid selle suure naabri mingisugusel tühisel vähemusel, ärgem unustagem, et Eestis elab vaid 0,15% venelastest, põhjendada rahvusvahelise õigusega ja neil on enesemääratlemise õigus. Vaat selles on kogu see probleem. Muidu ei tasuks üleüldse jahvatada ega selle eest seista, sest koos terminiga, mis on puht

semantiline, kaasnevad ka õigusloomes, milleks on kahtlemata meie vabariigi põhiseadus, õiguslikud tagajärjed, millele me ei tohiks mitte jätta tähelepanu pööramata. Ma tänan teid.

Juhataja: Suur tänu, hr. Leisson.

Lugupeetud kolleeg Vardo Rumessen, kui on vähegi võimalik, ma palun, et te registreeriksime ennast sõnasoovijana, ja kui võimalik, lõpetaksime kõned. Suur tänu. Sõnavõttud kohalt. Hr. Salum, palun.

V. Salum: Kui arvestada üheaegselt nii ajaloolist tagapõhja kui ka olevikku, siis vene nõukogude keelepruugis "natsmenka" - rahvusvähemus, oli sõimusõna, see oli pool-ahvi. Natsmenka kallal võis füsioloogilisi tarbeid rahuldada, ta ei olnud inimene. Nii et seda ajaloolist tausta ei tohiks me unustada. Kui kogu meie kolonialismi probleem laheneks ära, et me asendame sõna "vähemusrahvus" sõnaga "rahvusvähemus", siis oleks imelihtne. Küsimus ei ole selles semantilises nipitamises, vaid meie rahvuse säilimise küsimus on ikkagi kolonialismi likvideerimises. Nii et toetan täielikult ikkagi vähemusrahvuse mõiste sissejäämist, kui traditsioonilist, eesti keelele omast.

Juhataja: Tänan. Hr. Linnart Mäll.

L. Mäll: Lugupeetud juhataja, lugupeetud assamblee! Ma toetan samuti vähemusrahvuse terminit ja arvan, et rahvusvähemus kuulub samuti sovetlike nähtuste hulka meie keelepruugis, mida tuleb vältida. Mis puutub härra Leissoni kõnesse, siis ma olen härra Leissoni rahvusvähemuste ja vähemusrahvuste artiklitega tuttav sellest ajast, kui ta Burjaatias oli. Ma ei täheldanud tema tolleaegsete artiklite põhjal, et tema oleks võidelnud burjaatide kui oma kodumaal elava põhirahvuse õiguse eest. Tänan.

Juhataja: Ja viimasena saab sõna härra Vardo Rumessen.

V. Rumessen: Lugupeetud kolleegid! Kuigi härra Enn Saari püüdis meile tõestada, et nii vähemusrahvused kui rahvusvähemused on sünonüümid, siis ma jõuan üha rohkem veendumusele, et siin saalis saavad kõik sõnavõtjad nendest kahest sõnast täiesti erineval viisil aru ja ma arvan, et oleks aeg, et lõpetaksime selle jaanalinnu poliitika mängimise ja püüaksime kogu aeg pead peita liiva sisse. Me peaksime siiski väga selgelt endale aru andma, mis on siis see tegelik erinevus, milles on nendes

sisuline erinevus. Nagu mina olen aru saanud ka nendest sõnavõtudest, kõik sõnavõtjad käsitlevad neid termineid erineva sisuga. Ja ma ei saa olla nõus praegu selle väitega, nagu oleks rahvusvähemusel või vähemusrahvastel siis Eesti territooriumil enesemääramise õigus väljaspool oma ajaloolist asuala. Niisugust asja minu teada ei saa olla sätestatud üheski rahvusvahelises paktis ega rahvusvahelise õiguse järgi. Me peaksime siiski selgelt endale aru andma, mis asi on vähemusrahvus ja milline on selle õiguslik sisu, ja mitte haarama rahvusvähemuste alla kogu seda kolonistide peret, kes on Eestisse saabunud kolonisatsioonikorras pärast okupatsiooni kehtestamist Eestis. Need on kaks erinevat asja. Nagu härra Adams rõhutas, on vähemusrahvused ajalooliselt väljakujunenud rahvused, kes elavad Eesti territooriumil. Kui me hakkame rahvusvähemuste abil likvideerima kolonisatsiooni Eestis, siis see on vastuolus Eesti kui põhirahvuse säilimise huviga. Ma kutsun üles kõiki kolleege väga tõsiselt seda küsimust enne omavahel läbi mõtlema, enne kui me langetame ajaloolise otsuse. Aitäh.

Juhataja: Suur tänu, härra Rumessen. Lugupeetud kolleegid, meile on selgitatud, et vähemalt osa keeleteadlasi ei tee erilist numbrit, kas vähemusrahvus või rahvusvähemus. Meile on selgitatud ka seda, et arenenud Euroopas on muutunud põhisõnaksmi *minorities* ja meile on seletatud, et me peaksime kinni hoidma oma ajaloost, mis ilmselt on üks meie põhiväärtusi ja kasutama terminit vähemusrahvus, mis oli meie eelnevas põhiseaduses. Kokkuvõtlikult on need kolm põhiseisukohta, mis on teie ees. Me peaksime otsuse langetama hääletamise teel. Ma arvan, et meil on kõigil selge, missugust me nendest kolmest erinevast põhjendatud seisukohast toetame ja me saame langetada oma otsuse. Palun kõigepealt kohaloleku kontroll. Kohal on 39. Kolleegid Adams, Arjukese, Ermi, Niitsoo ja Pärnaste on esitanud apellatsioonile taastada mõiste vähemusrahvus. Kes on esitatud apellatsioonile taastada mõiste vähemusrahvus - põhiseadusesse kandmise poolt? Hääletame. Poolt 23, vastu 8, erapooletuid 5. Assamblee on langetanud otsustuse, et vastavalt viie kolleegi apellatsioonile, taastatakse §-s 50 ja järgnevates mõiste vähemusrahvus.

Me läheme oma tööga edasi, meil on käsitleda veel teine apellatsioon. Ka see on samadelt kolleegidelt, kas härra Adams on nõus §110 puudutavat apellatsiooni selgitama? Küsimus on Riigikogu juhataja kaasallkirjaõiguses. Sõna on härra Adamsil, jutt on §-st 110, probleem on Riigikogu juhataja kaasallkirjaõiguses, palun, härra Adams.

J.Adams: Vabandust, küsimus ei ole mitte Riigikogu juhataja kaasallkirjaõiguses, arvatavasti apellatsioonis on valesti kirjutatud, jutt on selgesti Riigikogu juhataja kaasallkirjakohustusest, mis on hoopis midagi muud. Tähendab, vaadeldav paragrahv käsitleb, annaks Jumal, et seda ei tuleks, aga erakorralist olukorda riigielus, kus traditsioonilised riigijuhtimise mehhanismid mingil põhjusel ei tööta ja tuleb olukorra tõsiduse ja vajalike otsuste kiiruse tõttu kasutada lihtsustatud korda. Analoogiline paragrahv on kõikide maade põhiseadustes sees. Sellised olid ka meil, Eesti Kongressil, ette nähtud, ma ei tea, kas Ülemnõukogul on ka mingisugune selline asi ette nähtud või ei ole. Eesti ajaloost, meie iseseisvuse sünnil, kui maanõukogu algselt töötas tervikuna, siis segaste aegade tõttu ta ei saanud, delegeeris osa oma ülesandeid vanematekogule, lõpuks vanematekogu delegeeris kõige otsustavama, iseseisvuse väljakuulutamise kolmeliikmelisele päästekomiteele. Nii et see4 on normaalne protsess. Nüüd on meil küsimus selles, kes peaksid olema sellise normaalse protsessi kohustuslikud osad. Ja algses eelnõus oli selgelt sees, et sellistes erakorralistes olukordades peaksid otsused kandma kolme riigi kõige tähtsama ametikandja allkirju. Need oleksid siis parlamendi esimehes, peaminister ja riigipea. Nüüd vahepealses redaktsioonis, vähemalt minule absoluutselt arusaamatutel põhjustel, on ära kadunud parlamendi esimehe nimi ja jäänud ainult kaks - riigipea ja peaminister. Nüüd ma ei tahaks teie kallist aega hakata siin kulutama teoreetiliste konstruktsioonide esitamisele, nagu meil siin väga palju puldist on tehtud. Küllalt lihtne oleks praegu konstrueerida mingisugune täiesti võimalik juhtum, kus see viib, võib viia mingisugusele võimu kuritarvitamisele. Ma usun, et igaüks on meist nende kuude jooksul harjutanud sellist vaimu-gümnaastikat piisavalt. Nüüd vajadus, et selles oleks

allkirjakohustus ka Riigikogu esimehel, on juba lähtuv ainult kas või sellest, et saaks sellisele erakorrvalisele riigijuhtkonnale teatud poliitilise tasakaalustatuse. Praegusel juhtumil, kui meil jääb meie praeguse skeemi kohaselt ilma poliitilise võimuta president, siis, ma arvan, konsensusliku elemendina oleks oluline just riigikogu esimehe allkiri. Ma rohkem ei võtaks praegu teie aega ära. Ma arvan, et ka praktilisest küljest ei ole ühe allkirjakohustuse lisamine sugugi mitte oluliselt raskendav tegur, need kolm meest peaksid hädaolukorras siiski säilima elus ja suutma omavahel koostööd teha. Analoogiline süsteem oli ette nähtud 1938.aasta põhiseaduses. Muidugi, tol ajal, 1940.aastal Eestit tabanud katastroof oli niivõrd suur, et seal ettenähtud delegeerimis- või asendusmehhanism ei hakanud töötama ainult selle tõttu, et füüsiliselt hävisid isikud, kes oleksid pidanud oma allkirjad andma. Sellistel juhtumitel muidugi võib laskuda juriidilistesse vaidlustesse, aga tegelikult siis otsustab juba poliitilise autoriteedi küsimus. Nii et võib-olla neid üksikasju ei ole vaja põhiseaduses tingimata siiski ette näha. Täna teid.

Juhataja: Suur tänu. Juhatus teeb viie kolleegi poolt esitatud apellatsioon ja hr. Adamsi poolt tehtud ettepaneku alusel paranduse. Seni oli tekst: taastada Riigikogu juhataja kaasallkirjaõigus seadustele, seadlustele. Vastavalt hr. Adamsi ettepanekule me kirjutame siis siia "kohustus".

Teisena pakub juhatus sõna pr. Liia Hännile. Palun.

L.Hänni: Lugupeetud juhatus, austatud kolleegid! Muudatus §-s 110 toimus sellel ajal, kui me töötasime koos hr. Raidla töögrupi ekspertidega. Nende ettepanekul oli see paragrahv veel põhjaliku arutluse all ja nad esitasid argumente selle kohta, et seadustele peaksid alla kirjutama ainult vabariigi president ja peaminister ja põhjendused olid sellised, et kuna selle paragrahvi kohaselt antakse seadluse õigus ainult juhtudel, kui Riigikogu ei saa kokku tulla ja teiseks tingimuseks on edasilükkamatud riiklikud vajadused. Need on põhiseaduslikud piirangud seadluste algatamise andmise õigusele, põhiseadusepärasuse üle vastutab vabariigi president. Otsesed riiklikud vajadused määrab eelkõige peaminister, sest ilmselt on just valitsusvõimul tekkinud vajadus saada täiendavat õiguslikku

regulatsioonide mõnele oma toimingule. Kuna igal juhul tulevad seadused läbivaatamisele Riigikogus, kus teatavasti kogu protseduur toimub Riigikogu juhataja juhtimisel, siis Riigikogu juhataja kaasallkirja nõude sätestamine tähendab, et me seadluste läbiminekuks Riigikogus juba seame mingid täiendavad tingimused, kuna Riigikogu juhataja on otseselt poliitiliselt seotud nende seadluste andmisega. Ja kuna oleks vaja säilitada Riigikogu juhataja neutraalsus ka nende õigusaktide arutamisel, siis me leidsime ja nõustusime ekspertidega, et oleks otstarbekas tema allkirjanõuet mitte sätestada. Nüüd need hr. Adamsi poolt toodud vastuargumendid, mis, kus põhiliseks oli see, et tegemist on ju riigi elus erakorralise olukorraga, kus tekib üldse vajadus selliste õigusaktide järele, on tõepoolest lahtine küsimus, millistel puhkudel tuleb rakendamisele seadluste institutsioon. Kas ta näiteks võib tulla rakendamisele ka juhul, kui Riigikogu on oma korräalisel puhkusel. Seda ei saa nimetada erakorraliseks olukorraks. Ilmselt peaksid siin täpsema vastuse andma madalamad õigusaktid, seadlused. Ja praegu selle valiku tegemine, kas jätta praegune tekst või võtta uuesti sisse Riigikogu juhataja kontrasignatuuri kohustus. Siin on argumendid nii ühel kui teisel pool ja ilmselt tuleb igaühel otsustada, millised argumendid on tugevamad. Aitäh.

Juhataja: Suur tänu. Aga vist on mõned küsimused. Ei. Vabandan. Algavad sõnavõttud. Esimesena saab kohalt sõna hr. Kask. Palun.

P.Kask: Austatud kolleegid! Küsimus ei ole mitte ainult selles, kellel peaks olema õigus alla kirjutada seadlusi, vaid eksperdid tõstatasid küsimuse hoopis teise külje pealt. Nimelt, kas Riigikogu juhatajal saab olla õigust juhatada Riigikogu istungit nende seadluste kinnitamise ajal, kui ta on ise neile alla kirjutanud. Ta peaks olema neutraalne isik. Ja see seadluste kinnitamine, kinnitamise protsess on tõesti küllalt oluline hetk, et sellest mitte mööda vaadata. Ma arvan, et redaktsioonitoimkond tegi õigesti, kui ta selles küsimuses ekspertidega nõustus, erakorralises olukorras piisab ühest kaasallkirjast küll, vastasel juhul me teeksime elu nendel, kes erakorralistes olukordades riiki juhivad, vahest liiga

keerulisekski. Tänan.

Juhataja: Suur tänu. Selles küsimuses on registreerinud ennast sõnavõtjatena veel neli meie kolleegi. Võib-olla et sellest ka piisaks. Kuidas te arvate? Kui te olete minuga nõus, siis võib-olla siiski langetaksime otsuse hääletamise teel, püüdmata kõik sõna võtta. Kui vähegi võimalik, siis lugegem sõnavõtjateks hr. Salum. Sõna on hr. Hallastel.

I.Hallaste: Aitäh, hr. juhataja! Liia Hänni juba ütles, et oma poolt- ja vastuargumendid on mõlemas lahendusel. Nii sellel, et Riigikogu juhataja kirjutab alla, tema kaasallkiri on nõutav, kui ka sellel, et ta alla ei kirjuta. Ja ma leian, et need argumendid, mis räägivad tema allkirja nõudmise kasuks, on veenvamad. Nimelt, teades ja tunnetades seda, mis toimub Riigikogus, milline on Riigikogu hoiak, oskab ta ka ütelda, kas mingi seadlus, mille president vastu võtab, kas see leiab Riigikogus heakskiitmist tulevikus või mitte. Ma pean küllaltki ohtlikuks sellist olukorda, kus president võtaks vastu seadlusi, mis pärast Riigikogus ei kinnitata ja mis seetõttu nõrgendavad presidendi autoriteeti. Ja seetõttu ma pean vajalikuks, et seal oleks ka olemas Riigikogu juhataja allkiri. Aitäh.

Juhataja: Tänan. Hr. Runnel.

H.Runnel: Austatud kolleegid! Ma tahan pisut tähelepanu juhtida ühele psühholoogilisele tõsiasjale. Kui on tegemist erakorralise olukorraga, siis see võib olla nii erakorraline, et see on millegi lõpp ja sel juhul ei ole mõtet rääkida sellest, et üks isik peaks säilitama oma neutraliteedi ja oma neitsilikkust või puhtust, sest ajaloolistes olukordades, teravates olukordades on oluline, et keegi julgeb võtta vastutuse enda peale. Ja kolmik on kandva elemendina siiski kandvam kui kaks isikut ja psühholoogiliselt vaadates oleks erakorralises olukorras kolme isiku allkiri õigem. Aitäh.

Juhataja: Suur tänu. Hr. Jürgenson.

K.Jürgenson: Siin on probleem minu jaoks sellises valguses, et me võime seda käsitleda siiski presidendi seadlustena ja mitte selle kolmiku seadlusena. Presidendi seadlus, millel on nüüd või kaks kaasallkirja. Ilmselt see seadlus kehtib, kui need kaasallkirjad on siin antud. Järelikult

nad peavad seal ikkagi olema, üks või kaks. Kui seadlus on presidendi seadlus, milleks need kaasallkirjad on seal vajalikud? Kaasallkirjad on vajalikud seal, et ei sea hiljem Riigikogu juhatajat teips mitte piinlikku olukorda Riigikogu ees, kui Riigikogu ka võtab tema algse seisukohaga vastupidise seisukoha. Nii et see allkiri oleks seal vajalik. Aitäh.

Juhataja: Tänan, hr. Jürgenson. Hr. Salum, teil on sõna.

V. Salum: Kuna tegemist on erakorralise olukorraga, siis erakorralises olukorras ei saa keegi jääda neutraalseks, veel vähem seadusandliku kogu juhataja. Erakorralises olukorras kogu seadusandlik kogu - Riigikogu ja tema esimeest jätta otsustamisel kõrvale, on täiesti vää. Nii et kolm allkirja erakorralises olukorras on hädavajalik. Tänan.

Juhataja: Suur tänu. Me oleme kuulanud ära argumendid poolt ja vastu. Tegemist on küsimusega, millega on olnud meil võimalus kursis olla pikemat aega. Enne hääletamist kohaloleku kontroll. Kohaloleku kontroll, palun. Kohal on 40 assambleeliiget. Hääletamisele läheb viie kolleegi: Adamsi, Arjukese, Ermi, Niitsoo ja Pärnaste apellatsioon, mis puudutab §-i 110. Apellatsiooni sisu on: taastada Riigikogu juhataja kaasallkirjakohustus seadlustele. Kes on nimetatud apellatsiooni rahuldamise poolt? Kes on selle poolt, et taastada Riigikogu juhataja kaasallkirjakohustus? Hääletame. 25 poolt, 9 vastu - ha 5 erapooletu häälega on assamblee otsustanud, et apellatsioon on rahuldatud ja taastatakse kolmas allkiri. Niisiis § 110 on vaja teha parandus. Me oleme nüüd läbinud oma tänasest programmist 1. osa. Nii, nagu me kokku leppisime, saab nüüd ettekandjaks sõna redaktsioonitoimkonna esimees pr. Liia Hänni. Palun. Niisiis algab jutt põhiseaduse eelnõu uuest redaktsioonist ja me saame ülevaate sellest, mille poolest see redaktsioon erineb nädal aega tagasi meile kätte jagatud eelnõust. Palun, pr. Liia Hänni.

L. Hänni: Austatud juhatus, kallid kolleegid, meie töö teiega hakkab jõudma lõpusirgele. Sellest annab tunnistust ka asjaolu, et täna välja jagatud põhiseaduse eelnõu redaktsioon ei erine väga palju sellest, mis meil oli laudadel eelmisel assamblee istungil, kuid siiski on eelnõus toimunud mõningad

muutused, millest ma tahaksingi nüüd ülevaate anda. Kõigepealt põhjustest, mis tingisid nende muutuste sisseviimise. Kõigepealt jäid eelmisel Assamblee istungil õhku teatud küsimused. Näiteks kas või inimõiguste peatükis küsimus sellest, mis tingimustel võib pidada või mitte pidada meelsusregistrit. Samuti jäi õhku küsimus, kas valitsuse moodustamise kord, mis oli meie eelmises eelnõus, on optimaalne ja ka veel mõningaid teisi küsimusi. Me oleme püüdnud sätteid veel täpsustada ja ma kannan ka vastavad muutused teile kohe ette. Teine muutuste allikas oli meile möödunud nädala lõpul saabunud Prantsuse professori Gay Carcassooni arvamus meie eelnõust. Ka selle töötasime me põhjalikult läbi ja leidsime, et mõned tema ettepanekud jindlasti väärivad veel tähelepanu ja arvessevõtmist. Kolmandaks oli vahepealse aja jooksul eelnõu keelelises ekspertiisis Keele ja Kirjanduse Instituudis. Härrad Enn Saari ja Peeter Päll võtsid ette suure töö väga kiire ja lühikese aja jooksul, suur tänu nendele selle eest. Nendel oli arvukalt keelelisi märkusi meie eelnõu suhtes, need olid erineva raskusastmega, alustades üksikutest komavigadest, mis meil olid eelnõus, kuni selleni, et nad tegid ettepanekuid muuta ja täpsustada mõningaid formuleeringuid, et eelnõu tekst oleks paremini jälgitav. Samuti ka mõningad terminoloogilised täpsustused.

Niisiis, kui me võtame nüüd ette eelnõu teksti ja püüame tungida eelkõige sisulistesse muutustesse, siis tuleks meil alustada teisest peatükist. Ka preambulas on mõned väikesed sõnade ümberpaigutused, aga ma arvan, et need ei ole nii olulised, et neid peaksime siin täiskogus arutama. Niisiis II peatükk. Kõigepealt on siin toimunud üks struktuurimuutus, nimelt §-s 9 endine 2.lõik, mis rääkis välisriikide kodanike ja kodakondsuseta isikute õiguslikust seisundist, on praegu viidud eraldi paragrahviks. Ta kannab praeguses eelnõus veel numbrit 55a, me leidsime, et õigem on, kui see välisriikide kodanike õigusliku staatuse piiritlemine oleks antud selle peatüki lõpus. Nüüd §8. Väga oluline säte, mis räägib Eesti Vabariigi kodakondsusest. Teatavasti eelmisel istungil just I toimikond tõstatas küsimuse, et kodakondsuse sätestamine peaks olema I peatükis. Me siiski leidsime, et seda on väga raske jagada kahe

peatüki vahel. Küll aga eelmises redaktsioonis ei olnud täpselt lahti kirjutatud, mis tähendab sünnijärgne Eesti kodakondsus, see mõiste oli sisse toodud §8 praeguses 4. lõikes juba omaette mõistena, aga oli eespool lahti mõtestamata. Nüüd tuli meile õigel ajal appi härra Enn Saari, kes omalt poolt tegi terminoloogilise ettepaneku, mitte kasutada mõistet sünnijärgne kodanik, vaid võtta kasutusele mõiste Eesti Vabariigi kodanik sünnilt. Ja samuti tegi ta ettepaneku määratlada, kes on Eesti Vabariigi kodanik sünnilt ja selle määratluse te leiata praegu §8 1.lõikes. Nii et Eesti Vabariigi kodanik sünnilt on isik, kelle mõlemad vanemad on Eesti Vabariigi kodanikud. Samuti on 2. lõikes täpsustatud seda, et igal lapsel, kelle vanematest üks on Eesti kodanik, on õigus Eesti kodakondsusele sünnilt. Nii et eraldi institutsioonina on sätestatud institutsioon, mis määrab Eesti Vabariigi kodaniku sünnilt. See on väga oluline, kuna meil ka näiteks vabariigi presidendi kandidaatide juures on tingimus, et see võib olla Eesti Vabariigi kodanik sünnilt.

§16. Õigus elule. Teatavasti me hääletasime seda sätet eelmisel istungil ja otsustasime, et see peab põhiseaduses olema. Samal ajal aga oli ilmne rahulolematus konkreetsete formuleeringutega, mis olid antud eelmises redaktsioonis. §-s 38 ma palun ära parandada trükiviga. Siin 2.lõikes on vaja sõna "ettenähtud", s.t. ülikoolid ja teadusasutused on seaduses ette nähtud piires autonoomsed.

§42. Meelsusregistri pidamise keeld. Siin on toimunud ka täpsustus, võrreldes eelmise redaktsiooniga. Nimelt on välja jäetud arvamuste kogumise keeld, sest tekkis küsimus, kas näiteks inimese juubeli puhul tema artiklite kogumine on selle sättega keelatud. Nüüd on jäänud ainult veendumuste kogumise keeld, mis peaks olema ühemõttelisem.

§-s 49 on toimunud täpsustus terminoloogias. Rahvusliku kuuluvuse mõiste on asendatud ühesõnalise mõistega rahvuskuuluvus.

Ja samuti §-s 50 on asendunud rahvuskultuurilistes huvides sõnapaariga rahvuskultuuri huvides.

§-s 51 paluks 2.lõikesse 3.reas lisada sõna "ka", see väikene sõna täpsustab 2.lõiget, muudab ta ühemõttelisemaks, nii

et §51 2.lõiget tuleks lugeda - paikkondades, kus vähemalt pooled püsielanikest on vähemusrahvusest, onigaühel õigus saada riigiasutustelt ja kohalikelt omavalitsustelt ning nende ametiisikute vastuseid ka selle vähemusrahvuse keeles.

III peatüki kohta muutusi ei olnud. Peatükk "Riigikogu".

§60. Teile on täna välja jagatud ka meile eelmisel nädalal laekunud härra Gai Carcassooni arvamuse tõlge, kui te jõudsite sellega tutvuda, siis tema arvamus on analüüsitud just IV peatükki ja härra Carcassooni ettepanekute tulemusena on redaktsiooniromikond ka selles peatükis teinud mõningad muudatused. Nimelt §-s 60. Meie eelmises redaktsioonis oli sätestatud, et Riigikogu valitakse 4 aastaks, s.t. et mandaadi pikkus oli täpselt fikseeritud ja see oli 4 aastat. Härra Carcassoon oma arvamusel juhib tähelepanu sellele, et on otstarbekas määrata siiski parlamendi korraliste valimiste aeg, nii et see ei hakkaks juhuslikult nihkuma, kui vahepeal tulevad erakorralised valimised. Erakorralisi valimisi ei saa planeerida ja kui alustada uut tsüklit, alustada seda erakorralistest valimistest, siis tähendab, et me võime väga kergelt juhtuda sellisesse olukorda, kus meil valimised tuleb korraldada selleks üsna ebasoovitaval ajal, näiteks suvepuhkuste ajal. Ja ta teeb ettepaneku piiritleda korralised valimised selliselt, et need alati toimuksid ühel ja samal ajal.

§60 3.lõikes on seda asjaolu arvestades kirjutatud, et Riigikogu korralised valimised toimuvad märtsikuu kolmandal pühapäeval, neljandal aastal, mis järgneb Riigikogu eelmiste valimiste aastale. See tähendab, et Riigikogu mandaadi pikkus võib tõepoolest mõnevõrra kõikuda, kuid ma arvan, et eesmärk saavutada Eesti poliitikaelus teatud kindel rütmilisus, vast kaalub üles selle kaotuse, et meil Riigikogu liikmed alati ei saa ühe ja sama kestvusega volituste aega.

Teine härra Carcassooni oluline märkus puudutas erakorraliste valimiste tähtaega. Nimelt juhtis ta tähelepanu, et meie eelnõis on see aeg põhjendamatu pikk. Tähendavad ju erakorralised valimised teatud kriisi riigi elus ja selle kriisi kiire lahendamise on igapidi ühiskonna huvides. Selletõttu on ka

redaktsioonitöimkond praegu §60 4.lõikes lühendanud erakorraliste valimiste tähtaega ja need toimuvad varemalt 20 ja hiljemalt 40 päeva pärast valimiste väljakuulutamist. Meie eelmises redaktsioonis oli see aeg varemalt 60 ja hiljemalt 90 päeva. Nii et kriis, Riigikogu kriis peaks antud juhul lahenuma hiljemalt 40 päeva jooksul endise kolme kuu asemel.

§66. See räägib Riigikogu pädevusest. Ma palun siin punktis 3 teha täpsustus - valib vabariigi presidendi - ja lisada vastavalt põhiseaduse §-le 80. Asi on selles, et vabariigi presidendi valimine vastavalt meie poolt pakutud lahendusele ei pruugi olla ainult Riigikogu pädevus, ta teatud juhtumitel võib üle minna valimiskogule ja seetõttu selline täpsustus punktis 3 on vajalik.

On toimunud muudatus ka §66 punktis 5, kus varem oli tekst - annab peaministri kandidaadile volitused vabariigi valitsuse moodustamiseks. Tulenevalt sellest, et me praeguses redaktsioonis oleme täpsustanud ka valitsuse moodustamise korda, nii et Riigikogu mitte ei anna volitusi peaministri kandidaadile, vaid ta nimetab peaministri ametisse, on ka siin toimunud vajalik muudatus punktis 5.

Härra Carcassooni ettepaneku kohaselt oleme muutnud ka §73, mis räägib hääletamise korrast Riigikogus. Nimelt tegi härra Carcassooni märkuse, et peaks põhiseaduslikult välistama salajased hääletused ja nende kasutamise Riigikogu töös. Ja piirata nende kasutamist ainult personaalsete hääletamistega. Teatavasti oli meil varem viide sellele, et salajast hääletamist võib korraldada Riigikogu kodukorras ettenähtud juhtudel, mis jättis kodukorra koostajatele üsnagi vabad käed need juhtumid sätestada. Praegu on sisse viidud täpsustus, et need salajased hääletused võivad toimuda ainult põhiseaduses või Riigikogu kodukorra seaduses ettenähtud juhtudel ainult ametiisikute valimisel või nimetamisel. See tähendab, et me põhiseaduslikult sätestame põhimõtte, et poliitika peab olemna võimalikult avalik.

V peatükk. Vabariigi president. §79 3.punkt. Kõigepealt palun ära parandada: loetelus § 91 asemel peab seisma §90 ja §-le palun esialgu teha juurde küsimärk, see paragrahv on sisse jäänud veel eelmisest redaktsioonist, kus oli võimalus, et

umbusaldushääletuse korral võib vabariigi president valitsuse ettepanekul välja kuulutada erakorralised valimised. Me julgesime veel kord selle küsimuse ka täna teie ette tuua, aga me ei ole seda veel otsustanud, nii et viide §-le 98 siin praegu on selletõttu enneaegne.

§79 alapunkt 8 on samuti muutunud vastavalt sellele, et me pakume uue valitsuse moodustamise korra uue redaktsiooni. Varem oli: "teeb peaministrikandidaadile ülesandeks" jne. nüüd on "määrab peaministrikandidaadi".

Muutunud on ka alapunkt 9, samuti seoses uue redaktsiooniga valitsuse moodustamise korra osas. Enne seisis punktis 9 - nimetab ja vabastab ametist vabariigi valitsuse liikmed ja nüüd asendub see ainult ministrite ametisse nimetamise ja vabastamisega.

§80. Vabariigi presidendi valimistest. Siin on toimunud redaktsiooniline täpsustus seoses sellega, et me asendasime sünnijärgse kodaniku mõiste mõistega Eesti Vabariigi kodanik sünnilt, nii et vastav muudatus on toimunud §80 3.lõikes.

§82. Vabariigi presidendi ametivanne. Siin on lähtutud 1938.aasta põhiseaduses olnud vabariigi presidendi ametivande tekstist, tehes siia mõned keelelised muudatused seoses sellega, et eesti keel on poole sajandi jooksul siiski veidi muutunud ja nagu arvasid ka meie keeletekspertid, kõlas 1938.aasta versioonis presidendi ametivande tekst mitte päris eesti keele päraselt.

Nüüd VI peatükk 90. Vabariigi valitsuse moodustamise kord.

Nähtavasti on see säte põhiseaduse üks olulisemaid, kui üldse võib neid niimoodi küll omavahel liigitada. Aga tema toime on väga tähtis, kui me oleme huvitatud sellest, et vabariigi uue valitsuse moodustamine kulgeks häireteta. Siin on olnud kaalumisel mitmeid erinevaid võimalusi. Teatavasti jõudsime koos ekspertidega kompromisslahenduseni, mis seisnes selles, et vabariigi presidendile ei jäetud mitte kahte katset peaministrikandidaadi esitamiseks, vaid ainult üks. Ekspertid leidsid, et kahe katse andmine vabariigi presidendile olukorras, kus lõpuks ikkagi Riigikogu saab ise otsustada, kes saab peaministriks, võib seada presidendi ebameeldivasse olukorda.

Praeguses redaktsioonis on antud nii vabariigi presidendile kui ka Riigikogule mõlemale üks katse peaministrikandidaadi leidmiseks. Eelmises redaktsioonis olnud jäika korda, kuidas täpselt, millise aja jooksul peab üks või teine operatsioon toimuma, on lihtsustatud, on ainult kaks tsüklit: 14 päeva presidendile peaministrikandidaadi leidmiseks ja peaministri-kandidaadile omakorda 2 nädalat selleks, et ta peaks läbirääkimisi ja esitaks Riigikogule juba valitsuse koostamise alused. Me leidsime, et ei ole mõtet teha peaministrile volituste andmist kaheetapiliseks, kus ta kõigepealt saab ettepaneku presidendilt ja seejärel annab talle volitused Riigikogu. Peaministri võib kohe kinnitada ametisse Riigikogu. Juristide vastuväide sellele skeemile oli, et meil on sel juhul kaks peaministrit üheaegselt. Selline vastuväide ei ole päris põhjendatud, sest ametis on meil üheaegselt on ju ainult üks peaminister. Samasugune olukord võib olla ka teiste riigivõimuinstiitutsioonide puhul, näiteks on valitud juba uus president, aga vana on alles ametis. Nii et me leidsime olevat põhjendatud anda Riigikogule otseselt peaministri ametisse nimetamise õigus. Seoses sellega on toimunud ka muudatused §-des 91 ja 92. §91 ütleb nüüd, et ministrid nimetab ametisse ja vabastab ametist president peaministri ettepanekul. Siin on olnud redaktsioonitoimkonnas päris palju vaidlusi selle üle, kas niisugune redaktsioon tähendab, et vabariigi president saab kka peaministri esitatud kandidaadi tagasi lükata. Osa redaktsiooni-toimkonna liikmeid oli seisukohal, et igal juhul tuleks põhiseadusesse sisse kirjutada tingimus, et president seda teha ei saa. Vahepeal võtsime isegi kasutusele sellise termini nagu esildis, tehes siis vahet ettepaneku ja esildise vahel ning mõistes viimast kui sellist ettepanekut, mida ei saa tagasi lükata. Analüüs ja ka konsultatsioonid keeleekspertidega on näidanud, et selline suvaline vahetegemine ettepaneku ja esildise vahel ei ole piisavalt põhjendatud. Küsimus on muidugi oma loomult põhimõtteline, aga lõpuks peame langetama otsuse selle kohta, kui jäika konstruktsiooni me tahame praegu põhiseadusesse sisse kirjutada. Kas on otstarbekas teha presidendile igal juhul põhiseaduslik ettekirjutus nimetada peaministri poolt ettepanud

kandidaadid ametisse? Me arvame - ja see on ka isiklik veendumus - et selline jäik positsioon põhiseaduses ei ole põhjendatud. Loomulikult säilib paindliku redaktsiooni puhul teatud konfliktioht, kuid me loodame, et Eesti poliitiline praktika ja arenev demokraatia määravad siin ise oma reeglid ja traditsioonid.

§-s 92 on sisse toodud säte, millal valitsus loetakse moodustatuks. Praegused kogemused valitsuse vahetamisel näitavad selle probleemi olulisust. Uue valitsuse moodustamisel ei tohi tekkida olukorda, kus see on paslikult komplekteeritud ja tema koosseis võib veel küllalt pikaks ajaks ebamääraseks jääda. Seetõttu on §-s 92 pakutud, et valitsus loetakse moodustatuks, kui kõik ministrid on ametisse nimetatud.

Kunaq praegu nimetab valitsus liikmed ametisse vabariigi president, siis on §92 lg.2 toodud mõte, et valitsus loetakse ametisse astunuks pärast vande andmist Riigikogu ees.

§ 107 kohta arutasime redaktsioonitoimkonnas, kas on otstarbekas sätestada küsimuste loetelu, mida ei saa panna rahvahääletusele. Näiteks riigipiiri küsimus. Leidsime, et kuna riigipiiri muutmine on seotud välislepingutega, siis ei ole riigipiiri lülitamine sellesse loetellu vajalik. Kahjuks pole seda täpsustust praegusse redaktsiooni sisse viidud. Palun teid sõna "riigipiir" § 107 teisest reast maha tõmmata ning täiendada loetelu nii, et rahvahääletusele ei saa panna eelarve, maksude ega riigi rahaliste kohustuste küsimusi, välislepingute ratifitseerimist ja denonsseerimist jne. Siis on välislepingute puhul ka selge, mida täpselt mõeldaks.

§-s 109 on tehtud veel sisuline muudatus, mille vajadusele juhtis tähelepanu ka ekspert hr. Carcassoone. Ta nimelt leidis, et ajavahemik seaduse avaldamisest jõustumiseni on meil põhjendamatult pikk: kümme päeva pärast avaldamist "Riigi Teatajas". Leidsime, et tõepoolest on otstarbekas asendada kolme päevaga. Tänapäeva sidevahendite abil peaks seadusinfo kolme päeva jooksul jõudma kõigi Eesti riigiasutuste ja omavalitsusteni.

VIII peatükis "Rahandus ja riigieelarve" on keeleekspert hr. Saari ettepanekul §-s 112 võetud "rahvusliku

raha" asemel kasutusele riigivääringu mõiste. Nii et Eesti Pank korraldab raharinglust ja seisab hea riigivääringu stabiilsuse eest. Leidsime, et see mõiste on veidi sisukam ja ehk ka täpsem kui rahvuslik raha.

Ülejäänud osas on muutused põhiliselt redaktsioonilist laadi. Ma ei hakka neid ükshaaval ette lugema. Küll aga palun kätte võtta teile välja jagatud lisaleht, mis sisaldas apellatsioonide ja alternatiivide loetelu.

Riskides saada teie pahameele osaliseks, toome siiski veel kord esile alternatiivid §-s 98, mis räägivad valitsusele umbusalduse avaldamisest ja olukorrast pärast umbusaldusavaldust. Eelmine kord hääletasime võimalust, et pärast seda, kui valitsusele on umbusaldust avaldatud, võib vabariigi president valitsuse ettepanekul välja kuulutada erakorralised valimised. Tookordne ettepanek sündis koostöös ekspertidega ning oli tingitud vajadusest tasakaalustada seadusandliku ja täidesaatva võimu vahekorda.

Arvestades, et tegemist on tõepoolest väga olulise riigiõigusliku protseduuri lisamisega, arvame, et siiski on vaja veelkord kaaluda kõiki võimalusi seadusandliku ja täidesaatva võimu tasakaalustamiseks. Oleme praegu oma põhiseaduse eelnõuga seisus, kus meie poliitilised valikud on kriitika all, aga kriitika turmtule alla võivad sattuda ka sisulised lahendused, eriti siis, kui me ei suuda nende otstarbekust ja põhjendatust kaitsta. Peamine süüdistus eelnõule on selle liigne Riigikogu kesksus, mis annab ühele võimule kõigi teiste võimude hulgas erilise koha. Alternatiivid näevad ette mitmesuguseid võimalusi seadusandliku ja täidesaatva võimu vahekorra sätestamiseks kriisioludes. Meil on täna võimalus seda küsimust veel kord arutada, kui te sellega nõus olete. Alternatiivid 1, 2 ja 3 võivad viia ühele ja samale tulemusele - Riigikogu erakorralistele valimistele, juhul kui valitsusele on umbusaldust avaldatud - aga mehhanism on erinev ja me saame valida optimaalse variandi.

§99 kohta oleme teile esitanud samuti alternatiivid, mis tulenevad hr. Carcassoone'i märkustest. Nimelt juhtis ta tähelepanu sellele, et kui valitsus saab siduda oma eelnõu

usaldusküsimusega, aga Riigikogu ei võta eelnõu vastu ja valitsus astub tagasi, siis tuleneb siit valitsuse ebastabiilsus. Leidsime, et argument on põhjendatud. Pealegi tuleb valitsuse usaldusküsimusega seotud eelnõu praeguse sõnastuse järgi vastu võtta esitatud kujul. Teatavate eelnõude puhul peab seadusandliku protsessi teisiti korraldama.

Kas on otstarbekas teha seadusandlusse eri liiki eelnõusid, umbusaldusküsimusega seotud eelnõusid, see vajab põhjalikku kaalumist. Ja et kogu seda üsnagi keerulist küsimust veel kord läbi arutada, pakkusime teile kaks alternatiivi. Esimene: eelnõu sidumisel usaldusküsimusega toimub usaldushääletus, ja selle hääletuse tulemus otsustab, kas valitsus astub tagasi. Teine võimalus on, et eelnõu, mida valitsus peab tähtsaks, et paneb kaalule oma püsimise, loetakse vastuvõetuks, kui valitsusele umbusaldust ei avaldata. Nii et meil tuleb veel kord kaaluda neid eesmärke, mida me tegelikult tahame saavutada sättega, kus me anname võimaluse siduda valitsuse esitatud eelnõu usaldusküsimusega. Alternatiivide loetelu oleks vaja lisada veel üks, mis kerkis üles koostöös keeleekspertide härra Saaqriga ja mida sisuliselt toetas ka härra Kross. Ettepanek seisneb selles, et Riigikogu juhataja asendada Riigikogu esimehega, nii nagu see oli meie eelmistes põhiseadustes. Võib aru saada nendest põhjendustest, et Riigikogu juhataja seostub meie praeguse Ülemnõukogu juhatajaga ja et siin on olemas ka teatud keelepraktika. Kuid kas olukorras, kus meil kaob selgelt ära Ülemnõukogu esimehe asetikoht, mis praegu põhjustas teise nimetuse vajaduse, võtta veel kasutusele eraldi juhataja mõiste, kui tungivat vajadust enam ei ole? Kas on otstarbekas tuua sisse uus mõiste või jääda Eesti Vabariigi põhiseadusliku traditsiooni juurde? See on ülevaade nendest redaktsioonilistest muutustest ja alternatiividest, mida redaktsioonitoimkond teile täna arutamiseks pakub. Aitäh.

Juhataja: Suur tänu redaktsioonitoimkonnale, suur tänu toimkonna esimehele proua Liia Hännile. Ma vabandan kolleegide ees, sest me oleme vaheajata töötanud 7 minutit pikemalt, kui reglement ette näeb. Enne kui me teeme 20 minutit vaheaega, mõni sõna sellest, mis saab edasi. Pärast vaheaega on võimalik esitada

proua Hännile küsimusi,, seejärel on sõnavõttud ja ma loodan, et me jõuame täna lahendada küsimused, mis seonduvad §-de 98 ja 99. Panen kõigile kolleegidele südamele, et kõrvuti kõige tähtsate asjaajamistega, mis teil täna kavas on, on soov jõuda täna lõpphääletuseni. Eelnõu on võimalik ülemnõukogule üle anda siis, kui see on kogunud 31 häält.

Niisiis, 20 minutit vaheaega, me kohtume taas kell 13.

V a h e a e g

Juhataja: Kell on üks minut üle. Vaheaeg on lõppenud ja me saame jätkata tööd. Kohaloleku kontroll, palun. Kohal on 24 assambleeliiget. Palun veel kord kõnetooli pr. Liia Hänni. Nüüd on redaktsioonitoimkonnale küsimuste esitamise aeg.

A.Tarand: Lugupeetud juhataja ja lugupeetud Liia Hänni! Mul on küsimus §60 kohta. Millest te õieti lähtusite selle valimistähtaja määramisel, mis nüüd tuleb umbes 15.-22.märtsini? Kas te oletate, et Eestis enam kunagi talve ei tule, nagu praegu aknast näha, või oletate, et iga üksiku maja juurde tehakse sirge ja kõva asfalttee? Ma pean silmas, et Eestis on see teedelagunemise aeg, mis võib põhjustada teatud kodanike eemalejäämimise. Valijate väikese aktiivsuse korral võib see küllalt oluliselt mõjutada valimistulemusi. Aitäh.

L.Hänni: Tõepoolest, siin võib tuua üsna palju argumente erinevate kuupäevade kasuks või vastu. Märtsikuu 3. pühapäev on ilmselt see aeg, kus pärast kindlasti ei ole veel alanud põllutööd, mis varase kevade korral võivad Eestis juba aprilli alguses pihta hakata. Kui Riigikogu valitakse märtsikuus, siis see tähendab ka seda, et ta jõuab tööle hakata enne suvevaheaega. Teine võimalus oleks olnud valida mingi ajalõik sügisel, aga praegu on tehtud selline valik ja need, kes selle valiku jahtluse alla seavad, peavad tooma lisaks teede lagunemisele ka muid argumente. Ka sügisel on teed mõnikord lagunened. Täna.

Juhataja: Järgmine küsija on hr. Vahtre. Hr. Sulev Vahtre, palun.

S.Vahtre: Mul oli küsimus sama §60 lg. 4 kohta, mis puudutab erakorraliste valimiste aega. Varem oli see 60 ja 90

päeva, nüüd on hr. Carcasoone'i ettepaneku järgi 20 ja 40 päeva. Kas see muudatus ei ole liiga järsk, kas seda aega ei kää meie oludes väheks? Alammäär 20, see on ehk enam-vähem ükskõik, kui jõuab, siis jõuab, aga ülemmäär 40 päeva on vahest vähe arvestades meie poliitilist ja tehnilist mehhanismi, mis pole võrreldavad Prantsusmaa omadega. Paluksin näiteks 20 ja 60. Täna.

L.Hänni: Kindlasti võib need tähtpäevad, mida praegune redaktsioon sisaldab, kahtluse alla seada. Tähtaja lühenemisel lähtusime sellest arusaamisest, et erakorralised valimised toimuvad kriisiolukorras. Need kriisi tunnused on põhiseaduslikult sätestatud. Kriis ei kujune välja mitte ühe päevaga, vaid on mingi pikemaajalise poliitilise protsessi tagajärg, nii et valimisteks ettevalmistumine, vähemalt poliitiliste jõudude poolt, kes hindavad olukorda ju pidevalt, algab kindlasti juba enne, kui valimised välja kuulutatakse.

See, kas Eesti ühiskond on puhttehniliselt praegu võimeline valimisi nii kiiresti läbi viima, oleneb sellest, kuidas areneb meie valimisseadusandlus, kuidas moodustatakse valimiskomisjonid ja kui operatiivselt on nad suutelised tegutsema. 40 päeva, see on peaaegu poolteist kuud, peaks siiski olema piisav aeg, et pingutustega need valimised läbi viia. Teine võimalus on tõepoolest seda tähtaega edasi lükata, kuid poliitiline kriis ühiskonnale on ilmselt kahjulikum kui mõningane pingutus valimiste kiireks korraldamiseks. Küll aga on võimalik kaaluda, kas seda 40 päeva mitte pikendada näiteks 10 või isegi 20 päeva võrra, nagu pakkus hr. Vahtre. Meie eelmises redaktsioonis sisaldunud 90 päeva on aga nähtavasti siiski liiga pikk aeg poliitilise kriisi kestmiseks. Aitäh.

Juhataja: Täna. Hr. Niitsoo, palun.

V.Niitsoo: Austatud pr. Hänni, minu küsimus puudutab §99 alternatiivi nr.1. Mis kaalutlustel te olete pidanud vajalikuks alternatiivis lisada, et umbusaldushääletusele ei saa panna põhiseaduse muutmise küsimust? Põhiseaduse §162 määrab ju, et põhiseaduse muutmise algatamise õigus on ainult ühel viiendikul Riigikogu koosseisust, seal ei ole sõnagagi räägitud valitsuse õigusest algatada põhiseaduse muutmise seadust. Täna.

L.Hänni: Praegu kiirelt olukorda analüüsidest tundub mulle, et me oleme vist tõesti jätnud selle võimaluse kahe silma vahele. Mure oli selles, et teatud seaduseelnõude puhul näeb põhiseadus ette teistsugust häälteenamust, kui see on harilike seaduste puhul, ja me tahtsime siit välja jätta eelkõige need seadused, mis seotakse usaldusküsimusega. kuid ma paluksin, et seda kommenteeriks ka hr. Peet Kask, kellelt konkreetne redaktsioon pärineb.

Juhataja: Tänan. Hr. Tarto, palun.

E.Tarto: Lugupeetud juhataja, lugupeetud pr. Hänni! Omal ajal oli siin mitu korda juttu sellest, kas Eesti Vabariigi kodanikul on õigus kaitsta Eesti Vabariiki ja koonduda kaitse eesmärgil vastavatesse organisatsioonidesse. Ma mäletan täiesti selgesti, et pärast mitmekordset vaidlust sai see küsimus läbi hääletatud ja see õigus jäi sisse kui kodanikuõigus. Nüüd ma näen, et seda õigust enam ei ole. Ja ma ei leia ka kuskilt protokollidest, et see oleks maha hääletatud. Kuidas saab niimoodi olla, et üht asja on mitu korda arutatud ja mis on sisse hääletatud, ei ole enam? Eesti Vabariigi kodanikul ei ole enam õigust omaalgatuslikult kaitsta Eesti Vabariiki. Aitäh.

L.Hänni: Minu teada on see säte põhiseaduses säilinud, see on §54 lg.2. Ta on meie keeleekspertide näpunäitel läbi teinud teatud redaktsioonilise muutuse ja kõlab nüüd nii: "Kui muid vahendeid ei leidu, on igal Eesti kodanikul õigus osutada põhiseadusliku korra vägivaldsele muutmisele omaalgatuslikku vastupanu."

Juhataja: Tänan. Rohkem küsimusi ei ole.

Enne kui asume sõnavõttude juurde, mõni sõna selgituseks. Meil on vähemalt kaks alternatiivi, mida redaktsioonitoimkond palub täna hääletada, ja võimalik, et selliseid alternatiive koguneb rohkemgi. Me jõuame paratamatult ka nende alternatiivideni ja avame siis sõnavõttud konkreetse alternatiiviga seostuvates küsimustes. Õeldu ei välista võimalust praegu sõna võttes puudutada ka neid alternatiive, mis on teada. Ja kui vaja, võib ütelda kas või mõne sõna juba avaldatud mõtete kohta ka siis, kui me konkreetse alternatiivini jõuame.

Algavad sõnavõttud. Esimesena saab kõneks sõna hr. Peet

Kask. Palun kõnepulti.

P.Kask: Austatud härra juhataja, kallid kolleegid! Ma saan aru, et me arutame praegu kõiki küsimusi korraga. §98, 99 ja lisaks veel neid küsimusi, mis saalis tekkisid. Ma alustan sellest, et valitsus ei saa siduda põhiseaduse muutmise eelnõu umbusaldushääletusega. Jah, kuna valitsus ei saa algatada põhiseaduse muutmist, siis tuleks see võimalus sellest sidumisparagrahvist ka välja jätta. Pean tunnistama, et olen selle asja kahe silma vahele jätnud, et valitsus ei saa algatada põhiseaduse muutmist. Ma ei tea ühtegi riiki, kus see nii oleks.

Ma kavatsesin alustada oma juttu ühest väga üldisest tõdemusest. Põhiseaduse Assamblee eelnõu on väga sagelisüüdistatud - minu arvates põhjendatult - liigses parlamendikesksuses. Ma lisaksin sellele veel ühe varjundi: eelnõu on ka liiga opositsioonikeskne. Rõhuv enamik siinoliijaist on saanud kogemuse ja oskab end samastada opositsioonijõududega, ent vaid vähemusel on mingi kogemus, et samastada enda ka valitsust toetavate jõudude või päris valitsustegevusega. See on muidugi üks põhjus ja siin ei ole midagi ette heita, aga väärib siiski märkimist, kui sageli eksperdid, kaasa arvatud väliseksperdid seda ühte ja sama naela toksivad, ühele ja samale probleemile tähelepanu juhivad. Mul on meeles mõte, mille professor Carcasoone oktoobri lõpus siin olles välja ütles: üks põhilisi funktsioone, mida põhiseadus kannab, on tagada neile, kellele on antud volitused võimu teostada, ka tegelik võimalus seda võimu efektiivselt teostada. Põhiseaduse eelnõu nõrkus tundub olevat just selles, et opositsioonile tagatakse efektiivne võimalus oma funktsioone teostada, ent seesama asi jäetakse tagamata valitsusele. Teiste sõnadega, Riigikogu ja valitsuse tasakaal on paigast ära. Saksa justiitsminister nägi siin ohtu liiga sagedastes valitsuskriisides, valitsuse vahetamistes. Ta pakkus välja ühe retsepti, konstruktiivse umbusaldus-avalduse. Professor Carcasoone on pidevalt taganud neid naelu, püüdes tugevdada peaministri positsioone. Oma viimases kriitikas pidas ta vajalikuks, et peaminister saaks oma eelnõusid usaldushääletusega siduda ja et neid hääletusi viidaks läbi usaldushääletuse reeglite järgi, nii nagu see võtte on disainitud Prantsusmaal ning kasutusel

Hispaanias ja Saksamaal. Ma juhin tähelepanu mitmetele argumendidele, tema hinnangutes ja lõppjäreldusele, et kasutage kas usaldushääletuse reegleid või visake see paragrahv välja, sest kui te kasutate eelnõu vastuvõtmise reegleid usaldushääletusel, siis te kaotate oma poliitilise süsteemi stabiilsuses ja ei tugevda mitte millegagi valitsuse positsiooni parlamendi suhtes. Harremoos, kes üldiselt on ekspert inimõiguste küsimustes, ei jätnud imestust avaldamata, kas me tõepoolest olemegi taotlenud seda, et pole andnud valitsusele õigust erakorralisi valimisi tellida, isegi mitte umbusalduse avaldamise järel. Ka hr. Häberle pidas eelnõu liiga parlamendikeskseks. Tema nägi puudusi eelkõige parlamendi ja rahva vahekorras. Ta kartis, et kunagi aastakümnete pärast kordub Eestis sama lugu, mis on praegu Ghendatud Kuningriigis, kus vajalikud parlamendireformid ei leia toetust, sest nad vajavad parlamendi enda tuge ja parlamendi huvid on sellised, mis lihtsalt ei võimalda vastavaid reforme teostada. Konkreetselt §98 alternatiivide vahel valikut tehes on minu arvates kõige adekvaatsem kasutada alternatiivi 2 - vabariigi president kuulutab 3 päeva jooksul valitsuse ettepanekul välja Riigikogu erakorralised valimised. Kui valitsus teeb ettepaneku, siis president kuulutab. Alternatiivil oleme juba arutanud, see on variant, kus presidendil on otsustamisvabadus. Hr. Adams arvas, et see tugevdab ehk liiga palju presidendi positsioone ega ole kooskõlas meie üldise parlamentaarsüsteemi kontseptsiooniga. Täna tähelepanu eest.

Juhataja: Suur tänu. Hr. Runnel, palun kõnepulti.

H. Runnel: Kallid kolleegid, ühinen Peet Kase märkusega, et üks oht on Riigikogu keskus. Lisaksin sellele veel, et ohuna on alati tundunud ka üleaarne kartus presidendivõimu ees. Kuid ma tahaksin natuke puudutada §60. Mul on hea meel, et selles on püütud fikseerida Riigikogu valimised kindlale ajale, nagu on paljudes põhiseadustes. Ma olin ka mõnikord redaktsioonitoimkonnas, kui juristid kohal olid, ja mäletan ühte vaidlust selle küsimuse ümber. Me olime juba siis peaaegu otsustamas, et fikseerime selle aja, aga kuna ma ei hääldanud oma nime prantsuspäraselt, - Rüneel - siis ei läinud see ettepanek eriti läbi. Nüüd, kui tuli Carcasonne, on see õnneks läbi läinud.

Aga me ei tea, võib-olla Carcasonne soovitas seda märtsi lõppu sellepärast, et ta vanema tütre sünnipäev on sellel kuupäeval. Kui nüüd edasi minna ja mõelda, siis eesti rahvatraditsiooni silmas pidades sobivam kuupäev ehk jüripäeva paiku. Sellepärast ma teen veel kord prantsuspärase ettepaneku asendada selles paragrahvis toodud märtsikuu lõpp aprilli lõpuga. Jüripäevane kohavahetus on väga põlise traditsiooniga ja saaks üldrahvalikuks tähtpäevaks ka riigi ehituselk. Täna tähelepanu eest.

Juhataja: Suur tänu. Hr. Tarto, palun.

E.Tarto: Lugupeetud juhatus, austatud kolleegid! Kõigepealt tahaksin avalikult tänaga redaktsioonitoimkonda sellele tohutu suure töö eest. Kallid kolleegid, juhiks siiski veel tähelepanu ühele mahahääletatud parandusele, mis ma tegin. Nimelt, et Eesti Vabariigi kodanikul on eluaseme õigus. Kui inimesel siin põhjamaal ei ole eluaset, siis on tal ka muudest õigustest vähe kasu. Aga seda annab siiski hiljem parandada, kui tuleb kokku Riigikogu, ma usun, et seal suhtutakse sellesse mõistvamalt. Minu meelest pole vaja, et siinolijad jääksid eluasemest ilma ja nende lapsed või lapselapsed oleksid kuskil lumehanges mõistmaks kui tähtis on põhjamaadel eluase. Ja kui rähha Runnel siin meenutas rahvatraditsiooni, siis meie traditsiooni kohaselt see, et kedagi ei võinud miiklipäevast jüripäevani oma kodust välja ajada, oli ka juba osaliselt eluaseme õigus. Nii et väga kahju, et te selle ettepaneku maha hääletasite.

Mis puutub alternatiividesse, siis ma pooldan alternatiivi nr.2, s.t. vabariigi president kuulutab 3 päeva jooksul valitsuse ettepanekul välja Riigikogu erakorralised valimised. Muus osas ma ütleksin, et riigikaitse kohta meie toimkonnal pretensioone ei ole. Meie parandusi on enam-vähem arvestatud, nii et selles suhtes aitäh.

Juhataja: Suur tänu, härra Tarto. Härra Jüri Adams, palun kõnepulti.

J.Adams: Ma palun vanandust, ma jäin hetke hiljaks ja mul ei ole absoluutselt selge, kas praegu käib diskussioon põhiseaduse üle kõiki redaktsioonitoimkonna ettepanekuid arvestades või ainult §98 alternatiivide suhtes.

Juhataja: Kõik.

J.Adams: Ma siiski piirduksin praegu §-ga 98, kui tohib, kuigi teiste punktide kohta oleks võib-olla ka ühte-teist ütelda. Alustades § 98 alternatiivide asja, pean kõigepealt ütleva, et ma väga imetlen kolleeg Peet Kase järjekindlust, annaks Jumal meile kõigile ja mulle endale kõigepealt sellist järjekindlust oma ideede propageerimisel. Minu arvates ei piirdu see probleem ainult §-ga 98, sellega haakub kindlasti §90, mingil moel ka §92 ja võib-olla §60 redaktsioon. Mul ei ole suurt moraalset õigust kaasa rääkida, kuna ma viimastel päevadel ise redaktsioonitoimkonnas ei olnud. Esitasin küll proua Hännile terve rea ettepanekuid, mida redaktsioonitoimkond ei pidanud ilmselt võimalikuks eraldi alternatiividena välja tuua, aga nad puudutasid täpselt sama teemade kompleksi. Alustame päris algusest. Momendil on redaktsioonist ära kadunud Riigikogu valimisemeetodi põhimõtte kirjeldus. Võib-olla proua Hänni oskab meile seletust anda, kuidas selleni on jõutud. Minu teada oli kuni viimaste variantideni nimetatud, et see toimub kas proportsionaalsuse meetodil või siis segameetodil. Nüüd on see asi hoopis ära kadunud ja ma ei ole kindel, kas see on kõige arukamalt tehtud. Palun vabandust, kui ma midagi praegu hetkel ei näe. Jah, proportsionaalsuse põhimõte on sees. Siis ma olen täiesti nõus ja palun vabandust. Sellisel juhul me kujutame ette, et meil saab tõenäoliselt olema parlamendis esindatud terve rida parteisid. Võib-olla, et esimestes parlamendi koosseisudes terve hulk, mis tähendab seda, et valitsused ei ole mitte enamusvalitsused, vaid koalitsioonivalitsused. Koalitsioonivalitsuste eluiga riikides, kus nad olemas on, võib olla küllalt lühike, sõltuvalt koalitsioonide lagunemisest ja uute koalitsioonide sõlmimisest. Sellistes süsteemides on täiesti tavaline, et ühe parlamendi-koosseisu eluea jooksul on ametis mitu valitsust. Ja minu arust täiesti kaheldavaks muutub see hr. Peet Kase mõte, et peaministril peaks olema antud võimalus parlamenti laiali saata ja uued valimised määrata. See on poliitilise stabiilsuse tagamiseks kasutusel vana demokraatiaga maades, majoritaarvalimiste maades, kus valitsus endale kõige soodsamal momendil tellib valimised ja vastav poliitiline partei pikendab sellega oma

võimulolekut. Tüüpiline näide on siin Inglismaa. Ilmselt on see sellistes küpse demokraatia maades täiesti vajalik. Kas see ka meil vajalik on, ei oska ma praegu ütelda.

Kui nüüd hüpata siit §99 juurde, mis puudutab usaldusküsimusega hääletust, siis ma tegin nimelt ettepaneku jätta välja sõnad "esitatud kujul". Ülemnõukogu inimesed teavad, et kui mingit seaduseelnõu arutatakse, siis on tavaline, et leitakse poliitiline kompromiss ja üldjuhul ei jõua ükski seaduseelnõu hääletamisele täpselt esitatud kujul, midagi seal ikkagi muutub. Seepärast oleks oluline siduda usaldusküsimus mingi hääletusega, aga mitte eelnõu esitatud kujuga. Ma usun, et selle tagamaa on eriti nüüd hr. Savisaare valitsuse langemise eelsetes aegades, mil siin tõsiselt debateeriti küsimusi, kuidas provotseerida või mitte provotseerida umbusaldushääletust. Minu meelest on see natukene lapsik. Sellesamaga haakub § 90 - valitsuse moodustamise kord - kus presidendile antakse nimelt ainult üks võimalus valitsust moodustada. Varasemates versioonides oli antud neid võimalusi mitu just lähtuvalt sellest, et poliitilist koalitsiooni tulevases Riigikogus on arvatavasti võimalik mitmeti kombineerida ja ei ole sugugi kindel, et esimene katse õnnestub. Hr. Vähi valitsuse kiire moodustamine, mis tegelikult ei ole ju otseselt poliitilise koalitsiooni valitsus, ei tohiks panna meid liiga julgelt arvama, et tulevikus valitsuste moodustamine ka nii kiiresti käib. Nii et siin on küsimused minu arvates, ma kordan, kompleksed. Kui nüüd §98 alternatiivid panna hääletusele, kusjuures me oleme neid minu arvates siin juba korduvalt maha hääletanud, siis oleks loogiline minna §-s tagasi võimaluse juurde, et president esitab mitmeid valitsusjuhi kandidaate. Kindlasti tahaks, et nähtaks ette ka Riigikogu laialisaatmine, aga sel juhul mitte lahkuva peaministri soovi või tellimuse järgi, vaid sellest momendist, kui presidendile saab selgeks, et sellest Riigikogu koosseisust lihtsalt paremat poliitilist koalitsiooni, mis võiks valitsust üleval pidada, välja ei tule. Nii et ma kutsuksin üles praegu konkreetselt mitte ühtegi neist alternatiividest sellisel kujul vastu võtma, vaid redigeerima neid küsimusi komplekselt koos teiste paragrahvidega. Mu aeg on vist juba läbi, sellisel juhul

ma saan ehk pärast paragrahvide asjus veel sõna, kui veab. Aitäh.

Juhataja: Suur tänu. Hr. Rätsep, palun.

J.Rätsep: Austatud kolleegid! Ma tulin küll siia ette, et rääkida teemal, mis ei sobi päris täpselt praeguse arutelu kompositsiooni. Ja ma räägiksin nimelt seda, mida oleksin soovinud rääkida §16 kohta eelmisel korral. See on ikkagi see väga tähtis teema, mis käsitleb igaühe õigust elule. Olen seisukohal, et redaktsioonitoimkonnas küösenud formuleering ei vasta kahjuks nendele tingimustele, millele ta vastama peaks. Selle selgitamiseks loeksin teksti ette: "Igaühel on õigus elule. Seda õigust kaitseb seadus. Meelevaldselt ei tohi kellelki elu võtta." See viimane lause sätestab minu kui kuigivõrd kriminaalõigust tundva isiku arvates olukorra, kus meelevaldselt ei tohi kellegi elu võtta ka näiteks korda kaitsev politseinik, kes on kinni pidamas automaadiga rahva hulka tulistavat isikut. Selline elu võtmine tema poolt on igal juhul meelevaldne, sest seda ei õigusta ükski õigusakt, igal juhul mitte kohtuotsus. Ma arvan, et sellise mitmeti tõlgendatavuse tõttu oleks minu kolleegidel advokaatidel ja loodetavasti ka mul enesel väga suured eeldused kaitsta selle sätte varjus väga paljusid niisuguseid ekstsesse, mida ühiskond tegelikult ei taluks. Ja konkreetselt sätte juurde tagasi pöördudes ma toetaksin siiski prof. Ilmar Rebase redaktsiooni §-le 16. Siin on praktiliselt ammendav loetelu neist juhtumest, kus inimese elu võtmine on siiski õigustatav. See säte kõlaks siis niimoodi: "Igaühel on õigus elule. Seda õigust kaitseb seadus." Teine lõige: "Inimelu on lubatud võtta ainult seaduses sätestatud juhtudel ja korras jõustunud kohtuotsuse täitmiseks, millega isik on mõistetud surma, samuti hädakaitse õiguse teostamisel ja kurjategija kinnipidamisel, kui seejuures ei ületata hädakaitse ja kinnipidamise õiguspärasuse piire." Mis on hädakaitse ja kinnipidamise õiguspärasuse piirid, see on kriminaalõiguse teoorias väga põhjalikult läbi töötatud teema. Lühidalt, kahe sõnaga öeldes võib rääkida vajalikkuse piiridest ja ajalistest piiridest. Nende lahtimõtestamine ei ole muidugi käesoleva esinemise raamides otstarbekas ega vajalik.

Edasi soovitab prof. Ilmar Rebane lisada veel

kolmandagi lõike: "Igal surmamõistetul on õigus paluda armu või kohtuotsuse pehmendamist. Amnesteerida, armu anda või surmanuhtlust tühistada võib kõikidel juhtudel." See tuleneb rahvusvahelisest paktist ja lõpetab selle teema. Säte saaks sel juhul küll märgatavalt pikem, aga minu arvates reguleeriks seda probleemistikku vähemalt piisava põhjalikkusega ja selle arendamine oleks siis võimalik juba kriminaalseaduses, s.t. põhiseadusest alamal seisvas aktis.

Juhataja: Suur tänu. MMe läheme sõnavõttude juurde. Hr. Niitsoo, palun.

V.Niitsoo: Austatud kolleegid, tahaksin oma sõnavõttuga tagasi pöörduda §98 alternatiivide juurde. Minu tunnustussõnad Peet Kase järjekindlusele ütles juba ära hr. Adams, nii et mina ei pea sellega vaeva nägema. Küll aga tahaksin osutada kahele momendile Peet Kase sõnavõttus. Ta nimelt ütles, et meie põhiseaduse eelnõu on opositsioonikeskne. Sellele on väga lihtne vastu vaielda, sest alles praegu me kuulasime ära Enn Tarto sõnavõttu, kes selgesõnaliselt toetas alternatiivi nr.2, mis minu arvates on väga valitsuskeskne, kuna ta annab valitsusele väga soodsa võimaluse usaldushääletuse kaudu tellida endale soodsal ajamomendil uued valimised. Nii et Peet Kase otsustus on mõnes mõttes küsitav. Mis aga puutub parlamendikesksusesse, siis tõepoolest, minule, kes ma loen ennast ka opositsiooni hulka kuuluvaks, ma olen kogu aeg seal olnud, tundub, et ainuke institutsioon, kelle puhul avalikkuse kontroll ka mingil määral toimub, on just nimelt parlament, sest valitsuse istungid on teatavasti kinnised. Sama kinnised on ka arutelud presitendi lähikonnas ja kindlasti saavad nad ka edaspidi sellised olema. Ajakirjandus avalikult sinna ei pääse, aga parlamendil saab silma peal hoida. Ma ei tahaks hakata kordama neid argumente, mida ma esitasin eelmisel korral, kui ma astusin üles, et võtta välja põhimõte, mille järgi valitsus saab pärast umbusalduse saamist tellida presidendilt erakorralisi valimisi. Ma arvan, et me peaksime jääma ikkagi põhiteksti juurde ja ma teen ettepaneku need alternatiivid tagasi lükata. Aitäh.

Juhataja: Tänan. Hr. Kask.

P.Kask: Austatud kolleegid, ma kasutan nüüd päris

viimast võimalust rääkida veel selle kaitsemehhanismi kasuks, mis umbes 90%-s parlamentaarriikides olemas on. Ja see mehhanism, mis kaitseb asjatute valitsusevahetuste eest, on eriti oluline just vähemusvalitsustele ja peaaegu üldse mitte oluline üheparteilistele enamusvalitsustele, ehkki tõepoolest ka inglise kultuuriga riikides, nagu Inglismaal ja Kanadas, on valitsusel see õigus olemas. Miks on vaja kaitset just vähemusvalitsusel? Probleem on selles, et seda kaitsemehhanismi kasutatakse reaalselt tõepoolest ainult siis, kui valitsuse kukutamine on põhjendamatu. Kui näiteks vähemusvalitsusel läheb liiga hästi, siis võib parlamendi enamus, opositsioon ta kukutada lihtsalt kadedusest. Ja see on kõige tavalisem olukord, milleks seda kaitset vaja on. Muudes olukordades, kui on tegemist tegeliku valitsemiskriisiga või mingi koalitsiooni langunemisega, kaasneb sellise nähtusega tavaliselt endise valitsuse populaarsuse langus valijate hulgas. Ma tuletan meelde, et kahe viimase kuu jooksul enne Savisaare valitsuse tagasiastumist vähenes Savisaare erakonna toetus rahva hulgas ligi kolm korda. Ükski normaalse mõistusega valitsusjuht ei hakka taotlema sellises olukorras valimisi. See on lollikindel mehhanism, kallid kolleegid, ja sellepärast ta ongi nii laialt kasutatav. Tänan.

Juhataja: Suur tänu. Hr. Seppa.

Ü.Seppa: Austatud kolleegid, kuna siin arutatakse väga mitmesuguseid paragrahve, siis lubatagu mul tagasi tulla hea kolleegi hr. Jüri Rätsepa poolt esiletõstetud §16 juurde. Ma tahaksin vaielda oma kolleegile vastu just selles mõttes, et põhiseaduses on praegu minu arvates väga hästi sõnastatud, et meelevaldselt ei tohi kellelki elu võtta. See ei ole meelevaldne eluvõtmine, kui politseinik avaldab bandiidile relvastatud vastupanu ja ta maha laseb. Ma tean väga paljusid põhiseadusi, kus on sätestatud, et surmanuhtlus on keelatud, aga ka seal on põhiseadusest allpool olevate seadustega sätestatud, et inimeste eluohtlikku tegevust saab takistada relvastatud rünnakuga kurjategijaile. Ja tegelikult saab politsei seal kus surmanuhtlus on keelatud, väga hästi hakkama alamalolevate seadustega relvastatud bandiitide likvideerimiseks. Minu arvates ei ole hea praegu meie põhiseadusesse sisse võtta loetelu, kuidas inimest

võib surmata. Praegu käib maailmas võitlus selle eest, et põhiseadustes sätestataks surmanuhtluse keeld, ja kui me nüüd loeme üles need viisid, kuidas me võiksime inimest teise ilma saata, siis on see minu meelest natuke isegi võigas. Ma palun seda sõnastust mitte niimoodi muuta. Aitäh.

Juhataja: Tänan. Hr. Kama.

K.Kama: Härra juhataja, kas ma sain õieti aru, et kui me jõuame konkreetsete alternatiivide juurde, siis saab nendes küsimustes veel sõna võtta?

Juhataja: Jah. Hr. Runnel, palun.

H.Runnel: Tänan. Kartuses, et enam ei avane õiget võimalust jutuajamiseks ja ka alternatiive ei saa vahest enam esitada, pöördusin ma veel kord §33 juurde. Ma teen ettepaneku redaktsiooniutoimkonnale ilma eriliste apellatsioonideta see kodu puutumatus küsimus läbi vaadata. Redaktsioonitoimkonnas sai kõvasti kõneldud, et see õigus oleks tarvis sisse viia, nagu on nimetatud analoogilised õigused: õigus elule, õigus vabadusele. Asi jäi aga toppama selle taha, et me ei osanud seda eluaset hästi defineerida. Nüüd, kus juures on keeletespetsialist ja -konsultant, võiks selle ära lahendada. Milles on küsimus? Siin on öeldud põhimõtte, et kodu on puutumatu. Aga kujutagem ette olukordi, kus näiteks lapsed on kaotanud vanemad või tulevad kusagilt ja neil ei ole veel kodu. Kui riigi põhiseaduses ei ole seda suurt sotsiaalpoliitilist printsiipi, et igaühel on elupaiga õigus, siis on nad ebasoodsas asendis nende laste kõrval, kellel on juba rikaste vanemate tõttu kodu olemas, mida siis kaitseb §33. Sotsiaalse ja inimliku õiguse seisukohast oleks see redaktsioonitoimkonnas siiski sisse kirjutada. Ilma eriliste hääletusteta siin.

Juhataja: Tänan. Hr. Adams.

J.Adams: Tänan. Kuna praegu on üldine diskussioon redaktsiooniliste paranduste üle, siis oleks tahtnud kommenteerida veel paragrahvi seisut. Üks nendest on §92, kus on öeldud, et valitsus on moodustatud, kui kõik ministrid on ametisse nimetatud. Ausalt öeldes, ma ei saa sellest lõigust hästi aru. Ma ei saa aru, kas see tähendab, et peaministril tulevikus ei ole õigus määrata erakorralisi portfelliita

ministreid, kas tal on õigus ühele ministrile panna mitme ministeeriumi juhtimise kohustused ja muud sellised asjad. Ma arvan, et seda sorti sinisilmsed löigud võiksid meie põhiseadusest siiski välja jätta. Las see jääb siiski praktilise elu asjaks.

Tegelikult tahtsin ma tulla hoopis §8 juurde, mis käsitleb kodakondsusseaduse põhialuseid. Mul on tunne, et eriti viimases redaktsioonis on tulnud sisse üks äärmiselt põhimõteline muudatus. Seda võib seletada ainult kahe asjaga: kas inimesed, kes seda tegid, ei tunne 1938.aasta kodakondsusseadust või on nad otsustanud seda kardinaalselt muuta. Teiseks on mul tunne, et siin on lähtutud heast poliitilisest tahtest, aga minu arvates on sõnastus juriidiliselt saanud praegu täiesti abitu. Viimased kaks lõiku on §-s 8 korras, kuid esimese nelja lõigu puhul tekivad nii terminoloogilised kui ka juriidilised probleemid. Siin on võetud praegu aluseks mingi kõnekeele tasand, kus räägitakse kodakondsuse saamisest, andmisest ja võtmisest. Ma juhin tähelepanu, et Eesti juriidilises terminoloogias on kodakondsuse omandamine või kodakondsuse kaotamine. See on esimene probleem. Teine probleem on see, et redigeerijad ei ole vist aru saanud, et kodakondsus ei ole mingisugune vahetusese, mida antakse, vahetatakse või võetakse ära, vaid juriidiline suhe üksikisiku ja riigi vahel. Sellel suhtel on mõlemapoolsed õigused ja kohustused ning need on väga erinevad olenevalt sellest, millises vanuses on kodanik. Antud juhul on teine lõik, mille järgi igal lapsel, kelle vanematest üks on Eesti kodanik, on õigus Eesti kodakondsusele sünnilt, minu arvates juriidiliselt absurdne. See ei ütle ära, millised on Eesti riigi kohustused selle lapse vastu. Ja see, et lapsel omakorda kuni 18-aastaseks saamiseni ei ole riigi vastu kohustusi, on minu arvates iseenesestmõistetav. Kolmandasse lõiku on tekkinud äärmiselt kahtlane sõna "alaealine", mille puhul ma ei oska tõesti mingit seisukohta võtta. 1938.aasta paiku loodud seadused kasutasid sõna "lapseealine", mis tähendas siis sellist iga, kus inimene ei ole veel ise otsustusvõimeline. Tema eest otsustavad vanemad või eestkostjad. Need kaks ei lange kokku. Samamoodi ei ole arvatavasti õige sõna "laps" kasutamine antud kontekstis, see ei

ole põhiseaduse kohane. Siin mõeldakse ikkagi järeltulijaid, ükskõik kas nad on lihased või lapsendatud või pärast seadustatud. Põhiline ja oluline on aga ideoloogiline muudatus, mis on siin tehtud ja millele ma Eesti Kongressi aseesimehena pean juhtima tähelepanu. Eesti Kongressi otsused kodakondsuse küsimustes on viimase kahe aasta jooksul lähtunud kindlasti asinult sellest põhimõttest, et kui vähemalt üks vanematest oli Eesti kodanik, siis see inimene on Eesti kodanik. Ma kordan, juriidiliselt tähendab see seda, et Eesti riik vaatab selle inimese peale nagu oma kodaniku peale. Kaitseb teda, kui ta kuskil hätta satub, ja nõuab temalt vastavavalt kohustuste täitmist. Viimasel nädalal on siin tehtud redaktsiooniline muudatus on see asi muutunud. Ma arvan, et see on küsimus, mida ei saa jätta ainult redaktsioonitoimkonna kompetentsi. Täna.

Juhataja: Suur tänu. Härra Salum, palun.

V.Salum: Toetan täielikult Hando Runneli ettepanekut kirjutada §33 sisse eluaseme õigus, see oleks vajalik. Mis puutub §60, kus on Riigikogu valimised kindlal ajal, siis seda tuleb igati toetada. Küsimus on aga kuupäeva valikus. Andres Tarandil on õigus, et see on teede lagunemise aeg, ja selletõttu oleks ehk parem päev vabariigi aastapäev, 24.veebruar või siis märtsikuu kolmas pühapäev. Aga milleks pühapäeva koormata, kui meil on rahvuspüha, vabariigi aastapäev. Parlamendi valimine on küllaltki patriootlik tegu ja aktuste korraldamine sel päeval ning valimine ei ole sugugi üksteist välistavad.

Mis puutub §92 alternatiividesse, siis meil ei ole vaja peaministri diktatuuri põhiseaduslikult kinnistada, nii et võiksime jääda põhiteksti juurde. Need alternatiivid ei ole vajalikud. Täna.

V.Rumessen: Lugupeetud kolleegid! Ma isiklikult tunnen siiski natuke muret selle §60 pärast, kuhu on nüüd märtsikuu sisse toodud. Eelmises variandis seda teatavasti ei olnud. Ma ei ole sugugi kindel, et kui me kaldume päevapoliitikasse, siis see kindla tähtsusega sissetoomine ei hakka väga oluliselt mõjutama esimesi Riigikogu valimisi. Mina isiklikult ei ole selles kindel. Ma ei saa isiklikult aru, miks peab põhiseaduses olema kindel termin, ma pean õigeks, et see oleks sätestatud eraldi ja mitte

põhiseaduses öeldud, mis ajal nad täpselt toimivad. Aitäh.

Juhataja: Suur tänu. Suuremate kahtluste hajutamiseks ma siiski veel kord kordan, et Assambleel on kindlalt plaanis ja Ülemnõukogu on Assambleele andnud ülesande võtta vastu rakendusotsuse eelnõu. Rakendusotsuse eelnõus oli meil üsna selgelt kirjas, kuidas organiseeritakse esimesed valimised pärast põhiseaduse vastuvõtmist.

Sõnavõttud on sellega lõppenud. Ja meil tuleb minna konkreetsete küsimuste arutamise ja otsustamise juurde. Juhatus teeb ettepaneku otsustada kõigepealt need küsimused, mida on tõstatanud redaktsioonitoimkond. Teile välja jagatud lehel on alternatiivide all kaks sellist probleemideringi, kus redaktsioonitoimkonna ettepanekul tuleks otsus teha. Esimene neist käsitleb §98. Ma palun veel kord kõnepulti proua Liia Hänni.

L.Hänni: Härra juhataja, lugupeetud kolleegid! Kell on mõne minuti pärastr kaks, kas juhatusel on plaanis korraldada hääletus enne lõunavaheaega? Ei ole? Juba paljudes sõnavõttudes puudutati alternatiivi, mis on välja pakutud §-s 98. Ma arvan, et mul ei ole üle mõtet korrata, mis on alternatiivide 1, 2 ja 3 sisu, sest selle tõi üsna täpselt välja härra Peet Kask. Redaktsioonitoimkonna põhiline eesmärk neid alternatiive teile veel kord arutusele esitades oli see, et kaaluda üheskoos, kas meie eelnõu vastab nendele põhimõtetele ja eesmärkidele, mis me endale oleme seadnud ja ka konkreetselt põhiseadusesse sisse kirjutanud. Ma tahan siin viidata eelkõige §-le 4, mis räägib sellest, et Riigikogu, vabariigi presidendi, vabariigi valitsuse ja kohtute tegevus on korraldatud võimude lahususe ja tasakaalustatuse põhimõttel. Just nimelt täidesaatva ja seadusandliku võimu ühe tasakaalumehhanismina ongi välja pakutud need alternatiivid §-s 98. Selge on ka see, et praeguses poliitilises seisus mõjutavad meie valikuid ühel või teisel moel need konkreetsed olukorrad, mis me oleme juba läbi elanud. Ja ma mäistan ka nende inimeste hirmu võimalike tagajärgede ees, kui me valime ühe nendest alternatiividest. Parlamentaarne riigikorraldus nõuab tõepoolest, et parlament oleks seadusandliku koguna stabiilne, et tal oleks piisav autoriteet ühiskonnas.

Olukorras, kus seda autoriteeti veel ei ole, võib praegu plaanitud mehhanismi sissetoomine põhiseadusesse kujutada endast teatud ohtu parlamendile. Aga samavõrd see siiski sunnib parlamenti parlamenti tegutsema ka äärmiselt vastutustundlikult, mis kahtlemata aitab jällegi parlamendi autoriteeti tõsta, sest kui Eesti Riigikogu hakkab harrastama võimumängu, mida rahvas ei mõista või mida rahvas hukka mõistab, siis on see teiselt poolt samasugune oht parlamentaarsele riigikorraldusele. Alternatiivis sisalduvate ettepanekute lisamine kahtlemata distsiplineerib meie noort demokraatiat, sunnib tekkivaid erakondi omavahelisele koostööle ja paneb vastutama rahva ees. Nii et need argumendid on juba tuntud, meil jääb teha oma valik. Aitäh.

Juhataja: Suur tänu, proua Hänni. Me oleme seda küsimust õige mitmel korral kaalunud, kas on veel sõnavõttusoove? On ka selline võimalus, et kui sõnavõttusoove ei ole, saame enne lõunavaheaajaleminekut hääletamisega ühele poole. Kui aga otsustame, et me peame läbirääkimisi, siis me jätkame neid pärast lõunat. Kas on võimalik, ilma sõnavõttudeta hääletada? Härra Kama, kas on võimalik ilma sõnavõttudeta hääletada või peaks tingimata kõnet pidama? Palun.

K.Kama: Ma juhin tähelepanu, et ma just spetsiaalselt küsisin eelnevate sõnavõttude ajal, kas on võimalik sõna võtta konkreetsete alternatiivide juures, ja siis koosoleku juhataja seda mulle ka lubas.

Juhataja: Lugupeetud kolleegid! Meil on reglemendi järgi kell 14 lõunavaheaeg. Juhul kui meil on ära kuulata üks sõnavõtt, siis juhatusel on küll ettepanek see sõnavõtt ära kuulata ja viia hääletamise läbi. Ma näen, et härra Adams raputab pead, järelilikult on see võimatu. Juhatus on alati härra Adamsiga ühte meelt, järelilikult on meil lõunavaheaeg, me kohtume taas kell 15.00. Üks hetk veel, kolleegid, ma tean, et umbes pool kolm algavad suusahüpped, palun mitte segi ajada suusahüppeid ja ärahüppeid. Meil tulevad pärast lõunavaheaega tähtsad hääletused. Kohtumiseni kell 15.00.

L õ u n a v a h e a e g

Juhataja: Kolleegid, kell on 15 ja 1 minut, jätkub Assamblee istung. Kohaloleku kontroll, palun. Kohal on 29. Arutelu objekt on §98 ja need alternatiivid, mida on esitanud meile redaktsioonitoimkond. Esimesena saab sõna kõneks härra Kaido Kama, palun.

K.Kama: Lugupeetud Põhiseaduse Assamblee! Siin valminud põhiseaduse eelnõu on vägagi tihti süüdistatud liigses parlamendikesksuses või - nagu on ka ajalehes olnud pealkirju - parlamendi diktatuuris ja muudes taolistes asjades. Kahtlemata on suur osa süüdistusi demagoogilist laadi ja lähtuvad poliitilistest grupi- või isikuhuvideist. Samal ajal on osa sellest kriitikast ka tõepoolest tõi. Kuigi me oleme tahtnud saavutada tasakaalustatud riigivõimu, siis parlamendi võimutäiust praegusel hetkel ei kipu tõepoolest miski tasakaalustama. Otsustades §98 juures alternatiivi kasuks, oleks tõrjutavad kõik need rünnakud, mis puudutavad seda liigset parlamendikesksust, see looks automaatselt selle tasakaalumehhanismi, mis praegu meie põhiseaduse eelnõus puudub. Mis puudutab kolme võimalikku alternatiivi, siis on mitu võimalust. Valitsus võib need valimised umbusaldusavalduse korral tellida presidendi käest ja president selle valitsuse taotluse kas rahuldab või ei. On võimalik, et see jääb presidendi ainuotsustusse ja on võimalik, et see jääb peaministri või valitsuse ainuotsustusse. Ma isiklikult pooldaksin esimest varianti, kuigi siin võidakse järjekordselt näha presidendile suuremate võimuvolituste andmist, aga ma arvan, et optimaalse tasakaalumehhanismi looks just see, kui parlament avaldab valitsusele umbusaldust, siis on valitsusel võimalus kas lahkuda või taotleda presidendilt uusi parlamendivalimisi ja president otsustab, kas ta selle valitsuse taotluse rahuldab või ei, see on siis ühesõnaga kolmepoolne seos ja tasakaalumehhanism. Täna tähelepanu eest.

Juhataja: Suur tänu, sõnavõttud kohalt. Proua Aaskivi.

Ü.Aaskivi: Lugupeetud juhatus, head kolleegid! Kõigepealt tahaksin ma tagasi tõrjuda need väited, mida siin saalis on täna kuulda olnud, nagu sisaldaksid pakutud alternatiivid võimalust, et valitsus võib igal temale sobival ajal tellida välja uued valimised. Paragrahvis 98 on ju selgelt

öeldud, et jutt käib siiski juhtumist, kus Riigikogu on eelnevalt avaldanud valitsusele umbusaldust ja alles seejärel tekib siis võimalus vastavalt redaktsioonitoimkonna poolt pakutud alternatiividele, et valitsus kas siis koos presidendiga või ilma tema soovata võib esile kutsuda uued valimised. Tõepoolest on meie eelnõule pandud pahaks seda, et ei ole sätteid, mis kutsuksid meie loodavaid võimukeskusi omavahelisele koostööle, ja see, mida praegu alternatiividesse pakutakse, on just nimelt taoline säte, mis annab meile põhiseaduse eelnõu kaitsmisel tõesti tugevad trumbid, selleks et näidata, et meil on olemas väga tugevad koostööle ja tasakaalustatusele kutsuvad ja täideviivad mehhanismid. Mis puutub valikusse alternatiivide vahel, siis mulle nagu Kaido Kamalegi meeldiks kõige rohkem just alternatiiv 1, mis tõesti viitab koostöö vajadusele, vajadusele säilitada töised ja asjalikud suhted kogu oma tegevuse vältel Riigikogu, valitsuse ja presidendi vahel. Teoreetiliselt muidugi kõige puhtam ja klassikalisem variant on tõesti alternatiiv 2. Kuid mõlemad variandid on igal juhul paremad kui meie praegune tasakaalustamata eelnõu. Nii et ma väga soovitaksin just selle nimel, et meie eelnõu kaitsta, siiski valida alternatiivi 1 või 2 vahel. Mitte mingil juhul ei ole hea, kui me jätame need tasakaalumehhanismid oma põhiseadusest välja. Aitäh.

T.Käbin: Lugupeetud juhataja, lugupeetud assambleeliikmed! Näib, et see on praegu küsimus, kus veelgi veenvamalt kui seda, et presidendi peab valima rahvas, püütakse tõestada, et see on äärmiselt vajalik, see loob meile tasakaalu, süsteemi ja tagab stabiilsuse. Ma tean väga hästi kõiki väiteid, mis seda kinnitavad, aga minu väga lihtsat, võib-olla liiga lihtsat konstruktsiooni ei ole keegi ümber lükanud. Ja nimelt, kui miljon inimest valib 100, kes on volitatud vastu võtma seadusi, ja kiitma heaks valitsuse, need 100 valivad ühe, kes on valitsuse juhiks. Ja siis, kui need 100, kes on miljoni poolt valitud, leiavad, et see üks ei tegutse nii nagu oleks vaja miljoni huvides, siis see üks võib öelda: olgu peale, teie leiate, et mina olen halb, aga teie olete ka halvad ja teie peate ka ära minema. Nii et minu meelest ei ole see stabiilsuse sisseviimine, vaid ebastabiilsuse sisseviimine. Tänan.

Juhataja: Suur tänu. Sõnavõttud on lõppenud. Me saame asuda hääletamise juurde.

Viime veel kord läbi kohaloleku kontrolli. Kohal on 35 assambleeliiget. Vastavalt redaktsioonitoimkonna poolt esitatud alternatiividele §-s 98 lähevad konkureerivalt hääletamisele 4 varianti. Palun kõigi tähelepanu, konkureerivalt läheb hääletamisele 4 varianti.

I variant. §98 kujul, nagu ta on, seega ilma lisatava 4.lõiketa.

II variant. Alternatiivb 1, kus on lisatud 4.lõik kujul, nagu ta on teile trükitud.

III variant on alternatiiv 2 kujul, nagu ta teile on trükitud. Igaks juhuks kordan, et ette tuleb lugeda tekst "valitsusele või peaministrile imbusalduse avaldamise korral" ja siis edasi "kuulutab vabariigi president" jne.

IV variant on samuti teil trükitult ees ja võimalik on valida nende 4 variandi vahel.

Palun, kas kõigil on selge, mida me hääletame? Härra Ruutsoo, palun. Ei taha, tänan. Loevad ainult poolthääled, sest hääletamine on konkureeriv. Algab I voor. Kes on variandi 1 poolt? Hääletame. Poolt 24.

Kes on II variandi poolt? Hääletame. Poolt 21.

Kes on III variandi, alternatiiv 2 poolt? Hääletame. Poolt 17.

Kes on IV variandi, alternatiiv 3 poolt? Hääletame. Poolt 5.

Algab II voor. Meie reeglite järgi langeb välja kõige vähem häält saanud variant, see on alternatiiv 3. Ülejäänud variandid pannakse hääletamisele nende poolt kogutud häälte pingereas.

Niisiis esimene küsimus, kes on variandi 1 poolt? Hääletame. Poolt 24. Sama palju kui esimeses voorus.

Teisena läheb hääletamisele alternatiiv nr. 1. Kes on selle poolt? Hääletame. Poolt 23.

Selle vooru viimane küsimus on alternatiivi 2 kohta. Kes on selle poolt? Hääletame. Poolt 15.

Algab III voor. Välja on langenud veel alternatiiv 2,

mis teises voorus kogus 15 häält. Meil on jäänud valida kahe variandi vahel. Esimesena läheb hääletamisele variant 1, mille sisu oli selles, et § 98 jääb muutmata, sinna eilisata lõiget 4. Ja teine on variant 2, mis läheb hääletamisele, see on teie ees alternatiiv ühena. Niisiis III voor. Kes on variandi 1 poolt? Hääletame. Poolt 20.

Kes on alternatiivi 2 poolt? Hääletame. Poolt 24.

Meie reglemendi järgi on III voorus Assamblee otsustanud variandi nr. 2, milleks meil oli alternatiiv nr. 1, kasuks.

Meie mängureeglite järgi on olukord selline, et lõpliku otsustuse tegemiseks peab üks variantidest saama rohkem poolt-kui vastuhääli, sellepärast pisut kannatust, me selgitame kohe Assamblee lõpliku seisukoha.

Nüüd ei ole tegemist enam konkureeriva hääletusega, vaid küsimus on poolt- ja vastuhäälte vahekorras.

Kes on alternatiivi 1 sisseviimise poolt § 98 lõikena 4? Hääletame. Poolt 24, vastu 18. Assamblee on otsustanud, et §98 täiendatakse uue lõikega nr. 4, mille tekst on esitatud alternatiivina nr. 1. Täna.

Me jätkame probleemidega, mis seonduvad §-ga 99, s.o. järgmise paragrahviga. Ma palun uuesti kõnepulti proua Liia Hänni.

L.Hänni: Lugupeetud kolleegid! § 99 osas on redaktsioonitoimkond teile otsustamiseks esitanud 2 alternatiivi. Üks on asendada § 99 praegune tekst uue tekstiga ja teine on see paragrahv hoopis välja jätta. Ma loodan, et te jõudsite lõunavaheajal ehk läbi lugeda ka ekspert Carcassonne'i arvamuse § 99 kohta (vana numeratsioon järgi oli see § 87). Kuid mitte ainult see viimane ekspertarvamus ei ole sundinud tagasi pöörduma selle paragrahvi analüüsi juurde, vaid see küsimus on olnud õhus juba ka varem. Küsimus algab pihta sellest, milliseid eesmärke tahab saavutada § 99. Juhul kui valitsus seob tema poolt esitatud eelnõu usaldusküsimusega. Praegu eelnõusse kirjutatud tekst annab võimaluse avaldada umbusaldust valitsusele Riigikogu lihthäälteenamusega. Üheaegselt seab ta nõude, et Riigikogu peab selle valitsuse poolt esitatud eelnõu võtma vastu esitatud kujul

või siis selle tagasi lükkama. Ühe hääletusega peab Riigikogu otsustama tagelikult 2 küsimust. Üks on otsuse langetamine eelnõu suhtes ja teine otsuse langetamine valitsuse suhtes. Meie hiljutine poliitiline praktika lubab väita, et selline otsustus ei ole sugugi ühemõtteline, ta jätab paljud küsimused ikkagi lahtiseks. Ma juba eelnevalt viitasin, et nõue, et eelnõu tuleb vastu võtta esitatud kujul, saab sellistele eelnõudele, mida valitsus on sidunud usaldushääletusega, usaldusküsimusega, erilised tingimused parlamendi menetluses, mis ei ole õigustatud. Seetõttu on redaktsioonitoimkond pakkunud teile välja teise võimaluse eelnõu sidumiseks usaldusküsimusega, mis võimaldab samuti lahendada teatavat konfliktit, mis sellises olukorras ilmselt on tekkinud parlamendi ja valitsuse vahele. Nimelt võib ette kujutada poliitilist patiseisu, kus valitsus tõepoolest ei saa oma poliitikat ellu viia selle tõttu, et parlament mingil põhjusel tema eelnõud blokeerib. Et seda konfliktsituatsiooni lahendada, peab olema võimalik küsimus püstitada väga printsipiaalselt. Sellisena, et ka võetakse vastu eelnõu või astub tagasi valitsus. Parlamendi sellise valiku ette seadmine nõuab, et poliitilised jõud parlamendis lõpuks jõuaks selgusele, mis on põhjuseks tekkinud konfliktile. Kui selleks põhjuseks on valitsujase poliitika ja hinnang valitsuse tegevusele, siis tuleb ka see konflikt lahendada. Kui aga parlament leiab, et valitsus väärrib usaldust, või ta ei suuda avaldada umbusaldust valitsusele, siis tuleb võimaldada, et valitsus saaks oma poliitikat ellu viia sellel teel, et parlament võtab vastu seadusi, mida valitsus on ette pannud. Ma loodan, et selles päevakorrapunktis võtab sõna härra Peet Kask, kes kindlasti oskab teile tuua näiteid, kuidas see säte mitmete maade põhiseadustes on. Igal juhul sellises redaktsioonis nagu see säte praegu on §-s 99, kus nõutakse vastuvõtmist esitatud kujul, ei ole ta päris kohane meie põhiseaduses. Aitäh.

Juhataja: Suur tänu, üks hetk proua Hänni. Kas ei oleks vajalik § 99 alternatiivis nr. 1 teha kolmandas reas parandus - maha tõmmata sõnad "põhiseaduse muutmise eelnõu aga" - ja järgmine sõna "eelnõu", peaks lõppema käändelõpuga (eelnõuga). Kas nii?

L.Hänni: Jah, selline parandus on vajalik, ma loodan, et see onkõigil tehtud meie hommikuse arupidamise tulemusena. Sest tõepoolest, nagu siin tähelepanu juhiti, on lihtsalt tegemist vastuoluga teiste põhiseaduste sätetega.

Juhataja: Suur tänu. Kas sõnavõttud või küsimused? Sõnavõttud, aitäh. Kõigepealt saab kõneks sõna härra Peet Kask.

P.Kask: Austatud kolleegid! Ma olen sellel teemal juba rääkinud, mitte küll täna, aga esimene hääletus oli soodne, ülerääkimine ja mitmekordne põhjendamine ilmselt võib mõnikord isegi Assamblees, kus üldiselt on seisukohad võrdlemisi kinnistunud, tulemusi anda. Tõepoolest, ma ei tea ühtegi riiki, kus valitsusel oleks võimalust siduda eelnõu usaldusküsimusega, kusjuures kehtiks hääletamisel sama reegel nagu eelnõu enda kohta. Nagu härra Carcasonne märgib oma arvamuses, on sel puhul tegemist eelkõige usaldusküsimusega. Ja see võtte disainiti II maailmasõjaaegse Prantsusmaa jaoks just põhjusel, et Prantsusmaa enne II maailmasõda oli krooniliselt kannatanud liiga sagedaste valitsuste muutmiste, valitsuskriiside all. Ja see on üks neist väga hästi välja tulnud võtetest, mida politoloogiaalane kirjandus väga sageli esile toob positiivses mõttes. Ma ei ole kellelgi märganud kriitilist seisukohta selle võtte suhtes ja see võtte on ka levinud. Ta on üle võetud Hispaanias, Saksamaal, veidi erineval kujul muidugi Hispaanias rohkem prantsuse moodi kui Saksamaal. Ja eriti sobiv nähtavasti on ta just arenevates demokraatias, kus paratamatult on poliitiline süsteem väga killustatud. Killustatud poliitilise süsteemi all saame me paratamatult päris mitmed aastad kannatama ja mitte ainult meie. Sama probleemi all kannatab Poole, Ungari, vähemal määral Tšehhoslovakkia. Ja ma juhin tähelepanu eriti härra Carcasonne'i sellele argumendile, et kui me ei paranda oma hääletusreegleid, siis kogu seadustik ei oma enam mingit mõtet, riskides isegi valitsuse ebastabiilsust põhjustada. Tõepoolest, kuskil ei ole kasutatud seda sidumisvõimalust sellisel kombel, nagu on praegu meie põhitekstis. Ma ei soovita uuendusi praeguses kriisiaegses Eestis. Küll aga soovitan kõiki neid võtteid, mis on ennast heast küljest näidanud ja see Prantsusmaal disainitud võtte on just üks neist. Tänan.

I.Hallaste: Lugupeetud juhataja, austatud assambleeliikmed! Sellel teemal ma olen siin kõnepuldis, kui ma õigesti mäletan, juba kolmandat korda ja sisuliselt ikka ühte ja sedasama juttu rääkimas. Ma tahaksin natukene parandada oma kolleegi Peet Kaske, Saksa põhiseaduse artikkel 68 ei räägi mitte eelnõu sidumisest usaldushääletusega, küll aga Bundeskanzleri õigusest tellida endale usaldushääletus ja kui ta ei saa parlamendi enamuse toetust, siis võib president 21 päeva jooksul parlamendi laiali saata. See küsimus puudutab rohkem eelmist alternatiivi, mida me hääletasime. Meil on 3 varianti. Üks on põhitekst, mis annab valitsusele võimaluse viisakalt lahkuda ja sunnib opositsiooni otsustama, kas ta on valmis võtma enda peale vastutuse ja kujundama uue valitsuse. Kui ta ei ole selleks valmis, siis sellisel juhul läheb ta usaldusega seotud eelnõu läbi, ei hääleta sellele vähemalt vastu ja sellisena oleks selline asi mõistlik. Teine variant, mis on kirjutatud alternatiivis, teeb eelnõude vastuvõtmise korra valitsuse jaoks lihtsaks, tähendab, kui koosseisu enamus ei ole mingile eelnõule vastu, siis eelnõu läheb läbi. Sisuliselt tekib olukord, kus eelnõusid hakkab tegema valitsus ja arvestades, et enamus parlamendis ei ole tema vastu, saab ta need asjad selliselt naguläbi suruda. Ma mäletan, et üleelmisel korral kõnet pidades ma nimetasin seda parlamendi näppude väänamiseks. Samal seisukohal olen ma ka praegu, et sellist asja nagu alternatiiv 1 mingil juhul ei saaks lubada, hoolimata sellest, et selline lahendus on sees Prantsuse põhiseaduses. Meie olukorras see ei oleks mõistlik, arvestades eriti seda, et meie tulevases parlamendis saab olema 5 või 6 erinevat erakonda. Igal juhul on tegemist koalitsioonivalitsusega ja kindlasti on ka sõltumatuid saadikuid, kes ei kuulu ühtegi erakonda. Selles olukorras saada mingi eelnõule 51 vastuhäält tundub olevat utopia, sisuliselt valitsuse poolt ettevalmistatud eelnõud lähevad lups ja lups parlamendist läbi, seadusliku parlamendi tegevus muutub natuke naljakas või õigemini mõttetuks. Teroreetiliselt on olemas ka võimalus jätta § 99 välja. See tähendab seda, et ei ole ei valitsuse tagasiastumise lihtsustatud korda ega ei ole ka seaduste vastuvõtmisel mingisugust uut erikorda. Selline võimalus

on olemas, kuid kas see on praktiline. Meie viimase aja ajalugu on näidanud, et seesama põhimõte, mis praegu on sisse kirjutatud § 99, on vägagi vajalik. Kui miel ei oleks olnud seda Ülemnõukogu ajutises töö- ja kodukorras sisse kirjutatud täpselt samal kujul, nagu ta on siin, siis me elaksime praegu raskes eriolukorras. Ma vabandan, et ma läksin päevapoliitikasse, kuid ma kutsun teid üles hääletama põhiteksti poolt. Aitäh.

Juhataja: Tänan. Algavad sõnavõttud kohalt. Härra Kama, palun.

K.Kama: Lugupeetud Assamblee! Ma toetan seda, mida ütles härra Hallaste ja tahan veel rõhutada mõningaid kohti. Tähendab, põhiküsimus on nüüd selles, kas taolisel puhul võetakse valitsus maha lihthäälteenamusega või koosseisu absoluutse häälteenamusega. Kui opositsioonil on olemas koosseisu häälteenamus valitsuse mahavõtmiseks, võib ta seda teha niikuinii. Praegu põhitekstis olev variant tähendab seda, et valitsusel on võimalik väärikalt taanduda ka sel juhul, kui tema vastu on rohkem kui poolt neid, kes istuvad saalis. Ja mingit kriisimomenti siin selles mõttes ei ole, sest keegi ei sunni ju valitsust siduma mingit konkreetset eelnõu usaldusküsimusega. Just nimelt praegu annab see valitsusele võimaluse n.ö. väärikaks lahkumiseks. Vastasel juhul tekib tõepoolest olukord, kus sisuliselt on eelnõu poolt vähem saadikuid kui vastu, aga nad ei suuda blokeerida nende seaduste vastuvõtmist, kuna nad ei saa koosseisu enamuse hääli kokku valitsuse mahavõtmiseks. Nii et ma pooldaksin ka teksti tema esialgsel kujul, võib-olla tõesti peab sealt välja jätma kaks sõna, need on "esitatud kujul", see on juba reglemendi või töö- ja kodukorra küsimus, kuidas see täpselt paika pannakse. Tänan.

L.Vahtre: Lugupeetud kolleegid! Minagi toetan kahte eelkõnelejat ja minu arvates sisaldub selles alternatiivis nagu valepidine eeldus. See alternatiiv põhineb eeldusel, et valitsus on teovõimeline, tahab teha, tal on head ideed, aga mingisugune tüütu rahvaesindus on ees, kes teda takistab. Minu arvates peaks nagu ikka vastupidi olema. Parlament otsustab ja valitsus täidab neid otsuseid ja viib ellu. On olemas riike, kus igasuguse valitsuse eelnõu tagasilükkamine parlamendi poolt toob tema

tagasiastumise automaatselt kaasa. Siin on võimalusi jäetud valitsusele see siduda usaldusküsimusega. Ärgu siis sidugu, kui kardab oma langust, aga kui me praegu läheme alternatiiv 1 peale, siis on olemas meil olukord, et valitsus seob oma eelnõu usaldusküsimusega, parlament võib-olla saaks suurte raskustega kokku selle absoluutse häälteenamuse, et seda tagasi lükata, aga siis peaks ta ometi kartma seda, et vahepeal on peaminister presidendiga heaks sõbraks saanud ja president saadab lihtsalt Riigikogu laiali selle eest. See tähendaks, et praktiliselt valitsus teeb, mis tahab. Ma tänan.

Ü.Aaskivi: Lugupeetud juhatus, head kolleegid! Põhiliseks argumendiks, mis siin on toodud praeguse teksti kaitseks alternatiivi vastu, on olnud see, nagu võimaldaks praegune säte valitsusel viisakalt taanduda. Kuid ma juhin teie tähelepanu, et meil on olemas eelnõus ka §93 p.2, mis näeb ette, et vabariigi valitsus astub tagasi peaministri tagasiastumise korral. Meie eelnõus on see säte olemas ja kui valitsus soovib lahkuda, siis selleks ei ole mitte mingisuguseid takistusi. Seega ei tööta minu arvates see argument praegu põhiteksti kasuks. Ja sellepärast, arvestades ka kõiki neid argumente, mida härra Kask on siin korduvalt meile ette toonud, arvestades seda, millistes oludes ja milliste juhtude jaoks üldse põhiseadustes taoline säte on disainitud, ja kui me tahame, et ta üldse meie põhiseaduses tööle hakkaks, siis mõttekas ta kirjutada sisse tõesti klassikalisel kujul, nii nagu praegu meie alternatiiv 1 seda ka ette näeb, vastyasel korral jääb ta meil täiesti tühjaks sätteks. Ja eriti ebaõnnestunud on praegu tõesti need sõnad "esitatud kujul". Ma võin seda kinnitada meie lähimineviku praktika põhjal, kui otsekohe tekkisid tõlgendamisküsimused, mida mõeldakse selle all, kas parlamendile esitatud kujul või lõpphääletusele esitatud kujul. Nii et taoliste asjade ärahoidmiseks oleks tõesti mõttekas minna selle sätte sõnastamisel üle alternatiivile 1. Aitäh.

P.Kask: Ma tahaksin lihtsalt täpsustada seda olukorda, mis valitses Prantsusmaal enne II maailmasõda, seda olukorda, mille jaoks see säte on disainitud. See on lähestatud parlament, kus valitsusel ei ole selget enamust, aga samal ajal ei ole opositsioonil ka oma positiivset platvormi. Opositsioon on ise

lõhestatud ja ta ei taotlegi ise hakata valitsusvõimu teostama. Küll aga lihtsalt süüdimatult blokeerib valitsuse tegevust, lükates tagasi tema eelnõusid. Selline olukord on ühele riigile ja rahvale väga ohtlik ja kahjulik. Ja et sellisest olukorrast kuidagi üle saada, kuidagi välja tulla, leiti, et õige on anda sellisele valitsusele, kes ikkagi on võtnud enda kanda vastutuse ja selle valitsemiskoorma, võimalus ka sel puhul oma programmi teostada, kui opositsioon blokeerib, et need tähtsamad eelnõud saaksid ikkagi vastu võetud, ehkki selle riski hinnaga, et valitsus kukub. Täna.

I.Hallaste: Siin on juhitud tähelepanu kahele sõnale põhitekstis - esitatud kujul. Nii nagu ütles juba proua Aaskivi, selle küsimuse lahendus võib olla kas valitsuse poolt esitatud kujul või hääletamisel esitatud kujul. Võib-olla ka kolmas lahendus, et on näiteks teisele lugemisele esitatud kujul. Aga selle saab rahulikult lahendada kodukorra seadusega. Seetõttu need kaks sõna ei tohiks praegu küll mitte kedagi häirida. Küll aga need sõnad peavad andma garantii, et parlamendis ei viida selles eelnõusse sisse mingisuguseid suuri rumalusi nii, et eelnõu muudab täielikult oma mõtte ja seetõttu peab ka valitsuskoalitsioon ise sellele vastu hääletama ja valitsuse n.ö. põhja laskma. Nii et praegu tuleb ikkagi jääda selle teksti juurde, mis on. Aitäh.

Juhataja: Suur tänu. Asume hääletama. Palun, kohaloleku kontroll. Kohal on 45 assambleeliiget. Hääletamisele läheb konkureerivalt kolm varianti. Esiteks §99 põhitekst. Teiseks alternatiiv 1 ja kolmandaks alternatiiv 2. Kuivõrd hääletamine on konkureeriv, siis loevad ainult poolthääled.

Esimene voor. Kes on selle poolt, et §99 jääks tekst, nagu ta on meile täna kätte antud eelnõus? Hääletame. Poolt 35.

Teine küsimus. Kes on §99 alternatiivi nr.1 poolt? Hääletame. Poolt 13.

Ja kolmas küsimus. Kes on alternatiiv nr.2 poolt? Hääletame. Variant kolm kogus 9 häält.

Teine voor. Välja on langenud variant 3, esimesena läheb hääletamisele variant 1. Kes on §99 põhiteksti poolt? Hääletame, palun. Variant 1 kogus 31 häält. Ja teine küsimus. Kes

on §99 alternatiivi nr.1 poolt? Hääletame, palun. Varioant kaks kogus 13 häält. Sama palju kui 1 voorus.

Konkureerival hääletamisel on võitnud variant 1, mille sisuks on §99 põhitekst. Selleks et vaidlust veel kord lõplikult lahendada, panen selle tulemuse hääletamisele. Nüüd loevad nii poolt- kui vastuhääled. Kes on §99 põhiteksti poolt? Hääletame, palun. 34 poolthäält, 7 vastuhäält, üks erapooletu. Assamblee on võtnud vastu otsuse, et §99 jääb eelnõusse nii, nagu ta on teie ees kirjas.

Redaktsioonitoimkonna poolt tõstatati veel üks küsimus. Ja nimelt. Kas ei oleks vajalik Riigikogu juhataja nimetada Riigikogu esimeheks? Pr. Liia Hänni, kas me võime seda küsimust hakata käsitlema ja hääletama? Kas on vajalik selles küsimuses veel kord esineda? Ei ole vajalik. Avame arutelu küsimuses, kas nimetada Riigikogu juhataja Riigikogu esimeheks, nii nagu tegi ettõpaneku redaktsioonitoimkond? Palun, kes soovib sõna? Sõnavõttud kohalt. Palun tähelepanu! Hr. Velliste, teil on sõna.

T.Velliste: Hr. juhataja, kuna küsimus on peamiselt filoloogiline, siis ei ole arvatavasti siin mõtet väga pikalt mõtteid vahetada ja tõenäoliselt on otstarbekas lähtuda lihtsalt meie põhiseaduse nii öelda vaimse kontinuiteedi põhimõttest ja hääletada sõna esimest poolt. Tänan.

Juhataja: Suur tänu. Sõna on pr. Hännil. Palun.

L.Hänni: Lugupeetud kolleegid, ma loobusin liiga kergemeelselt oma sõnaõigusest. Asi on selles, et saali on lisandunud inimesi, kes ei kuulnud hommikust redaktsioonitoimkonna aruannet. See alternatiiv tuli praegu meie ette ekspertide soovitusel. See oli hr. Krossi ja hr. Henn Saari üksmeelne märkus, et me oleme ilma olulise põhjendusega toonud sisse uue mõiste, mida Eesti Vabariigi põhiseaduslik traditsioon ei tunne. Kasuitleusel on olnud Riigikogu esimees ja nad soovitasid meil veel kord Oma valik üle kaaluda. Aitäh.

Juhataja: Suur tänu. Lugupeetud kolleegid! Kui te seda aktsepteerite, siis lugegem viimaseks sõnavõtjaks pr. Lauristin. Palun, kas on proteste? Ei ole. Palun ennast sõnavõtjana mitte rohkem registreerida. Sõna on hr. Kaalepil, palun.

A.Kaalep: Mul on ainult üks pisike kahtlus sõna

"esimees" teistesse keeltesse tõlkimise suhtes. Minu meelest tuleks see tõlkida ka presidendiks. Sel juhul on meil kaks presidenti. Nii et ma ei oska praegu emma-kumma varianti toetada. Esimees on ju president.

Juhataja: Sõna on hr. Leissonil. Palun.

E.Leisson: Lugupeetud hr. eesistuja, lugupeetud kolleegid! Ma võin küll eksida, kuid ma ei tea ennesõjaaegsest maailmast ainsatki naisparlamendiliidrit. Praegu võib neid Euroopas juba kokku lugeda kahe käe sõrmedel. Ja väga kummaline on, kui seda kõrgestiaustatud daami peetakse ja tituleeritakse "meheks". Tänan.

Juhataja: Suur tänu, hr. Leissonile ja meile kõigile. Küllap annab vastuse pr. Marju Lauristin. Palun.

Lauristin: Oleks ma teadnud, et hr. Leisson juswt seda ütleb, siis ma oleks kindlasti sõna palunud, aga ma palusin juba enne ka, just sellepärast, et mul on olnud võimalust näha, mismoodi käsitavad teistes keeltes rääkijad seda ametikohta, mida minu71 on tulnud pidada. Asejuhataja, järelkult siis ka juhataja puhul sõltub täiesti maa traditsioonist, kes saab aru, mis asi on spiiker. Ja kes ikkagi tõlgib selle (chairman) või presidendiks. Näiteks äsja jällegi Strasbourgis oli minu laualipikule kirjutatud madame president, nii et see esimehe või parlamendi presidendi nimetus on hoopis levinum kui spiikeri oma, mis on tõepoolest ainult inglise ja ameerika kultuuris. Ja mulle tundub, et meie suhtlusringis Põhjamaades on samuti ikkagi parlamendi esimees, parlamendi president, puhemies jne. Ma pooldaksin ka seda varianti. Ja nisterahvstega saavad nad ikkagi hakkama. Ise nad leiavad selle vaste, kas see on siis madame president või midagi muud.

Juhataja: Suur tänu. Me asume hääletama.

Küsimus on siis selles, kuidas nimetada parlamendi juhti, kas ta on Riigikogu juhataja või Riigikogu esimees. Redaktsioonitoimkond tegi meile ettepaneku kaaluda mõistet "Riigikogu esimees". Kes on selle poolt, et viia põhiseaduse eelnõusse termin "Riigikogu esimees"? Hääletame, palun. Loevad nii poolt- kui vastuhääled. 21 poolthääle, 13 vastuhääle ja 6 erapooletu häälega on Assamblee otsustanud, et parem termin on

Riigikogu esimees. Seega tuleb kogu põhiseaduse eelnõus asendada Riigikogu juhataja terminiga "Riigikogu esimees". Tänan, Lugupeetud kolleegid! Kas hr. Salumil on protest? Palun.

V.Salum: Sellega seoses küsimus. Nüüd on meil kaks presidenti. Kas me ei tuleks nüüd riigivanema juurde tagasi? (Naer saalis).

Juhataja: See onkindlasti hea ettepanek ja ma ei kahtle selles, et meie või lapsed tulevad kõigi nende küsimuste juurde tagasi, midame juba kord oleme siin otsustanud ja arutanud, kuid tänast istungit me jätkaksime siiski nende küsimustega, milles me oleme kokku leppinud. Lõunavaheajal oli juhatusel meeldiv võimalus pidada nõu redaktsioonitoimkonna esimehe pr. Liia Hänniga. Aga enne kui jõuda selle nõupidamise juurde, hr. Hallaste, kas protest? Küsida on ka vaja. Palun.

I.Hallaste: Aitäh, hr. juhataja. Või esimees. Meil viimase hääletusega tekkis uus mõiste ja nüüd tekib probleem, kas need isikud, kes abistavad esimeest, on abieimehed või aseesimehed? Ükskõik, millise variandi valiks redaktsioonitoimkond, kindlasti leiduks neid, kes protesterriksid. Ja selleks, et välistada proteste, on kõige mõistlikum see küsimus ka läbi hääletada, ilma igasuguste eriliste vaidlusteta. Kas abiesimees või aseesimees?

Juhataja: Lugupeetud kolleegid, enne kui sõna saab hr. Sulev Vahtre ja kõik ülejäänud kolleegid, keda õnneks täna on kohal üsna palju, võib-olla te lubate rääkida edasi sellest, millest juhatus rääkis lõunavaheajal pr. Liia Hänniga? Kas tohib? Või me avame sõnavõttud ja räägime kõigest, millest meil on vaja rääkida? Tänan.

Juhatuse ja redaktsioonitoimkonna ettepanek teile on järgmine. Täna nendes sõnavõttudes, mis käsitlesid eelnõu uut redaktsiooni, tehti terve rida uusi märkusi ja ettepanekuid. Me ei tahaks vaadata neid märkusi ja ettepanekuid nii formaalselt, et nad mahuksid vaid meie reglemendi alla. Ma arvan, et meil on üks siht, et teha põhiseaduse eelnõukiiresti ja teha hea eelnõu, sellepärast meil oleks ehk otstarbekohane anda pool tundi või rohkem redaktsioonitoimkonnale selleks, et läbi kaaluda need

ettepanekud, märkused, mis täna sõnavõttudes tehti. Kunipr. Liia Hänni otsustab, kui kauaks redaktsioonitoimkond vaheaega vajab, saab sõna hr. Sulev Vahtre. Palun.

S.Vahtre: Mul ei eole eriti soovi sõna võtta, ainult korrata sedasama küsimust, mis hr. Hallaste juba esitas. Asejuhataja tuleb siin ilmselt ka ära kaotada ja otsustada kohe kiiresti, kas aseesimees, abiesimees või võib-olla on veel mingi võimalus (esimehe asetäitja). Aitäh.

Juhataja: Suur tänu. Pr. Liia Hänni. Palun, kui kaua vajab aega redaktsioonitoimkond? Palun tähelepanu, assambleeliikmed! Pr. Liia Hänni, palun.

L.Hänni: Lugupeetud kolleegid, ma püüdsin pidada nimekirja nendest paragrahvidest, mille suhtes oli märkusi ja sain selles nimekirjas 5 paragrahvi. 8, 8, 16, 33, 90, 92, nii et nende paragrahvide üle tuleks meil praegu redaktsioonitoimkonnas koos ettepanekute autoritega ja ka vastavate toimkondade esindajatega nõu pidada. Pool tundi on see miinimumaeg, aga ma kardan, et meil võib minna ka kolmveerand tundi.

Juhataja: Täiendavat vaheaega mitte teha. 45 minutit on vaheaega neile, kes pole redaktsioonitoimkonna liikmed ja kes ei võta osa redaktsioonitoimkonna tööst. Redaktsioonitoimkonnale on see aga teine aeg. 45 minutit.

Lugupeetud kolleegid! Me tahame täna jõuda lõpphääletuseni. Palun seda kõigil silmas pidada!

Redaktsioonitoimkond asub tööle. Teistel on 45 minutit vaheaega. Me kohtume siin taas kell 16.45.

V a h e a e g

Juhataja: Kell on 16.49. Töovaheaeg on lõppenud.

Lugupeetud kolleegid, palun istuge oma kohtadele! Viime läbi kohaloleku kontrolli. Kohaloleku kontroll, palun. Palun registreerida ennast. Meid on 29. Lõppenud vaheajal toimus redaktsioonitoimkonna istung. Arvutatavatest küsimustest ja resultaatidest annab meile ülevaate pr. Liia Hänni - toimkonna esimees. Palun.

L.Hänni: Lugupeetud kolleegid! Sellel lühikesel

vaheajal jõudis redaktsioonitoimkond koos asjast huvitatud assambleeliikmetega arutada neid paragrahve, mille suhtes oli tõstatatud küsimusi eelnevates sõnavõttudes.

§-s 8, mis käsitles kodakondsust, oli värreldes eelmsie redaktsiooniga lisandunud 1. lõik, mis tekitab hulgaliselt probleeme. Arutelu viis meid tulemuseni, et kõige õigem on see lõik praegu välja jätta. Sätestada põhiseaduslikult ainult õigus kodakondsusele, tuues küll samal ajal sisse sellise institutsiooni nagu Eesti Vabariigi kodakondus sünnilt. Sel juhul jääb juba kodakondsuse seaduse reguleerida, kuidas see põhiseaduslik õigus tegelikult realiseerub. Me ei jõua hakata põhiseaduses üles lugema täpselt neid juhtumeid, kui laps on sünnilt Eesti Vabariigi kodanik, see on juba sisulisem ja vajab seetõttu, et kodakondsusseadus seda probleemi eraldi käsitleks. Nii et ettepanek on praegu teile väljajagatud eelnõu redaktsioonis 1 lõige maha kriipsutada.

§ 16 - õigus elule. Siin tõstis hr. Rätsep üles küsimuse, kas selline säte, kus on öeldud, et elu ei tohi meelevaldselt võtta, võib teha võimatuks üldse mitte elu võtta (näiteks kui on tegemist hädakaitsega). Me leidsime arutelu käigus, et praegu on väga raske kirjutada põhiseadusesse täpselt neid juhtumeid, kus elu võtmine ei lähe vastuollu seadusega. Selline sõnastus, et meelevaldselt ei tohi kellelki elu võtta, jätab tee lahti seaduseandjale, kes peab andma tõlgenduse selle põhiseaduses sissetoodu mõistele "meelevaldselt". Ja igal juhul seadusega saab täpselt sätestada need juhtumid, kus elu võtmine ei ole meelevaldne, s.o. hädakaitse, kohtuotsusega mõistetud surmanuhtluse täideviimine ja küllap on neid juhtumeid veel teisigi.

§ 33 suhtes tõstatasid probleemi hr. Tarto ja hr. Runnel, kes tahtsid, et siialisanduks mõte: igaühel on õigus eluasemele. Redaktsioonitoimkond suuers ajapuuduses ei jõudnud süvendada kogu selle keerulise sotsiaalse probleemi tagamaadesse, aga me leidsime, et praeguses tööetapis ei ole selle mõtte lisamine põhiseadusesse enam võimalik, küll aga jääb meil loota, et Eesti Vabariigi praktiline poliitika hakkab seda nõuet igatpidi arvestama. Jakui aeg on küps, küllap ta siis lisandub

ka meie põhiseadusesse.

§ 92 suhtes oli tähelepanek hr. Adamsil.92 lõikes oli sätestatud, millistel tingimustel valitsus on moodustatud. Redaktsioonitoimkond leidis, et siin on tõepoolest veel rida vaieldavusi, et väga kiiruga lisatud mõte ei pruugi olla kõige otstarbekam. Ja nagu ikka vaidlusaluste küsimuste puhul on kõige lihtsam need vaidlused edasi lükata.

§ 99 suhtes, mida ju äsja hääletasime, jõudis redaktsioonitoimkond arusaamisele, et tuleks selles paragrahvis lõikes 2 jätta välja kaks sõna - esitatud kujul -, mis seab liiga ranged piirid sellele, kuidas peaks kulgema seadusandlik protsess umbusaldusküsimusega seotud eelnõude puhul, jättes võimaluse Riigikogu kodukrraseadusele see protsess täpsemalt reguleerida.

Need on kõik need järeldused, millele redaktsioonitoimkond selle väga lühikese ajaga koos assambleeliikmete abiga jõudis. Aitäh.

Juhataja: Suur tänu. Lugupeetud kolleegid, kas on proteste asjade sellise lahendamise vastu, nagu meile ette paneb redaktsioonitoimkond? Ei näi olevat. Redaktsioonitoimkonna poolt on tehtud rida ettepanekuid, kas meil on võimalik nende ettepanekutega ja mitmete teiste redaktsioonitoimkonna poolt teksti sisse viidud ettepanekutega nõustuda või meil tuleks hääletada? Palun, kui nõutakse hääletamist, tõsta käsi püsti, siis viime läbi hääletamise. me oleme soostunud sellega, et teksti on sisse viidud need parandused, mida redaktsioonitoimkond kandis meile ette. Proteste ega ettepanekuid panna see küsimus hääletamisele, saalist eilaekunud.

Lugupeetud kolleegid, sõna soovib Peet Kask. Palun.

P.Kask: Austatud hr. esimees, ma ei ole saanud selget vastust või vähemalt arusaamist, kuidas kõlab praegu tekstis § 70? Mul oleks olnud küsimus pr. Hännile. Kui täht-tähelt ja formaalselt võtta meie viimast hääletust, siis peaks ta kõlama nii, et Riigikogu valib oma liikmete hulgast Riigikogu esimehe aja kaks asejuhatajat jne. Mis on ebaloogiline. Kuidas nimetatakse neid abilisi, kas aseesimehed või abiesimehed?

Juhataja: Kui me asendasime sõna "juhataja" sõnaga "esimees", siis ei ole teist teed, kui nimetada neid

aseesimeesteks. Kui see variant ei rahulda, siis redaktsioonitoimkond võib muidugi kanda etta ja me võime otsustada, kas on parem abiesimees. Praegu on tekstis kirjas aseesimees.

Lugupeetud kolleegid, me oleme lähenemas lõpphääletusele. Ennem kui võimalikud sõnavõttud, enne lõpphääletust tuleb meil lahendada ära üks põhimõtteline küsimus, mis puudutab 16. peatükki. Täna hommikul juhatuse koosolekul, nii nagu ma teid informeerisin, arutati ka seda küsimust. Juhatus üpris üksmeelselt julgeb teile teha ettepaneku meie töö huvides talitada edaspidi järgmiselt. Panna tervikuna hääletamisele põhiseaduse eelnõu kujul, nagu ta on meie ees ja jätkata tööd täna veel 16. peatükiks nimetatud tekstiga, kuid juhatus teeb ettepaneku vormistada see iseseisva aktina. See läheks referendumile iseseisva aktina koos põhiseadusega. Me arutasime juhatuse istungil läbi ka selle, kas on võimalik, et seetõttu Assamblee ei käsitlegi enam neid küsimusi, mis olid 16. peatükis, ja jätab selle küsimuse hoopis lahendamata. Täna on olukord selline, et rakendusotsuse ettevalmistamine on Assambleele ülesandeks tehtud Ülemnõukogu poolt. Kui ka Ülemnõukogu tahaks seda otsust muuta, peaks ta koguma 52 häält oma otsuse muutmiseks. Usun, et enamus Ülemnõukogu liikmeid, kes istuvad siin saalis, on sama meelt, et vaevalt õnnestub Ülemnõukogul koguda 52 häält oma juba tehtud otsuse muutmiseks. Me arutasime juhatuse istungil ka seda, kas ei ole meie põhiseaduse eelnõu üsna koormatud, juba täna veega triiki. Lisades veel ballasti, läheb see meie laev ehk vee alal. Siin saalis on vajalik koguda lõpphääletusel 31 häält, Ülemnõukogus oaga 52 häält. Ma ei ole nii kompetentne Eesti Kongressi otsas, et ütelda, mitu häält Eesti Kongressil on vaja saada. Need on need mured ja ettepanekud, mida enne lõpphääletusele minekut juhatuse soovib teiega jagada. Asjal on ka formaalne pool. Siin saalis me oleme vastu võtnud otsuse, et me teeme 16. peatüki. Ja nüüd tuleb juhatuse teie ette ettepanekuga teha omaette otsus ja teha nii sellepärast, et täna viia läbi lõpphääletus, anda järgmine nädal Ülemnõukogule üle põhiseaduse eelnõu ja jätkata tööd rakendusotsuse kallal. Hr. Adams, palun.

J.Adams: Hr. juhataja, mina jagaksin teiega mõnda muret, mis on tekkinud omavaheliste konsultatsioonide käigus praeguosade saalisviibivate assambleeliikmetega. Need on jub kõigepealt kahte eri teemat käsitlevad. Üks on seesama küsimus. Kui me hääletama põhiseaduse projekti üleandmist, kas see on mingil moel tingimuslik, kas see sisaldab veel mingisuguselihjvimise võimalust, võib-olla see on ka vajalik. Aga teine probleem on selles, kellele ta üle antakse. Ja ma teeks ettepaneku tõsiselt kaaluda, et hääletamisel oleks väga täpselt formuleeritud, et ta antakse üle Eesti Kongressile ja Ülemnõukogule. See järjekord on ka loogiline, tähestiku järjekorras on viisakas. Et me seda ei unustaks, see on üks asi. Teine küsimus, mis hr. juhataja tõstatas, on tõesti 16. peatüki küsimus. Ma arvan, et ilma debatita me seda küsimust lahendada ei saa. Me peaksime uurima seda, kas see tähendab meie eelmise otsuse tühistamist. Mida see üldse tähendab? Juhin tähelepanu, et Eesti Kongressi poolt valitud inimesed on ka oma mandaadiga seotud. Igal juhul ma olen siin kuulnud arvamusi, et enne kui selline küsimus läheb hääletamisele, peavad ERSP-lastest saadikud omavaheliseks nõupidamiseks palume vaheaega, sellepärast et paljudele tuleb selline lahutamise idee natukene kiiresti ja nad ei ole suutnud hinnata selle asja võimalikke poliitilisi konsekvantse.

Juhataja: Suuremate pingete mahavõtmiseks saan ma paaris asjas teha koheselt teatavaks juhatuse seisukoha. Loomulikult antakse eelnõu üle nii Ülemnõukogule kui Kongressile, sest siin saalis on ju võrdselt esindatud mõlema esindusorgani liikmed. Kui te tähele panite, siis mitmel korral ma olen kõnelnud ka sellest, mis kombel, olgu see hääletusreeglite järgi või kuidagi teistmoodi, Eesti Kongress valminud eelnõu hindab. Ma ei julge sõna võtta, ma selgitasin teile vaid seda, et Ülemnõukogus vajab eelnõu 52 häält. Niisiis, juhatuse on olnud seisukohal ja on ka täna seisukohal, et eelnõu antakse üle mõlemale esindusorganile, kes oma liikmed delegeerisid siia saali. Selline otsus võetakse tõenäoliselt ka vastu. Vähemalt juhatuse teeb ettepaneku vastu võtta selline otsus. Mis puudutab põhiseaduse teksti lõplikkust, siis ma olen absoluutselt

veendunud selles, et tekstis on võimalik, aga võib-olla ka vajalik teha mõningaid redaktsioonilisi parandusi, sest ehk mõni koma on ikka endiselt vale koha peal. Need vead tuleb parandada kuni selle hetkeni, kui eelnõu läheb rahvahääletusele, referendumile. Organisatsiooniliselt näeks see välja nii, nagu juba ütlesin, Assamblee jätkab tööd põhiseaduse rakendamise korra kallal ja kõik need redaktsioonilised asjad, mis vajavad parandamist, kantakse Assambleele ette ja kui Assamblee liikmed ei protesti, viiakse need teksti sisse kui redaktsioonilised parandused. Need on kaks märkust küsimuste osas, mida on juhatuses arutatud ja mida mul on võimalik kohe vastata. Meil on sõnavoovijaid ja mul on selline ettepanek, et meil tuleks need sõnasoovijad ära kuulata, sest kuidas edasi minna, on küsimus, kus me peame olema ühte meelt, meil on vaja ju 31 häält. Palun, hr. Kaalep.

A. Kaalep: Lugupeetud hr. juhataja, kaallid kolleegid! Ma tahaksin tervitada juhatuse otsust, mille hr. Anton meile praegu teada andis. Mulle tundub tõepoolest, et meie lõpetame oma töö paremini just niimoodi, et esitame eraldi põhiseaduse ja siis teise aktina põhiseaduse rakendamise peatüki, mis võiksid siis ka kahekesi koos rahvahääletusele minna. Mis puutub 16. peatükki, siis julgeksin isegi oletada, et me võiksime tänagi toime saada, kui ei oleks § 164 ja 165, mis minu arvates ületavad meie Assamblee volitused. Siin on selliseid sätteid püütud sõnastada, mis minu meelest peaksid kuuluma loodava Riigikogu kompetentsi. Mis puutub aga süümevande küsimusse, siis vaevalt keegiselle vastu on. Aga kokku võttes olen väga nõus selle variandiga, et põhiseadus on üks asi ja põhiseaduse rakendamise peatükk või eelnõu oleks siis teine, mille me oleme siin ära teinud. Täna tähelepanu eest!

Juhataja: Suur tänu. Lugupeetud kolleegid, kui on võimalik, ärge asugem analüüsima põhiseaduse rakendamise korda. Selle poliitilise sisu osas on Assamblee kord ühe põhimõttelise otsuse vastu võtnud ja ärge asugem seda praegu üle rääkima või uuesti arutama. Kui on võimalik, palun lugeda aruatomise objektiks see, et võib-olla on otstarbekohane lugeda põhiseaduse eelnõu üheks aktiks ja põhiseaduse rakendamise kord teiseks. Sõna

on hr. Runnelil. Palun.

H. Runnel: Austatud juhataja, ma väga paluksin, et te võtaksite tagasi ühe sõna, mis minu meelest on väga kontseptuaalne! Põhjendades põhiseaduse ja rakendamise peatüki lahutamist, tegite te vihje, et nii on otstarbekam, nii on tema läbimine lihtsam ja kasutasite sõna: ei ole tarvis koormata ballastiga. Kui see oleks juhuslik keelekomistus, poleks sellest midagi, kuid selle taga ma aiman tõepoolest ilmavaatelist või kontseptuaalset hoiakut, nagu tõepoolest see 16. peatükk, tema probleemistik ja tema poliitiline kaal oleks ballast. Ballast tähendab lisaraskust ja tavaliselt tarbetu raskus. Ja see funktsionaalne peatükk ei ole ballast. Ja ma näeksin siiski, et need kaks asja kuuluksid kokku. Senised 15 peatükki pluss 16. peatükk. See on ikkagi üks põhiseaduslik tervik. Täna tähelepanu eest!

Juhataja: Suur tänu. Ma muidugi vabandan, et ma julgesin avaldada oma maailmavaadet. See on poliitikule muidugi mittekohane ja sellepärast ma vabandan! Kuid mis puudutab seda, et ma soovisin jagada assambleeliikmetega Assamblee juhatusse muret, et siin saalis on vaja 31 häält ja Ülemnõukogus 52 häält, siis ma mitte ei võta mõtet tagasi, vaid kasutan võimalust, et veelkord juhatusse muret teiega jagada.

Täna. Hr. Salum.

Hr. Salum: Väike faktiline täpsustus. Täna juhatusse koosolekul ei olnud üksmeelt selles seisukohtas, olid ka eriarmused. Ja juhatus ei olnud täies koosseisus koos. Minu arvates 60 inimest - assambleeliiget - ei saa teha nii päevapealt kannapööret. Kui me oleme otsustanud, et see rakendamise peatükk on 16. peatükk, siis me ei saa seda nii käigupealt muuta. Minu arvates, kui nad on koos, siis rünnak tuleb, aga nomenklatuur selle rünnakuga paljastab oma olemaus. Ja kes hakkavad nomenklatuuri kaitma ja põhiseadust koos rakendamise peatükiga põhja laskma, need koguvad enda peale ise selle, mis nad on laimuna Assamblee peale välja lasknud. Minu arvates koos põhiseadusega toob rohkem toetajaid häält kui eraldi rakenduspeatükina.

Juhataja: Suur tänu. Ma siiski soovin teha ühe

märkuse. Ma kasutasin väljendit, et juhatus oli peaaegu üksmeelne ja avalikustan selle, et vastu oli üks juhatuse istungist osavõtnud liige, see oli hr. Vello Salum. Hr. Korrovits, palun.

V.Korrovits: Austatud juhataja, head kolleegid! Peatükk 16 tuleb kindlasti lugeda põhiseaduse teksti juurde kuuluvaks. Kui me ei hakka oma ühiskonda desovetiseerima, ei tule meie elust midagi välja. Nüüd on aga avaldatud kartust, et niisugusel kujul, tähendab koos 16.peatükiga ta ehk ei lähe läbi Ülemnõukogus või ta ei lähe läbi Kongressil ja võib-olla isegi ei lähe läbi referendumil. Julgen väita, et kõik need kartused on asjatud. See ei ole mitte kartus selle ees, et rahvas ei võta põhiseadust vastu, vaid kartus selle ees, et teatud ringkonnad meie ühiskonnas kaotavad oma võimupositsioonid. Just niiviisi on seda kogu aeg esitatud, nimme seda hirmusündroomi tugevdades. Kunagi me peame hakkama ka oma peaga mõtlema ja tõdema, et meie rahvas ei ole desovetiseerimise vastu. Täna.

Juhataja: Suur tänu, hr. Korrovits, siiski pean rõhutama, et juhatuse ettepanek on järgmine. Lugeda põhiseaduse rakendamise kord põhiseaduse teksti juurde kuuluvaks. Hr. Korrovits ütles, nagu oleks me teinud ettepaneku mitte lugeda põhiseaduse teksti juurde kuuluvaks põhiseaduse rakendamise korda. Juhatuse ettepanek oli vastupidine ja juhatusel pole ka laekunud ühtegi ametlikku ettepanekut, et põhiseaduse rakendamise kord tuleks täielikult eraldada põhiseaduse tekstist. Palun, protestiks on sõna hr. Korrovitsil.

V.Korrovits: Ma vabandan, tegemist ei ole mitte protestiga, vaid enam kahepoolse arusaamatusega. Nimelt ma tahtsin sellega öelda, et peatükk 16 läheks referendumil hääletusele koos, mitte eraldi kogu põhiseaduse tekstis. See oli minu mõte.

Juhataja: Mul on hea meel veel kord rõhutada, et me oleme hr. Korrovitsiga jälle täiesti ühte meelt. Hr. Rumessen, palun.

V.Rumessen: Lugupeetud kolleegid, lugupeetud juhatus! Ma loodan väga, et juhatus on ka minuga ühte meelt. Ma tuletan lugupeetud juhatajale meelde, et kui Põhiseaduse Assamblee alustas oma tegevust, siis 9 saadikut, kes olid valitud Eesti

Kongressi poolt, esitasid oma kirjaliku ettepaneku selle kohta, et põhimõtteliste otsuste tegemisel saavad osaleda ainult õigusjärgsed Eesti Vabariigi kodanikud. Lugupeetud kolleegid, ma tuletan teile kõigile seda fakti praegu meelde, seda enam, et Põhiseaduse Assambleed on ka süüdistatud selles, et põhimõttelistes küsimustes me oleme lubanud ja andnud hääleõiguse mittekodanikele ja vastuargument on olnud see, et niimoodi on olnud algusest peale Ülemnõukogu otsus. Ma ei tahaks selle seisukohaga nõustuda, olles Eesti Kongressi poolt valitud saadik, ma lihtsalt ei saa seda kahjuks teha. Ma kujutan ette, et võib tekkida väga drastiline olukord, kus näiteks põhiseaduse poolt hääletab 30 Eesti Vabariigi kodanikku ja üks võõra riigi kodanik ja selle alusel me võtame vastu põhiseaduse eelnõu Assamblees. Sellega me kompromiteerime ennast eesti rahva silmis. Ma palun tõsiselt seda probleemi enne kaaluda ja arutada. Aitäh.

Juhataja: Suur tänu. Kahjuks juhatus ei jaga hr. Rume34sseni optimismi, et meil hääli koguneb siin saalis liiga palju. Ma loodan, et meil on peatselt võimalik veenduda, kummal on õigus. Kas hääli saab olema liiast või väga napilt üle selle piiri, üle 31 hääle. Mis puudutab aga Assamblee koosseisu, siis Ülemnõukogu poolt, vastavalt sellele kokkuleppele, mis oli Eesti Komiteega, on valitud täpselt 30 liiget. Nende liikmete mandaat on Ülemnõukogu poolt kinnitatud 9.septembril otsusega Eesti Vabariigi Põhiseaduse Assamblee valimistulemuste kinnitamise kohta. Ma arvan, et Assambleel ei ole õigust seda otsust muuta. Järgmisena on sõna hr. Sovetnikovil.

S.Sovetnikov: Lugupeetud juhatus, austatud kolleegid! Mul on mitu küsimust. Kuidas me edasi töötame? Kui me anname Ülemnõukogule ja Kongressile põhiseaduse eelnõu üle, kas siis meie töö on lõppenud? Või ei? Kas Ülemnõukogu ja Kongress võivad teha muudatusi põhiseades või nad teevad Assambleele ettepanekuid ja meie koos jälle arutame edasi. Aga mis juhtub, kui Ülemnõukogu ei võta vastu otsust esitada põhiseadus rahvahääletusele, aga Kongress otsustab vastupidi? Mis siis me teeme, kuidas me lahendame seda küsimust? Täna väga.

Juhataja: Hr. Sovetnikov ja lugupeetud kolleegid! Palun veel teie tähelepanu! Teile on välja jagatud Ülemnõukogu otsus

5.novembrist 1991.aastast. Selle otsuse punkt 2 kõlab järgmiselt. Lubage, loen selle ette. "Põhiseaduse Assambleel esitada Eesti Vabariigi põhiseaduse ja selle rakendamise korra eelnõud Eesti Vabariigi Ülemnõukogule" jne. Seni kuni Assamblee pole suutnud esitada rakendamise korra eelnõu, millise ülesande on talle andnud Ülemnõukogu, ei saa Assamblee oma tööd lõpetada. Ma loodan, et samal seisukohal ei ole mitte üksnes Ülemnõukogu liikmetest assambleeliikmed, vaid ka Kongressi liikmetest assambleeliikmed.

Küsimuse teine pool. Mis juhtub siis, kui eelnõu antakse üle, aga üks või teine poolt, Ülemnõukogu või Kongress, kipub seda paremaks tegema või lükkab selle hoopis tagasi. Selleks ongi siin saalis 30 Ülemnõukogu liiget ja 30 Kongressi liiget, et see nii ei juhtuks. Loomulikult ei saa Assamblee võtta endale mitte mingeid kohustusi ei Ülemnõukogu ega Kongressi eest. Assamblee on ise saanud oma volitused Ülemnõukogult ja Kongressilt. Hr. Raig, palun.

I.Raig: Lugupeetud juhataja, austatud kolleegid! Ma toetan juhatuse esitatud ettepanekuid ja ma sain nendest aru niimoodi, et tahetakse ajaliselt eraldada kahe eelnõu esitamine Ülemnõukogule. Mulle tundub, et poliitiliselt on see tark tegu ja ma kutsun üles ka assambleeliikmeid olema selles küsimuses pragmaatiline, sest me teame ka üldsuse vastuväiteid kogu Assamblee tegevuse suhtes. Ma toon kaks argumenti, mis sunnivad meid olema pragmaatilised. Esiteks see, kui nüüd esitame ainult ühe seaduseelnõu Ülemnõukogule, siis me saaksime oma tegevust jätkata, mis võib vajalik olla seoses esimese üleantud eelnõuga. Ja teiseks, meil ei ole väga tugevaid argumente 16.peatüki käikuandmise poolt või vastu, sest selles küsimuses ei ole veel uuritud ühiskondlikku arvamust, nii nagu on tehtud näiteks presidendi otsevalimiste küsimustes ja seal me teatavasti sattusime ühiskondliku arvamusega vastuollu. Ja sellepärast on mul ettepanek, et Assamblee nimel keegi, võib-olla juhataja pöörduks vastavate sotsioloogiliste uurimiste firmade poole, et uurida ühiskondlikku arvamust 16.peatüki kohta. Kui see arvamus on teada, on meil ka lihtsam seda esitada Ülemnõukogule ja avalikkusele. Nii et ma kutsun üles olema selles väga raskest ja

õigesti esitatud küsimuses pragmaatiline ja püüda nende karide vahelt kõige ökonoomsemalt jõuda samasse. Tänan.

Juhataja: Suur tänu. Lugupeetud kolleegid! 24 teist ei ole veel hääletanud sõna võtta. Kui on võimalik, viime siiski hääletamise läbi ja ei piirdu üksnes sõnavõttudega. Sellisel juhul saaksid sõna veel neli kolleegi ja pärast seda saaksid ülejäänud hääletamise teel oma seisukohta väljendada. Kas see on vastuvõetav? Suur tänu teile. Niisiis saavad sõna veel härrad Kelam, Hallaste, Talve ja Fjuk. Sõna on hr. Kelamil, palun.

T.Kelam: Lugupeetud juhatus ja assambleeliikmed! Mul on ettepanek võtta võimaluse korral täna vastu põhiseaduse põhiosa, see on siis 16.peatükini, sest ma olen veendunud, et see on piisavalt küps, et see üle anda mõlemale esinduskojale. Ma pean vajalikuks täna mitte otsustada, kas käsitleda 16.peatükki koos või lahus sellest põhiosast. Ma pean vajalikuks, et Eesti Komitee omalt poolt seda tuleval nädalal arutaks ja seisukoha vastu võtaks. Igale juhul ei tohiks see takistada täna olemasolevate töövõtjate vormistamist loodetavasti ühise otsusega. Aitäh.

Juhataja: Suur tänu. Paraku ma tuletan siiski meelde reglementi ja kokkulepet, et lõpphääletus tehakse eelnõu kohta tervikuna. Me peaksime siiski kokku leppima, kas a on a ja o on o, vastasel korral võib veel juhtuda nii, et siit saalist jooksebki läbi see vana kurat, kes meid omavahel tülli ajab, ja me enam täpselt ei mõista, milles me oleme kokku leppinud. Härra Hallaste, palun.

I.Hallaste: Praegu on läinud sõnavõttud väga erinevatele teemadele. Ma tuletan meelde, millest see kõik algas. See algas küsimusest, kas on tegemist põhiseadusest eraldi oleva rakendamisotsuse või rakendamisseadusega või on tegemist 16.peatükiga. Mõlema kontseptsiooni puhul on tegelik tulemus üks ja seesama. See rakendusotsus võetakse vastu rahvahääletusel koos põhiseadusega, kusjuures ei ole mitte kaks hääletust, vaid on üks hääletus, millega nad mõlemad koos vastu võetakse. Kas seda nimetatakse põhiseaduse osaks, 16.peatükiks või on eraldi seadus, see on juba rohkem normitehnika küsimus. Kui tuletame meelde senist praktikat, mida on kasutatud mitte ainult Eestis, vaid ka mujal maailmas, siis mitte seadusse ei kirjutata neid kuupäevi,

millal ja kuidas see seadus rakenduma hakkab, millised osad veel tulevad, vaid seda tehakse eraldi rakendusseadusega või rakendusotsusega. Ma leian, et täna tuleb vastu võtta põhiseadus 15.peatükini ja jätkata tööd rakendusotsuse kallal. Seda, mida ütles hr. Kelam, et Eesti Komitee peab küsimust arutama ja võib-olla ka mingi otsuse vastu võtma, ma ei pea kõige õigemaks, õnnestunumaks teeks seetõttu, et siis võib tekkida ka Ülemnõukogul järgmisel istungjärgul tahtmine arutada mitte ainult seda, mis puudutab rakendusotsuse kokkukuuluvust põhiseadusega või siis selle eraldi olemist, vaid ka muid, palju olulisemaid küsimusi. Ma ei pea seda õnnestunud lahenduseks. Aitäh.

J.Talve: Lugupeetud kolleegid, ma juhin tähelepanu sellele, et see 16.peatükk või rakendusotsus ei ole ainult §165 ja §166, ja seetõttu on nad niikuinii üks lahutamatu tervik, nimetagem neid siis eraldi aktideks või mitte. Ei ole mõeldav, et põhiseadus võetakse vastu, aga rakendusotsust mitte. Ja kui me käsitleme neid kui ühte tervikut, siis on tehniline küsimus, kas need on kaks eraldi akti või mitte. Aga üks tervik peab ta niikuinii olema.

Juhataja: Suur tänu. Härra Fjuk, viimane sõnavõtja, palun.

I.Fjuk: Lugupeetud juhataja, ma tänan kolleege, et nad oskasid oma sõnavõttude nii seada, et see võimaldas meie juhatajal korraldada lõppvoorus korraliku pressikonverentsi, kuid igal juhul olid need vastused kõik korrektsed ja mind rahuldavad, välja arvatud üks. Ma teen ettepaneku kaaluda võimalust hääletada täna põhiseaduse eelnõu tekst läbi ja mitte esitada see ei Ülemnõukogule ega Eesti Kongressile. Homme ehk lõpetame ka selle nn. 16.peatükiga seonduva ja vaatame veel kord üle, kas nad klapiivad kokku ning esitame siis tervikpaketina. Korra me juba pakkusime avalikkusele välja võimaluse saada see etapiviisiliselt, see tekitas ebatervet huvi ja ebaterveid hinnanguid. Võimalik, et teistpidi toimida oleks ehk tõesti parem ja igasugune pragmaatilisus poliitikast ja põhiseadusest välja jätta. Aitäh.

Juhataja: Suur tänu. Lugupeetud assambleeliikmed, osa teist võib-olla ei tea, et järgmisel nädalal hakkab Ülemnõukogu

arutama kahte ülitähtsat küsimust - kodakondsust ja Riigikogu valimisseadust. Ma arvan, et need on kaks akti, mille juures ei ole midagi meeldivamat, kui kõnelda sellest, et kahjuks ei ole ASssamblee oma ülesandega toime tulnud, vaatamata kahekordsele ajapikendusele, ja seetõttu ei saa kõnelda ka valimisseadusest ja kodakondsusseadusest, sest pole üldse selge, mida Assamblee otsustab. Kutsun üles kõiki assambleeliikmeid arvestama reaalselt väljakujunenud olukorda ja püüdma selles keerulises olukorras teha need kõige paremad otsused, mis võimalik on. Ma vabandan, kuid ma ei mõistnud päris täpselt härra Adamsit. Kas vaheaeg, mida sooviti, peaks toimuma nüüd, enne kui juhatus paneb hääletamisele küsimuse lugeda põhiseaduseks olemasolevad 15 peatükki, mille juurde tuleb põhiseaduse rakendamise kord, mis käib täpselt sama jalga nagu põhiseadus ise. Tal on vaid ajaline distant võrreldes 15.peatükiga, mida me loeme põhiseaduseks. Kas vaheaega on nüüd või enne lõpphääletust? Härra Adams, palun.

J.Adams: On täiesti võimalik, et meie, erinevad inimesed, saame siin asjadest väga erinevalt aru. Härra juhataja just äsja tsiteeris reglementi. Ma olen muide arvamusel, et reglemendid on siiski inimeste jaoks, mitte inimesed reglemendi jaoks, ja vajaduse korral võib reglementi ka muuta. Ja kui seal on öeldud, et lõpphääletus kinnitab eelnõu tervikuna, peame enne väga täpselt formuleerima, mida me täna hääletame. On täiesti võimalik, et selle sõnastamisele me peaksime kulutama veel mitmeid kümneid minuteid või peaks töötama mingisugune täpse sõnastuse spetsiaalkomisjon, sest näiteks ei ole momendil mandaati anda siin oma hääl eelnõu kohta tervikuna. Sisetunnegi ütleb, et mul on mandaat kas heaks kiita või siis mitte kiita eelnõu esimese 15.peatüki ulatuses. Probleeme on ka teistel ja minuga samasse erakonda kuuluvad inimesed on avaldanud arvamust, et kui me oleme väga täpselt sõnastanud meie hääletamise objekti, mis arvatavasti trükitakse ära ka homsetes lehtedes (see formulatsioon peaks olema äärmiselt täpne), siis enne seda oleks vaja teha väike nõupidamisvaheaeg. Täna.

Juhataja: Lugupeetud kolleegid! Juhatus on kaugel soovist, hakata omavahel vaidlema ja luua olukorda, kus ei olegi võimalik põhiseaduse eelnõu üle anda kahele esinduskogule.

Vastupidi, need ettepanekud, mida juhatus on teinud, on kantud ainult ühest eesmärgist - teha võimalikuks 31 hääle kogumine siin saalis ja vajalike häälte kogumine nii Kongressis kui Ülemnõukogus. Ja selletõttu ma rõhutan veel kord, et probleem ei ole mitte selles, kui kavalalt me midagi sõnastame, vaid ainult ühes - lugeda põhiseaduseks 15 peatükki, mida me hääletame, ja selle põhiseaduse juurde obligatoorselt kuuluvaks põhiseaduse rakendamise kord. Need on kaks akti, millest kummalgi ei ole iseseisvat elu. Härra Adams, palun.

J. Adams: Lugupeetud hr. Anton! Minu mõtted olid väga kaugel mingist kavalast sõnastusest. Ma usun, et ma pole ainukene, kes tahab näha enne hääletamist trükitult seda formulatsiooni, mille poolt me hääletame. Nagu ma aru saan, on siin kaks võistlevat kontseptsiooni, üks ütleb, et täna me loeme põhiseaduse valminuks, ja teine ütleb, et täna me loeme põhiseaduse valminuks esimese 15 peatüki ulatuses. Ma loodan, et on arusaadav selline vahe tegemise võimalus. Vähemalt formaalseltki.

Juhataja: Lugupeetud kolleegid! Juhatus soovib panna hääletamisele, kas lugeda põhiseaduse eelnõuks teie ees olevad 15 peatükki ja selle juurde obligatoorselt kuuluvaks põhiseaduse rakendamise korra eelnõu. Me oleme täna oma asjadega nii kaugel, et meil on võimalik hääletada põhiseaduse eelnõu, paraku mitte põhiseaduse rakendamise korda. Kas enne hääletamist soovitakse vaheaega? Palun, kui pikka vaheaega on vaja? 15 minutit. Järgneb vaheaeg. Hääletamine algab kell 17.50. Palun selleks ajaks kõiki saali.

V a h e a e g

Juhataja: Kolleegid, kell on 17.51 minutit, kokkulepitud vaheaeg on läbi. Palun kohaloleku kontroll. Kohal on 32 assambleeliiget. Lugupeetud kolleegid, kas meil on vaja uuesti läbi viia kohaloleku kontroll, sest pooled on alles püsti. Palun istuge oma kohtadele. Kohaloleku kontroll. Kohal on 42 assambleeliiget.

Juhatus soovib, et te hääletaksite järgmist juhatus

poolt esitatavat otsuseprojekti. See koosneb vaid kahest väga lühikesest punktist, millest me väga pikalt rääkisime. Ma loen selle projekti ette.

"1. Lugeda põhiseaduse eelnõuks 15 peatükki.

2. Seni 16.peatükis nimetatud rakenduslik osa lugeda põhiseaduse rakendamise korra eelnõuks, mis kuulub lahutamatult põhiseaduse juurde ja läheb koos sellega rahvahääletusele."

Lugupeetud kolleegid, kes on selle poolt, et vastu võtta teile juhatusel poolt esitatud otsuseprojekt? Vabandan, hr. Adamsil on käsi püsti, see on protesti märk. Palun, hr. Adams.

J.Adams: Mul on lihtsalt üks küsimus, võib-olla keegi haritud juristidest oskab mulle öelda, kas ei ole õigem öelda "põhiseaduse rakendamise seaduse eelnõuks", mitte "rakendamise korra eelnõuks".

Juhataja: Lugupeetud kolleegid! Ma tahan loota, et te nõustute juhatusel, et antud juhul ei ole tähtis, kas tegemist on rakendamise korra eelnõuga või rakendamise eelnõuga. Kui on ettepanek viia sisse selline redaktsiooniline täiendus nagu hr. Adams ette pani, ei ole juhatusel mitte midagi selle vastu. Ma palun veel kord tähelepanu, ma loen otsuseprojekti ette sellisel kujul, nagu ta täiendatult ja parandatult välja näeb.

"1. Lugeda põhiseaduse eelnõuks olemasolevad 15 peatükki.

2. Seni 16.peatükiks nimetatud rakenduslik osa lugeda põhiseaduse rakendamise seaduse eelnõuks, mis kuulub lahutamatult põhiseaduse juurde ja läheb koos sellega rahvahääletusele."

Suur tänu. Palun hr. Tiit Käbin.

T.Käbin: Lugupeetud härra esimees! Nimetatud akt kuulub küll põhiseaduse juurde, kuid mitte lahutamatult, sest ta on ajutise iseloomuga. Ettepanek on sõna "lahutamatult" maha tõmmata.

Juhataja: Lugupeetud kolleegid! See, et nimetatud akt kuulub lahutamatult põhiseaduse eelnõu juurde, tähendab ju asjaolu, et ta läheb koos põhiseaduse eelnõuga rahvahääletusele ja see on ka projektis kirjas. Kui on võimalik, siis me võiksime lõpetada redaktsioonilised vaidlused. Need vist ei ole praegu meie eesmärk, ma loodan, et kõik kolleegid saavad aru, milline

küsimus läheb hääletamisele. Kas on veel keegi, kes ei saa aru, mida me hääletame? See ei ole normiloov otsus, see on meie töö korralduslik otsus, mida me hääletame. Palun, kas keegi veel ei saa aru, mis küsimus hääletamisel on? Kas me tohime panna selle küsimuse hääletamisele? Täna teid. Niisiis, kes on selle poolt, et vastu võtta otsus, mille projekti esitas teile Assamblee juhatus? Hääletame. Poolt... üks hetk, palun, kas oli tahtmine vastu või poolt hääletada, me saame selle kohe praegu kirja panna. Palun härra Velliste hääli lugeda poolthääleks ja anda uuesti hääletamise tulemused. Kena, me kordame hääletust. Nüüd on meil olukord selline, et me viime veel kord läbi kohaloleku kontrolli, kuigi me seda äsja tegime, aga ma arvan, et pole ka põhjust püüda selles küsimuses kolm korda hääletada. Kohaloleku kontroll, palun. Kohal on 45 assambleeliiget. Kes on Assamblee juhatuse poolt esitatud otsuseprojekti poolt? Palun hääletame. Poolt 40, vastu ei ole, erapooletuid 3. Assamblee on võtnud vastu otsuse lugeda põhiseaduse eelnõuks 15 valminud peatükki, senine 16.peatükk on loetud põhiseaduse rakendamise seaduse eelnõuks, mis kuulub lahutamatu põhiseaduse juurde ja läheb koos sellega rahvahääletusele.

Me oleme jõudnud sellisesse staadiumisse, kus vajadusel on assambleeliikmetel võimalik sõna võtta, sest me leppisime kokku. Loomulikult ei tule sellest ettepanekust aru saada niimoodi, et kõigil assambleeliikmetel tuleks korra puldis ära käia, kuid kui kellelgi on veel enne lõpphääletust midagi südameil, on võimalus see kõnepuldist välja öelda.

Sõnasoove ei ole. Ma täna teid.

Me asume põhiseaduse eelnõu lõpphääletuse juurde. Selleks, et vältida igasuguseid ootamatusi, ma selgitan veel kord, et põhiseaduse eelnõu üleandmiseks Ülemnõukogule ja Kongressile peab eelnõu koguma vähemalt 31 häält. Käsi on püsti hr. Adamsil, palun.

J.Adams: Ma tahtsin tänada juhatusi äärmiselt suure koostöövalmiduse eest eelmise hääletuse eel ja teen juhatusetele ettepaneku lugeda ette vastava otsuse tekst, et me täpselt teaksime, kuidas on seal sõnad reas ja mida nad sisaldavad, et see ei oleks ainult põhimõtteline otsus, vaid kindla teksti

otsustamine.

Juhataja: Üks hetk, palun. Küsimus, mida juhatus soovib panna hääletusele, kõlab järgmiselt:

"Kes on selle poolt, et põhiseaduse eelnõu heaks kiita ja anda see üle Ülemnõukogule ja Eesti Kongressile?"

Palun, hr. Sirendi.

A.Sirendi: Kassõnu "heaks kiita" ei saaks ära jätta, sest see annaks meile võimaluse hääletada. Me peame üle andma ta igal juhul, sest meie võimalused selle parandamiseks on ammendatud.

Juhataja: Lugupeetud kolleegid! Ma arvan, et need, kes ei soovi eelnõu heaks kiita, omavad hääletamisel neid võimalusi, mis nende ees olevatele klahvidele on kirjutatud. Palun, kas on veel vaja täpsustada küsimust, mis on ette loetud kahel korral? Sõna soovivad kaks kolleegi. Härra Rumessen, palun.

V.Rumessen: Lugupeetud juhataja! Kui Eesti Vabariigi kodanikkonna esindusorgan Eesti Kongress ei kiida seda heaks, siis ei saa seda heaks kiita ka Ülemnõukogu. Arvestades siin varem tehtud ettepanekut, teen ma ettepaneku sõnastada tekst järgmiselt: "Eesti Kongressile ja Eesti Vabariigi Ülemnõukogule (lähtudes ka tähestikulisest järjekorrast). Aitäh.

Juhataja: Lugupeetud hr. Rumessen! Mul on muidugi häbi, et Ülemnõukogu on riigiorgan, aga ma siiski arvan, et me peame sellega arvestama. Ükskõik kui kehv see Ülemnõukogu kellegi arvates on, on ta täna riigiorgan.

H.Runnel: Ma esitan tagasihoidliku küsimuse. Kas võiks äkki hääletatava lause pikendada järgmiselt: üle anda neile ja neile rahvahääletusele panekuks, et järgida seda protseduurilist lugu.

Juhataja: Juhatus tänab asjakohase ettepaneku eest ja soovib täiendada esitatud küsimust sõnadega "rahvahääletusele panekuks".

V.Salum: Täiesti heaks kiita see Runneli täiendus ja siiski kaaluda Rumesseni ettepanekut (Eesti Kongressile ja Ülemnõukogule), see ei ole sugugi nii tühine küsimus.

Juhataja: Kordan veel kord, et samuti juhatus ei pea seda tühiseks küsimuseks ja kasutab võimalust seletada kolmandat

korda, et juhatus on kogu aeg nii arvanud ja arvab ka täna, et eelnõu antakse üle mõlemale organile, riigiorganile Ülemnõukogule ja Eesti kodanikkonna esindusorganile Eesti Kongressile.

I.Fjuk: Lugupeetud juhataja, toetan juhatus poolt pakutud esialgset sõnastust. Sellega tahan öelda, et vastavalt Ülemnõukogu varasemale otsusele paneb rahvahääletusele eelnõu ainult Ülemnõukogu. Runneli poolt lisatud laiendus ähmastab seda kunagist otsust.

A.Erm: Lugupeetud assambleeliikmed, kes te olete valitud nii Eesti Vabariigi Ülemnõukogust kui ka Eesti Kongressist! Mul on tõesti väga imelik kuulata seda vaidlust, mis siin praegu toimub. Minu meelest on Eesti Vabariigi taastamises ka Eesti Kongressil väga suur osa. Mis puutub sellesse, et me lähme n.-ö. järjepidevuse teed, et me tõesti taastame Eesti Vabariiki, siis ma arvan, et Eesti Kongressil on suurem osa kui Eesti Vabariigi Ülemnõukogul, nii et ma palun tõsiselt kaaluda hr. Rumesseni ettepanekut.

Juhataja: Lugupeetud kolleegid. Ma mõistan, et selles küsimuses on meil võimalik siin saalis tükk aega nõu pidada. Kuid me oleme ju otsustanud, et me lahendame oma küsimused hääletamise teel, ja oleme otsustanud, et hr. Jürgensonil on võimalik meile kõnelda tehtud tööst põhiseaduse eelnõu rakendamise korrõa seaduse eelnõu osas. Kas on võimalik, et härrad Adams ja Rumessen saavad viimast korda sõna, enne kui juhatus paneb hääletamisele küsimuse, mille ma lugesin kaks korda ette ja mis on täiendatud sõnadega "rahvahääletusele panekuks"? Sõna on hr. Adamsil.

J.Adams: Siin tekkis praegu redaktsiooniline vaidlus, osa parandusettepanekuid juhatus aktsepteerib, osa ei aktsepteeri. Aja kokkuhoiuks on alati võimalik panna erinevad otsuse redaktsioonid hääletusele enne põhihääletust.

Juhataja: Suur tänu teile. Härra Rätsep, mulle jäi ekslik mulje, et me leppisime kokku, et sõnavõttud on lõppenud. Ma väga vabandan. Ma loen veel kord ette selle küsimuse, millele tuleb meil koos hääletamise teel vastus leida.

Kes on selle poolt, et Põhiseaduse Assamblee põhiseaduse eelnõu heaks kiita ja anda see üle Ülemnõukogule ja

Eesti Kongressile rahvahääletusele panekuks?

See on küsimus, mille esitab juhatus ja millele ta palub teilt hääletamise teel vastust. Rõhutan veel kord, et asja otsustamiseks on vaja vähemalt 31 häält. Palun hääletame. Poolt on 32, vastu 3 ja erapooletuid 6. Assamblee on otsustanud anda põhiseaduse eelnõu üle Ülemnõukogule ja Eesti Kongressile, olles selle heaks kiitnud.

Me oleme teiega lõpetanud raskeima etapi oma tööst, kuid ma arvan, et ka tänast tööpäeva ei ole meil veel põhjust lõpetada, see on kestnud koos vaheajaga kõigest 7 tundi. Kui vähegi võimalik, palun varuda kannatust, et jätkata veel üks tund.

Härra Leissonil on protest. Tribüüni ei ole juhatus momendil kellegile pakkunud, hr. Leisson, palun võtke kõnesoov maha. Härra Salum, kas protest?

V.Salum: enne hääletamisele asumist oli mul käsi püsti, millegipärast seda juhatus ei märganud. Adams tegi ettepaneku enne hääletamist läbi teha selle otsuse teksti redaktsiooni hääletamine, see jäi tegemata. Mis alusel seda Adamsi ettepanekut juhatus ei arvestanud? Vahest teeksime selle protseduuri ikkagi läbi, praegu oleme kõik veel saalis.

Juhataja: Härra Salum, mul on kõigepealt kahju, et ma teie kätt tõepoolest ei märganud, ma vabandan, kuid see ei muudaks vist sisuliselt midagi, sest meie reglemendi järgi otsustab reglementeerimata küsimused istungi juhataja. Ma arvan, et ei ole kõige parem korrata seda hääletust, mis oli ju tänase päeva kõige tähtsam, sellel põhjusel, mille tõi esile hr. Salum. Härra Erm, palun.

A.Erm: Ma siiski ühinen hr. Salumi protestiga. Me oleksime võinud selle redaktsioonilise küsimuse läbi hääletada, me võime ta veel läbi hääletada. Kuna hääletamise ajal olid protestid, oleks mõistlik hääletamist korrata, siis võiks see otsus saada tugevama toetuse.

Juhataja: Vastavalt §7 lg.9 on üldjuhul hääletamise tulemus lõplik ja kordamisele ei kuulu. Hääletamist võib korrata vaid uute asjaolude ilmnmisel või muudel mõjuvatel põhjustel. Hääletamise kordamise otstarbekuse küsimuse otsustab istungi

juhataja.

Lugupeetud kolleegid, ma palun, et te saalist ei lahkuks, kannatage ainult üks minut, koos kolleeg Lauri Vahtrega me otsustame kohe selle küsimuse, palun mitte saalist lahkuda, üks minut.

Lugupeetud kolleegid, palun veel kord teie tähelepanu. Juhatuse otsus antud küsimuses on järgmine: talitada vastavalt reglemendi §7 lg. 9 viimasele lausele (hääletamisve kordamise otstarbekuse küsimuse otsustab istungi juhataja). Hääletamine kordamisele ei tule.

Palun kõnepulti hr. Kalle Jürgensoni.

K.Jürgenson: Lugupeetud assambleeliikmed, lugupeetud juhataja! Nüüd, kui põhiseaduse tekst on sellises valmidusastmes nagu me ta äsja kinnitasime, on võimalik asuda põhjalikumalt nimetatud rakenduspeatüki, või nüüd siis uue nimetusega - põhiseaduse rakendamise korra kallale. Meie toimikond on nende küsimuste kallal töötanud detsembri keskpaigast peale, kui põhiseaduse tekst avaldati ajakirjanduses. Alguses oli töö raskendatud, tekst muutus oluliselt redaktsioonitoimkonnas. Nüüd teie ees olev tekst on praeguse põhiseaduse tekstiga kooskõlas. Võib-olla mõningaid möödalaskmisi on ainult paragrahvide numbrites, ma ei oska praegu neid nimetada, sest viimased muudatused, mis eile või täna võisid aset leida, võivad seda küsimust mõjutada.

Põhiseaduse rakendamine selle rakenduskorra järgi on järgmine. Kõigepealt võetakse põhiseadus vastu rahvahääletusel ja vastuvõtmise tingimuseks on, et eelnõu poolt antakse rohkem poolt- kui vastuhääli. Põhiseaduse vastuvõtmise hetkest jõustuvad 1., 3. ja 16. peatükk. 16.peatükki all mõeldi algselt seda rakendumise korda, nii et siin sõnastus muutub.

Paragrahvis 157 on sätestatud valimised. Riigikogu valimised peaksid toimuma mitte varem kui 60 päeva ja mitte hiljem kui 90 päeva pärast valimiste väljakuulutamist, põhiseaduse põhitekstis on paika pandud tähtaeg: mitte varem kui 90 päeva enne Riigikogu volituste lõppemist. Siin on ka üks alternatiiv valimiste väljakuulutamise aja kohta. Põhitekstis on, et valimised kuulutatakse välja 1+0 päeva jooksul pärast

põhiseaduse vastuvõtmist, alternatiiv on, et 60 päeva jooksul. Sellest väljakuulutamise ajast sõltub ainult valimiste läbiviimine. Järgmine sisuline alternatiiv on sõnastatud selle paragrahvi lõpus ja sisuliselt puudutab väliseestlaste osalust valimistel. See probleem on olnud rakendusosa tekstis algusest peale, kuid nii kahju kui see ka ei ole, on see siiani jäänud alternatiiviks, kui me seda teksti oleme arutanud, ei ole selle küsimuseni veel jõudnud. Tahaks loota, et nendele küsimustele me saame siiski vastuse. Edasi, Paragrahvis 158 on sätestatud, et Riigikogu valimistulemuste väljakuulutamise lõpevad vabariigi Ülemnõukogu ja Eesti Kongressi volitused. See deklaratsioon on kooskõlas mõlema nimetatud kogu enda seisukohtadega ja siia ka ilmutatud kujul sisse kirjutatud. Sisulise küsimusena on selles paragrahvis sätestatud esimese Riigikogu volituste kestvuseks lühem periood, kui see on põhiseaduses, ja nimelt 3 aastat.

Teine põhiseaduse sisuline jõustumise etapp olekski Riigikogu kokkuastumise hetkel, kui jõustuvad kõik ülejäänud peatükid. Reservatsioon on §71 osas, mis tuleneb kvoorumi küsimusest. See sätestab, et Riigikogu kodukorra ja Riigikogu töökorra seaduste vastuvõtmiseni on kvoorumiks pool koosseisust. See probleem oli pikalt arutusel redaktsioonitoimkonnas ja ka siin põhiseaduse teksti §71 (nüüdses numeratsioonis) arutuse käigus. §159 sätestab suhtumise senitoimunud õigussüsteemi, mis kehtib niivõrd, kui võrd ta ei ole vastuolus põhiseadusega. Küsimused erinevate normatiivaktide vastavusest põhiseadusele antakse lahendada riigikohtule või lahendatakse vastavate normatiivaktide vastuvõtmisega kas siis Riigikogu poolt või mingis muus korras. Paragrahvis 160 on sätestatud presidendi valimine. Siin on antud selleks 7 päeva pärast Riigikogu kokkuastumist vastavalt §-le 80. Täsi, viimasel toimkonna koosolekul, kui me seda teksti juba arutasime, avaldati kahtlust, et vastavalt viimases redaktsioonis sõnastatud §-le 80 võib nimetatud periood - 7 päeva osutada liiga lühikeseks. Riigikogu võib selle aja jooksul nimetatud küsimusega lihtsalt mitte hakkama saada. Esitati kaks alternatiivi, mis paraku ei ole teile välja jagatud. Ühe esitas Handu Runnel ja teise Lauri Vahtre. Nende sisu on selline. Eeldades, et Riigikogu kokkuastumisest

kuni presidendivalimisteni võib või kuluda pikem periood, kuid ka selle aja jooksul tuleb täita presidendi institutsioonile omaseid funktsioone, pakkus Hando Runnel sellele paragrahvile järgmise sõnastuse: Riigikogu valib presidendi kuue kuu jooksul pärast kokkuastumist vastavalt põhiseaduse §-le 80. Riigikogu kokkuastumisest kuni presidendi ametisse astumiseni täidab presidendi kohuseid viimane Ülemnõukogu esimees, kes omandab Riigikogu kokkuastumise päeval riigihoidja ametinimetuse. Riigihoidja astub ametisse ametivande andmisega.

Teise skeemi pakkus välja Lauri Vahtre: Riigikogu valib 7 päeva jooksul pärast kokkuastumist presidendi, kelle volitused oleksid 1 aasta, kuid valib selle lihthäälteenamusega, lähtudes vajadusest president kiiremini ametisse kinnitada.

Paraku need sõnastused jäid sellest tekstist välja, kuna see tekst oli juba paljundatud ja teile välja jagatud, enne kui toimkonna liikmed need alternatiivid esitasid.

Paragrahvis 161 sätestatakse viimase Ülemnõukogu poolt ametisse pandud valitsuse volituste lõpetamine ja §-s 162 kõrgemate riigiametnike (vastavalt §-le 66 p.7, kus nad on loetletud) ametisse nimetamise aeg, mille jooksul nad peavad olema ametisse pandud. Nüüd nendest paragrahvidest, mille ümber selle rakenduspeatüki arutusel on põhilised keskustelud käinud ja millele ilmselt ka seekord hakatakse põhitähelepanu pöörama. Millise kuju nad siis nüüd omandanud on?

Praeguse numeratsioon järgi on sätestatud, et 10 aasta jooksul, arvates põhiseaduse vastuvõtmisest, on kõigi põhiseaduse kohaselt loodavate esinduskogude valimistel vajalik kirjalik süümevanne kõigilt kandidaatidelt selle kohta, et kandidaat ei ole olnud Eestit okupeerinud riikide riikliku julgeoleku ohvitser, agent või informaatore. Nimetatud süümevande saab vaidlustada ainult kohtu korras ja sanktsioonid sellele saavad ainult süüdimõistvast kohtuotsusest. Ka see on siin kirjas. Paragrahv 165 lg.1 sätestab piirangud §-le 9, 29 lg.1, § 69 lg.1, §60 lg.2 ja §80 lg.3 järgmiselt: Eestit okupeerinud riikide riikliku julgeolekuorganite ohvitserkoosseisu kuulunud isikud, samuti agendid ja informaatoreid ei või olla mitmetel kõrgetel riiklikel ametikohtadel ning neil on keelatud asuda mis tahes

valitud või nimetatud ametikohale riigiorganeis.

Teises lõigus on põhimõtteliselt sätestatud, et isikud, kes nimetatud ametikohta taotlevad, aga ka need isikud, kes nimetatud ametikohtadel praegu töötavad ja soovivad nendel kohtadel ka edaspidi edasi tööd jätkata, peavad andma süümevande 30 päeva jooksul Riigikogu astumisest arvates. See puudutaks ka riigiameteid.

Paragrahvis 166 on nimetatud piirangud, mis §-s 165 on kehtestatud riigiametitele. Neid on laiendatud 10 aastale ka partei- ja komsomoli kõrgematele funktsionääridele.

Siin on põhimõttelised piirangud, nagu te näete, lahti kirjutatud kolme paragrahvi vahel ja seetõttu nende käsitlemine ja ka võimalik hääletamine on seetõttu suhteliselt lihtne.

Paragrahv 167 on momendil kirjas, et Riigikogu esimene koosseis kehtestab endale ise palga. See küsimus on juba vaidlustatud. Ma loodan, et see meile probleeme ei tekita, tõenäoliselt on reaalsem, et Ülemnõukogu poolt vastuvõetav riigiametnike palgaseadus sätestab ka Riigikogu liikmete palga. Viimase paragrahvina on sätestatud, kui kaua nimetatud põhiseaduse rakendamise kord kuulub põhiseaduse juurde. Tõenäoliselt selle hääletuse tulemusel, mis me läbi viisime (see tähendab, et nimetatud rakenduskord ei ole omaette peatükk, vaid põhiseaduse rakendamise kord, omaette osa), tuleb see paragrahv ilmselt ümber sõnastada, aga see on ainult sõnastuslik küsimus, põhimõte on siin see, et paragrahvides 164, 165 ja 166 sätestatud piirangutest tuleneva perioodi jooksul on see rakendamise kord kohustuslik osa põhiseaduse juures ja kuulub avaldamisele alati koos põhiseadusega. Pärast nende piirangute lõppemist võib selle põhiseaduse teksti juurest ära jätta, see on tavaline põhiseaduse tekstile rakendusotsuse kaasnemise kord.

See on minu poolt kõik. Ma usun, et te kõik olete selle teksti läbi lugenud. Minu kätte on juba jõudnud kaks kirjalikku ettepanekut meie toimkonnale hr. Sulev Vahtrelt ja hr. Andres Tarandilt. Ma loodan, et lisaks küsimustele ja sõnavõttudele tuleb neid kirjalikke ettepanekuid veel ja isiklikult mina ja meie toimkond tervikuna on seisukohal, et kui me täna seda küsimust arutame, siis põhimõtteliselt on toimkond võimeline

täna õhtul ka kokku tulema ja homme, kui otsustatakse tööd teha, võiks kaaluda teksti vastuvõtmist Assamblee poolt.

Juhataja: Suur tänu. On mõned küsimused. Härra Kork, palun.

T.Kork: Lugupeetud juhataja, lugupeetud kolleegid! Möödunud reedel me lõpetasime oma istungi kas otsusega või sõnadega, ma ei tea, kuidas me vormistame, mille sisu oli selline, et teie toimikond arutab meile antud teksti nädala alguses läbi koos ekspertide ja redaktsioonitoimkonnaga. Mul ei jäänud tänasest ettekandest selget pilti, kas seda tehti. Kui tehti, siis millised olid nende arvamused? Või eelnõu parandused või täiendused? Aitäh.

K.Jürgenson: Redaktsioonitoimikond jätkas veel selle nädala alguses, nii palju kui mina tean, tööd ekspertidega põhiseaduse teksti kallal. Meie toimikond sai kahjuks töötada ekspertidega nii palju, kui seda eraviisiliselt üksikutel liikmetel õnnestus korraldada. Kohati see õnnestus, kuid kollektiivset tööd nimetatud ekspertide grupiga kahjuks välja ei tulnud. Ja üleeine õhtul, kui ma kohtusin osade meie redaktsioonitoimikonna tööst osavõtnud ekspertidega, väljendasid nad kogu oma seltskonna poolt arvamust, et nemad ekspertide grupina ei pea võimalikuks jätkata tööd selle teksti kallal redaktsioonitoimikonnas enne, kui see tekst ei omanda Assamblee heakskiitu, see tähendab, ei ole Assamblee ametlik tekst, nagu nad väljendasid. Nii et redaktsioonitoimikonnas koos ekspertidega ja meie toimikonnaga selliselt, nagu töötati põhiseaduse teksti kallal, selle peatükiga töötatud veel ei ole.

Juhataja: Härra Tarto, palun.

E.Tarto: Lugupeetud ettekandja, mul on küsimus §155 kohta. Kas te olete piisavalt mõelnud ja konsulteerinud ekspertidega? Siin on öeldud, et põhiseadus loetakse vastuvõetuks rahvahääletuse tulemuste väljakuulutamise päeval, juhul kui eelnõu poolt antud häälte arv ületab vastuhääle arvu. Aga kas on mingisugust kvoorumit ka siis ette nähtud, kui näiteks hääletusest võtab osa ainult 5% 2% vastu ja 3% on poolt. Kas see siis loetakse põhiseadus ikkagi vastuvõetuks? Aitäh.

K.Jürgenson: Seda küsimust me toimikonnas ja ka

juristidega arutasime mitu korda. Siin mingit kvoorumit paika panna ei pidanud me otstarbekaks.

Juhataja: Tänan. Härra Hallaste.

I.Hallaste: Aitäh, härra juhataja. Lugupeetud ettekandja, mul on küsimus §-s 160 märgitud sätte kohta, kus räägitakse presidendi valimisest. Kas te olete oma toimkonnas arutanud võimalust, et esimese presidendi valib mitte Riigikogu, vaid rahvas, ja teeb seda koos Riigikogu valimistega? Ja kui te olete arutanud, siis millistele tulemustele te olete selles küsimuses jõudnud? Aitäh.

K.Jürgenson: Me oleme seda küsimust arutanud, kuid toimikond jõudis seisukohale, et me lähtume esialgu sellest korrast, mis on sätestatud põhiseaduse tekstis. Kuid toimikond ei välista võimalust, et esimene president valitakse mingite protseduurireeglite järgi, kui põhiseadus ette näeb.

Juhataja: Tänan. Proua Lauristin.

M.Lauristin: Härra Jürgenson, mul jäi siiski veidi ebaselgeks, kuidas te näete ette järgnevat tööd. Kas meie Assamblee toimikonnad võtavad ka mingisugusel viisil sellest osa, vaadates läbi omad põhiseaduse osad? Minu meelest ei ole kindlust, et kõik üksikasjad, mida peaks see rakendusotsus ette nägema ühe või teise paragrahvi käivitamisel, on siin ammendavalt käsitletud, eriti veel seetõttu, et eksperdid ei ole asjaga tegelnud. Vajab natuke selgitust, kuidas meie töö peaks minema. Kuidas te seda kujutate? Teiseks on mul küsimus §164 formuleeringu kohta. Toetan täielikult, et see süüevanne sisaldab väljendit "ei ole aktiivselt osalenud okupatsiooni põlistamisel". Kuidas on võimalik seda täpsemini määratleda, kas või kohtulik menetlusel, näiteks niisiguse elukutse puhul nagu õpetaja? Teatavasti on õpetaja olnud ikkagi sunnitud õpetama aineid vastavalt nendele õpikutele, programmidele, mis on talle antud. Ka seda võib tõlgendada osalemisena okupatsiooni põlistamisel.. Samuti puudutab see mitmeid teisi ameteid, nii et siin on tõlgendamise küsimus. Mis puutub genotsiidipoliitikasse, siis võib-olla seda on võimalik täpsemini tõlgendada. Ja kolmandaks. Kas ei ole praegu teatud vastuolu §164 ja §166 vahel või olen praegu neid nelja valesti mäistnud? Kas esinduskogude

valimiste kohta ei ole §164 ammendav? Seoses sellega on ka küsimus §166 kohta. Kas teil on ligilähedane kujutus, missugust konkreetsete isikute ringi see 10-aastane piirang puudutaks, välja arvatud näiteks hästi tuntud nimed, nagu hr. Rüütel, hr. Raidla ja hr. Toome? Kindlasti on Raidla ka, ta oli 1987 Pärnu rajoonikomitee sekretär.

K.Jürgenson: Ma püüan vastata. Kui ma midagi ära unustan, siis pr. Lauristin, ma loodan, tuletab meelde.

Ma alustan lõpust ja kordan veel kord: me ei ole püüdnudki toimkonnas tegelda konkreetsete persoonide nimekirja koostamisega ja ma ei ole selle vastu ka isiklikku huvi tundnud. Tõesti ei ole. Seepärast ei oska öelda, kui lai see ringkond on.

Mis puutub edasisse töösse, siis ma kujutan ette, et seda peatükku on tõesti võimalik ka toimkonnas arutada, kui seda peetakse vajalikuks. Kuid vähemalt sellist jõustumise järjekorda, mis praegu on kirjas §-s 156 ja §158 lg.e, juristid põhimõtteliselt välista, vähemalt need, kellega meie toimkonna liikmed on rääkinud, ja seda tuleb vaadata koos §-ga 159, mis üheselt sätestab senise õigussüsteemi toimimise. Üksikuid reservatsioone, nii nagu §71 osas, siin juba kirjas on, loomulikult võivad need tulla kõne alla. Neid ei välista meie toimkond sugugi.

Juhataja: Suur tänu.

K.Jürgenson: Midagi ma nüüd unustasin pr.Lauristini küsimustest.

M.Lauristin: Küsimus oli §164 kohta. Mis tähendab põlistamine? Kas see puudutab näiteks õpetajaid ja teisi inimesi?

K.Jürgenson: Jah, kahtlemata need formuleeringud ei ole täiesti täpsed, sellega ma olen täiesti nõus. Kuid see küsimus on siiski kanaliseeritud kohtusse ja ma usun, et õpetajaid ei hakka keegi ajaloo õpetamise eest kohtusse kaebama.

E.Leisson: Lugupeetud härra juhataja, lugupeetud kolleeg! Kas teil on mingi visioon, kuidas rakendada §123? Ma küsin seda seoses sellega, et kui parafeeriti, ratifitseeriti Venemaa Ülemnõukogus Eesti-Vene leping, siis Venemaa president teatas, et Eestiga piiriläbirääkimisi pidama ei hakata. Kas nüüd meie eriolukorrast on saanud sõjaseisukord? Sest ka läbirääkimisi

ei saa siin pidada, sest maismaapiir on määratud 1920.aasta 2.veebryuari Tartu rahulepinguga. Kõik.

Juhataja: Suur tänu, kolleeg Leisson. Juhatus ilmselt värimuse tõttu ei suuda praegu aru saada, kuidas on antud küsimus seotud käsitletava teemaga. Kui on võimalik, arutame seda asja pärast edasi.

E.Leisson: Me räägime ju rakendudotsusest. Ja...

Juhataja: Kui on võimalik, palun veel kord seletada, kuidas need asjad on omavahel seotud.

E.Leisson: Põhiseadus on täitmiseks. Kuidas me kavatseme täita oma põhiseaduse §123? Kas me lähme kohtusse, kuulutame sõja, kuidas me seda teeme, milline on see visioon? Kui ma enne siia lakitud püüne peale tulin, siis ma tahtsin teha ettepaneku, et nii tähtis dokument nagu põhiseadus hääletada läbi paragrahvide kaupa.

K.Jürgenson: Ma arvan, et kui põhiseaduse tekst on juba selliselt vastu võetud, nagu ta vastu võetud on, siis on võib-olla natuke hilja tõstatada siin seda küsimust, aga §123 fikseerib sõnaühendiga on määratud piirid. Ja seal minu meelest ei olegi midagi enamat rakendada, sest see sõnaühend on piisavalt kategooriline. Milliseid järelemeid ta toob läbirääkimistel, lepingute jne., ma kaldun arvama, et see küsimuste ring jääb sellest rakendamise korra peatükist ilmselt välja.

Juhataja: Härra Koha, palun.

K.Koha: Lugupeetud juhataja, lugupeetud ettekandja! Kõigepealt esimene küsimus rakenduseelnõu §159 kohta. Siin väidetakse, et õigussüsteem kehtib niivõrd, kui võrd...Neid õigussüsteemi akte, mis praegu meie igapäevases elus on toimunud, neid on päris suur jagu, ligemale mitu tuhat. Kas on mõeldav, et Riigikoghus saab üksinda hakkama, või on vaja luua mingi institutsioon, kes Riigikohtu juures hakkab neid eelnõusid "läbi hakkima", et öelda, kas need vastavad õigussüsteemile, meie põhiseadusele, kas neid saab kasutada ja kas ei tuleks sealt midagi maha võtta ja Riigikogu võtab siis oma seisukoha. See oleks üks küsimus.

Teine küsimus on paragrahvide 164-166 kohta. Kui ma sisust õieti aru saan, siis nendele isikutele on piirang n.-ö.

ülemises võimuešelonis, kuid kohalikes omavalitsustes võivad nad vabalt tegutseda, pole häda midagi. Seal, kus elu käib, seal võivad nad kõike teha.

Kolmandaks. Paragrahv 167 sätestab, et Riigikogu kehtestab ise oma palgamaksmise korra ja alused. Aga kas ei võiks rakendusotsuses olla sedaviisi, kas te olete arutanud, et kehtestada Riigikogu jaoks siiski eelnevalt nii staatuse majandus- ja palgaküsimused kui ka isegi kodukorra küsimused, sest normaalses olukorras ei saa Riigikogu koosseis endale midagi kehtestada, see võib viia korrupsioonini. Aitäh.

K.Jürgenson: Mis puutub §159, siis minu teada on justiitsministeeriumi juures selline üksus, mis peab jälgima õigussüsteemi korrasolu. Miks ta ei tööta ja ei toimi ja miks sealt midagi ei tule, see on iseküsimus, seda võib-olla oskab hr. Koha selja tagant hr. Rätsep paremini selgitada. Aga siin ei ole mitte sätestatud selliselt, et Riigikohus peab kogu õigussüsteemi läbi hekseldama, vaid kui tekivad vaidlusalused küsimused, siis need lähevad Riigikohtusse ja seal otsustatakse normatiivaktide vastavus põhiseadusele. Loomulikult peab justiitsministeerium hakkama intensiivselt arutama õigussüsteemi korrastamisega seonduvaid küsimusi. Ma usun, et see on väga suur tööpöld.

Mis puutub kohalikesse omavalitsusorganitesse, siis §-s 164 on põhimõtteliselt sätestatud, et kõigi põhiseaduse kohaselt loodavate esinduskogude valimistel nõutakse süümevannet, järelikult sinna alla kuuluvad vormiliselt ka kohalike omavalitsuste esinduskogud, kuid §-s 165, käsitletakse põhiliselt riigiameteid, me ei pidanud vajalikuks kohalikke omavalitsusi sisse tuua. Palga kohta ma juba mainisin, et tõenäoliselt on õigem minna tagasi selle seisukoha juurde, mis oli vastava peatüki esimeses redaktsioonis: Riigikogu palgad sätyestatakse enne Riigikogu kokkutulemist juba Ülemnõukogu poolt.

Juhataja: Suur tänu. Härra Kask.

P.Kask: Austatud härra ettekandja, mul on mitmed küsimused väga sarnased hr. Koha omadega. Põhiseaduse tekstis §105 on loetletud vähemalt 19 põhiseaduslikku seadust, mida on vaja, ja osa neist on minu arusaamise järgi vaja juba enne, kui Riigikogu kokku tuleb. Näiteks Riigikogu valimise seadus. Sellest

küsimusest on põhiseaduse rakendamise aktis täiesti mööda mindud, eeldades, et seda seadust jõutakse niikuinii vastu võtta. Ometi on võimalus, et ühe või teise küsimuse lahendamiseega ei tule Ülemnõukogu selle kalendergraafiku järgi lihtsalt toime. See rakendusotsuse eelnõu paneb Ülemnõukogule ikkagi võrdlemisi kindla ajalise graafiku ette. Kui Ülemnõukogu ei suuda näiteks kehtestada Riigikogu 1.istungiks reglementi, rääkimata sellest, et ta ei suuda vastu võtta Riigikogu valimise seadust, siis kui valimised peaksid toimuma hakkama, kas Ülemnõukogu võiks olla see organ, kes vajaduse korral selles põhiseaduse rakendusseaduses korrektiivivi või on see teie arvates täiesti välistatud? Ja kui on välistatud, siis millega garanteeritakse, et asi ikkagi ummikusse ei jookse? Ja kas te olete korralikult analüüsinud, kui palju on neid seadusi, mida on vaja enne, kui Riigikogu kokku astub, ja vaadelnud tagatise, et nad tõepoolest siis kõik olemas? Täna.

K.Jürgenson: Need on need samad küsimused, mis haakuvad §-s sätestatud põhimõttega. Ja Riigikogu kokkuastumiseks on põhiseaduse rakendamiseks ongi praegu kõige tähtsam see sama valimisseadus, millest juttu oli. Meie toimkond ei püüdnudki sõnastada selles rakendamise peatükis valimisseadust, seda me niikuinii ei suudaks siin teha. Algselt oli meil siin põhjalikumalt lahti kirjutatud Riigikogu valimispõhimõtted, kuid siis oli arvamus, ka siin samas saalis, et neid ei ole mõtet siin sätestada, kuna valimisseadus võetakse niikuinii vastu. Ja praegu me oleme tõesti arvamusel, et tuleval nädalal Ülemnõukogusse tulev valimisseadus siiski ka vastu võetakse. Kohtuid puudutavad seadused võivad olla tegelikult maksimaalselt kasutatud või rakendatud põhiseaduse jõustumise käigus, kuid ülejäänud seadustele me ei saa läheneda siiski teisiti, kui see on sätestatud §159 toodud korras.

E.Pärnaste: Paragrahvis 166 ei ole mainitud NLKP-d ja ÜLKNÜ-d. Võib tõesti tõsi olla, et teoreetiliselt ei olnud võimalikki olla nii NLKP KK liige kui ka ÜLKNÜ KK sekretär, enne kui ei oldud EKP KK liige. Kas see on välja jäetud sellise teoreetilise arutluse tulemusena või mingitel muudel põhjustel?

K.Jürgenson: Ega siin mingit teoreetilisemat arutlust

olla ei saa, kui see sama, mis pr. Pärnaste ise välja ütles. EKP liikmed olid samaaegselt kõik NLKP liikmed ja neid organisatsioonide käsitleti ju kohalike allorganisatsioonidena. Nii et üleliidulisi organisatsioone siin me ei saa (kuni nende tippudeni välja) käsitleda.

Juhataja: Proua Pärnaste soovib siiski oma küsimust jätkata või täpsustada, palun.

E.Pärnaste: Täheleb, sel juhul on võimalik, et on olemas teoreetiline isik, kes on olnud NLKP KK liige ja tema kohta see piirang järelikult ei kehti.

Juhataja: Suur tänu, võib-olla ei olegi mõistlik asuda saalis kahekõnet pidama, ma arvan, et kõik kolleegid on saanud nii ettekande kui ka küsimuste põhjal ülevaate sellest, kui kaugel on põhiseaduse rakendusotsuse eelnõu. Kell on kohe saamas seitse ja meie kokkulepe oli selline, et me täna töötame kella seitsmeni. Ma palun veel viieks minutiks teie tähelepanu, et leppida kokku, kuidas tööd jätkame. Võib-olla meil on vaja leida mõni minut aega isegi selleks, et paluda kokku veel redaktsioonitoimkond ja seni 16.peatüki toimkonnas nimetatud toimkond, kuid kõigepealt variantidest, mis selles küsimusest on võimalikud. Meil tuleks põhimõtteliselt otsustada, kas me homme teeme täiskogu istungi või ei. Kui me otsustame homme täiskogu istungi kasuks, siis juhatus pakub välja järgmise tööprogrammi, kolleeg Lauri Vahtre, palun see ette kanda.

L.Vahtre: Tekkis võimalus kuulutada välja nüüd üks kindel tähtaeg, mis ajani ootab rakendusseaduse toimkond kirjalikke arvamusi ja ettepanekuid. Väga raske on teha tööd niimoodi, nagu siin on ka põhitekstiga korduvalt juhtunud, et tähtaeg saab läbi ja siis tuleb väga palju ja väga tarku ideid ja möödapääsmatuid parandusi. See tekst on olnud täiskogu liikmetel käes nüüd juba nädal aega. Ja ma muidugi ei tea, kui paljud on leidnud aega selle nädala jooksul selle tekstiga tutvuda, aga kui ei ole, siis on see kahtlemata iga inimese oma süü. Ja nüüd võiks teha nii, et ettepanekute esitamiseks on aega homme hommikuni, mille järel toimkond koos redaktsioonitoimkonnaga, kui me kokkuleppele saame, töötab välja need läbi. Näiteks kell kaks võiks tulla kokku täiskogu, täiskogu saaks siis selle

teksti uue redaktsiooni. Kui me suudaksime selle kohta võtta vastu mingisuguse otsuse päeva lõpul, siis oleks väga hea. See otsus võiks olla selle kohta, et see tekst läbi hääletatud ja kõlbab nüüd aluseks võtmiseks ja ekspertidega edasi töötamiseks. Nii näen mina võimalikku arengut. See tähendab, et me vaidleksime mõned küsimused ükskord ometi läbi. See võiks olla homme. Me ei ole sellest peatükist rääkinud, või sellest seadusest. Nüüd on viimane aeg seda teha ja ma ei näe põhjust, miks me peaksime aseda nädala võrra edasi lükkama.

Juhataja: Lugupeetud kolleegid! Üks töö jätkamise võimalus on teile esitatud, palun, kas te aktsepteerite seda või on teisi ettepanekuid.

R.Arjukese: Kui koos redaktsioonitoimkonnaga hakkab tööle see 16.peatüki toimkond, võib-olla nad pakuksid välja selle kellaaja, millal täiskogu võiks kokku tulla, võib-olla oleks võimalik varasem aeg. Täna.

Juhataja: Suur tänu. Välja oli pakutud kell kaks. Meil rohkem ettepanekuid ei ole. Ma kordan üle, milles me siis oleme kokku leppinud. Proua Lauristin, palun.

M.Lauristin: Kokkulepe ei ole veel päris selge, nimelt ei öelnud härra Vahtre, mis kellani homme hommikul võiks anda neid ettepanekuid.

Juhataja: Välja oli pakutud kella kümneni.

L.Vahtre: Ma palun viis minutit vaheaega, mille jooksul ma ootan siia laua juurde rakendusseaduse toimkonna liikmeid ja redaktsioonitoimkonna liikmeid. Me lepime kokku ja siis ütleme selgelt, mida me täiskogule ette paneme. Palun, juhul kui see vaheaeg võimaldatakse, teistel mitte lahkuna.

Juhataja: Viis minutit redaktsioonitoimkonnale ja rakendusseaduse eelnõu toimkonnale Põhiseaduse Assamblee ettepaneku tegemiseks, kuidas homme töötame.

V a h e a e g

Juhataja: Me oleme järjekordselt töötanud pikemalt, kui planeerisime, kuid nüüd on tõepoolest viimased minutid veel teie tähelepanu vaja. Palun istuge oma kohale.

Kallid kolleegid, palun võtke istet, me kohe lõpetame. Sõna Assamblee järgnevate tööplaanide tutvustamiseks on kolleeg Lauri Vahtrel. Palun.

L.Vahtre: Lugupeetud kolleegid, kiirkoosoleku otsuse põhjal homme tööpäeva siiskui ei toimu. Esmaspäeval kell pool seitse kogunevad redaktsioonitoimkond ja rakendusseaduse toimkond. Öhtul, öhtul ikka.

Kirjalike ettepanekute tegemiseks on igal Põhiseaduse Assamblee liikmel õigust ja aega kuni teisipäeva öhtul kella kuueni. Niisiis, toimkonnad alustavad nii-öelda eelredaktsiooni. Loodetavasti on ka selleks ajaks laekunud ettepanekuid, neid on laekunud ka juba praegu. Teisipäeva öhtul on viimane aeg esitada oma ettepanekud ja siis töötab toimkond edasi. Me kohtume reedel kell 11.

Ettepanekud palutakse anda pr.Laido kätte. Tõenäoliselt siis esmaspäeva, teisipäeva jooksul.

Juhataja: Lugupeetud kolleegid, pole kahtlust, et meie tänane tööpäev oli eriline. Juhatus tänab teid kõiki veel kord, soovib head nädalavahetust ja loodab, et kui me oleme koerast üle saanud, saame ka sabast üle. Kõige paremat! Me kohtume nädala pärast. Head öhtut!